

Nr. 1 – 2001
Side 1 – 74

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 1
Utgitt 2. mars 2001

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet

2001

Jan.	5.	Lov nr. 1 om vaktvirksomhet.....	1
Jan.	12.	Lov nr. 2 om endring i fritids- og småbåtloven.....	3
Jan.	19.	Lov nr. 3 om endringer i lov 17. juli 1953 nr. 28 om Heimevernet og lov 17. juli 1953 nr. 29 om verneplikt.....	3
Jan.	19.	Lov nr. 4 om endring i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven).....	4
Jan.	19.	Lov nr. 5 om endring i passloven (økt passgebyr).....	4
Jan.	19.	Lov nr. 6 om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern.....	5
Jan.	12.	Overføring av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov av 1. juli 1927 nr. 1 om registrering av elektriske kraftledninger § 1 annet ledd og § 3a første ledd (Nr. 25).....	37
Jan.	18.	Deleg. til fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning i saker etter industrikonsesjonsloven (Nr. 46).....	51
Jan.	19.	Deleg. av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov av 14. desember 1917 nr. 17 om vasdragsreguleringer § 10 nr. 3 annet ledd (Nr. 72).....	74

Forskrifter

2001

Jan.	3.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkingen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2001 etter lov om skatt til Svalbard (Nr. 3).....	7
Jan.	3.	Midl. forskrift om godkjenning mv. av grensekontrollstasjoner med med tilhørende kontrollsentra underlagt Fiskeridirektoratets myndighet (Nr. 5).....	8
Jan.	4.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av hund, katt og flygehund fra Malaysia og Australia (Nr. 7).....	10
Jan.	5.	Forskrift om kvalitetssystem i ervervsmessige luftfartsvirksomheter (BSL A 1–1) (Nr. 11).....	12
Jan.	5.	Forskrift om dispensasjon fra konkurranseloven § 3–1 og § 3–2 for medlemmer av bygdeserviceforetak (Nr. 12).....	15
Jan.	5.	Forskrift om dispensasjon fra konkurranseloven § 3–1 for deltakere i maskinsamarbeid i landbruket (Nr. 14).....	16
Jan.	9.	Forskrift om innkreving og regnskapsmessig behandling av uerholdelige bidragskrav mv. (Nr. 18).....	17
Jan.	11.	Forskrift om vern av arbeidstakere på skip mot eksponering for biologiske faktorer (Nr. 20).....	19
Jan.	11.	Forskrift om vern av arbeidstakere på skip mot eksponering for kjemikalier (Nr. 21).....	32
Jan.	12.	Forskrift om statsavgift ved totalisatorspill (Nr. 23).....	37
Jan.	10.	Forskrift om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2001 (Nr. 24).....	37
Jan.	15.	Forskrift om motorsport på lukket bane eller annet avsperrret område og om annen bruk av go-kart (Nr. 26).....	37
Jan.	15.	Forskrift om forbud mot innførsel, hold og avl av farlige hunder (Nr. 28).....	39
Jan.	16.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2001 etter lov av 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister (Nr. 30).....	40
Jan.	8.	Forskrift om utseilingsstopp havbrislingfisket i 2001 (Nr. 36).....	49
Jan.	9.	Forskrift om vernetiltak, inntil videre, ved import av visse fiskeriprodukter med opprinnelse i Kenya (Nr. 37).....	49
Jan.	18.	Forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 44).....	51
Jan.	18.	Forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 45).....	51
Jan.	19.	Midl. forskrift om utskiftning og ombygging av fartøy som har adgang til å tråle etter kreps (Nr. 48).....	52

Endringsforskrifter

2001

Jan.	3.	Endr. i forskrift om jegerprøve (Nr. 2).....	7
Jan.	3.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 4)	7
Jan.	4.	Endr. i instruks om tilsyn med virksomheter som produserer melk og melkebaserte produkter (Nr. 6).....	9
Jan.	4.	Endr. i forskrift om refusjon av avgift på mineralolje levert til bruk om bord i fartøy som i næringsøyemed driver godstransport i innenriks sjøfart (Nr. 8)	11
Jan.	5.	Endr. i forskrift til lov om sosiale tjenester m.v. (Nr. 10).....	12
Jan.	5.	Endr. i forskrift om hvem som er luftfartsmyndighet etter luftfartsloven (Nr. 15)	16
Jan.	8.	Endr. i forskrift om oppdragstjenesten i Patentstyret (Styret for det industrielle rettsvern) (Nr. 16)	17
Jan.	8.	Endr. i forskrift om stønad til høreapparat og tinnitusmaskerer (Nr. 17).....	17
Jan.	9.	Endr. i forskrift om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll (Nr. 19)	18
Jan.	11.	Endr. i forskrift om reduksjon av ektefelletillegg og barnetillegg på grunn av inntekt (Nr. 22).....	37
Jan.	15.	Endr. i forskrift om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykkeprissatser) ved fritt rettsråd og i straffesaker (Nr. 27)	38
Jan.	15.	Endr. i forskrift om av bokføringsregler i lov om regnskapsplikt m.v. og enkelte andre lover (Nr. 29)	40
Jan.	16.	Endr. i forskrift om aromaer m.v. til næringsmidler (Nr. 31)	41
Jan.	17.	Endr. i forskrift om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven (Nr. 32).....	46
Jan.	19.	Endr. i forskrift om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon 1267 av 15. oktober 1999, om begrensede sanksjoner mot Taliban (det såkalte «Afghanistans Islamske Emirat») (Nr. 33)	47
Jan.	5.	Endr. i forskrift om vederlag for opphold i institusjon m.v. (Nr. 34).....	48
Jan.	11.	Endr. i forskrift om erstatning etter offentlige pålegg som følge av planteskadegjørere (Nr. 39).....	49
Jan.	12.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 40).....	50
Jan.	16.	Endr. i forskrift om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2001 (Nr. 41)	50
Jan.	16.	Endr. i forskrift om utseilingsstopp i havbrislingfisket i 2001 (Nr. 42).....	50
Jan.	18.	Endr. i forskrift om forvaltningen av likviditetsfondet i Pensjonstrygden for fiskere (Nr. 43).....	51
Jan.	19.	Endr. i forskrift om tilleggsavsetninger i livsforsikringsselskaper (Nr. 47).....	52
Jan.	22.	Endr. i forskrift om sikkerhetsrådgiver i forbindelse med transport av farlig gods på veg og jernbane (Nr. 49).....	53
Jan.	22.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 50).....	53
Jan.	23.	Endr. i forskrift om egenandel og ansvarsgrænse ved naturskadeforsikring (Nr. 51).....	53
Jan.	18.	Endr. i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv. av kosmetikk og kroppspeieprodukter (Nr. 70)	54
Jan.	19.	Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 71).....	55

Diverse

2001

Jan.	2.	Instruks om overvåking av og tiltak mot bovin spongiform encefalopati (BSE) ved nødslakting og slakting av storfe som avviker fra det normale samt ved slakting av importert storfe og avkom etter importerte kyr (Nr. 1).....	6
Jan.	5.	Deleg. av myndighet til Luftfartsverket etter luftfartsloven (Nr. 9).....	12
Jan.	5.	Opph. av forskrifter gitt med hjemmel i ni lover som oppheves ved lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjensteloven) (Nr. 13).....	16
Jan.	5.	Opph. av 14 forskrifter på Sosial- og helsedepartementets område (Nr. 35).....	48
Jan.	9.	Opph. av forskrift om forbud, inntil videre, mot import av visse fiskeriprodukter med opprinnelse i Kenya (Nr. 38)	49

Rettelser

Nr. 28/2000 s. 2732 (i forskrift av 15. desember 2000 nr. 1267 om endring i forskrift av 27. november 1992 nr. 875 om næringsmiddelavgift)	74
Nr. 33/2000 s. 3301 (i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1434 om endring i forskrift av 21. desember 1993 nr. 1382 om næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov)	74
Nr. 35/2000 s. 3435 (i forskrift av 14. desember 2000 nr. 1545 om plantevernmidler)	74
Nr. 35/2000 s. 3512 (i forskrift av 27. desember 2000 nr. 1582 om endring i forskrift av 1. juli 1983 nr. 1239 om ansvarsforsikring for apotek)	74
Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 2. mars 2001

Nr. 1

5. jan. Lov nr. 1 2001

Lov om vaktvirksomhet.

Ot.prp.nr.54 (1999–2000), Innst.O.nr.20 og Besl.O. nr. 15 (2000–2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 24. og 30. november 2000. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 31. januar 2001.

Følgende lov oppheves:

Lov 13. mai 1988 nr. 29 om vaktvirksomhet.

§ 1. Virkeområde

Loven gjelder for ervervsmessig vaktvirksomhet. Med ervervsmessig vaktvirksomhet forstås i loven her virksomhet som går ut på å utføre vakttjenester mot vederlag. Med vakttjenester forstås tjenester der det ved bruk av personer, TV-overvåking, elektronisk overvåking eller på annen måte:

- a) utføres tilsyn med privat område eller område med adgang for allmennheten,
- b) utføres kontrolltjenester,
- c) utføres verditransporter,
- d) utføres ledsagertjenester, eller
- e) mottas og behandles alarmsignaler fra overfalls- eller innbruddsalarmanlegg eller utrykning etter slike signaler.

Loven gjelder ervervsmessig vaktvirksomhet som drives av private eller forvaltningsorgan. Med forvaltningsorgan forstås i loven her ethvert organ for stat eller kommune. Loven gjelder ikke for egenvakthold, nabhjelp eller andre vaktoppdrag som utøves sporadisk og har lite omfang.

Kongen bestemmer i hvilken utstrekning loven skal gjelde for Svalbard og Jan Mayen.

§ 2. Tillatelse

Den som utøver ervervsmessig vaktvirksomhet eller inngår avtale om å utøve slik vaktvirksomhet, må ha tillatelse til dette.

Foretaket må være registrert i Foretaksregisteret før tillatelse gis. Foretaket må ha fast forretningssted i riket.

Ervervsmessig vaktvirksomhet som er organisert som enpersonsforetak, må være registrert i Enhetsregisteret før innehaveren kan gis tillatelse. Organisasjonsnummeret må oppgis i søknaden. Innehaveren må dessuten:

- a) være fylt 21 år,
- b) ha tilfredsstillende vandel,
- c) være statsborger i stat som er part i EØS-avtalen, og
- d) for øvrig ikke anses uskikket til å utøve vaktvirksomhet på forsvarlig måte i samsvar med god skikk innenfor bransjen.

Tillatelsen kan gis til selskap, stiftelse eller annen sammenslutning når samtlige medlemmer av styret i et aksjeselskap eller annen sammenslutning med begrenset ansvar oppfyller kravene i tredje ledd bokstav a-d, og samtlige fullt ansvarlige deltakere i ansvarlig selskap eller kommandittselskap oppfyller kravene i tredje ledd bokstav a-d.

Dersom foretak som nevnt i tredje og fjerde ledd har daglig leder, må også denne fylle vilkårene i tredje ledd bokstav a-d.

Det kan i særlige tilfeller gjøres unntak fra kravet til alder i tredje ledd bokstav a.

Dersom det skjer endringer i sammensetningen av virksomhetens styre eller deltakere, skal dette meddeles den myndighet som har gitt tillatelsen innen 1 måned etter endringen. Det samme gjelder dersom det er utpekt ny daglig leder.

Departementet kan i forskrift fastsette krav til den som har det daglige ansvaret for ervervsmessig vaktvirksomhet som utøves av et forvaltningsorgan.

§ 3. Tillatelses- og kontrollmyndighet

Departementet kan i forskrift fastsette hvem som skal være tillatelses- og kontrollmyndighet og nærmere

bestemmelser om dette.

§ 4. *Tillatelsens innhold*

Tillatelsen gis for bestemte former for vaktvirksomhet etter § 1 første ledd bokstav a-e.

§ 5. *Bortfall av tillatelse*

Tillatelsen bortfaller dersom foretaket som tillatelsen er gitt til tas under konkursbehandling, eller dersom innehaveren av enpersonforetaket dør. Et konkursbo eller dødsbo har rett til å fortsette virksomheten i den utstrekning det finnes hensiktsmessig med sikte på avvikling eller overføring av virksomheten til ny eier, likevel ikke utover 6 måneder uten tillatelse fra myndigheten som er fastsatt i medhold av § 3.

§ 6. *Tilbakekall av tillatelse*

En tillatelse kan tilbakekalles dersom innehaveren eller ledelsen i det foretaket som har tillatelse, eller noen ansatte i foretaket, har gjort seg skyldig i grov eller gjentatt overtredelse av særskilte vilkår for tillatelsen eller av bestemmelser fastsatt i eller i medhold av loven. Det samme gjelder dersom vilkårene for tillatelse ikke lenger er oppfylt.

§ 7. *Krav til ansatte*

Den som skal tilsettes i foretak som omfattes av loven må ha tilfredsstillende vandel. Kravet til vandel gjelder enhver som utfører arbeid eller tjeneste for foretaket. Den som skal utføre vakttjenester må dessuten være fylt 18 år.

Foretakets ledelse har plikt til å sørge for at ansatte i foretaket oppfyller kravene i lov og forskrift.

Departementet kan i forskrift bestemme at det kan gjøres unntak fra kravet til alder i første ledd.

§ 8. *Krav til utdanning*

Den som skal utføre vakttjeneste må gjennomføre godkjent utdanning for vektere.

Departementet kan i forskrift fastsette krav til utdanning.

§ 9. *Uniform*

Den som utfører vakttjeneste skal bære uniform. Uniformen skal være godkjent av tillatelses- og kontrollmyndigheten. Uniformen skal utformes slik at den ikke kan forveksles med politiets uniform. Tillatelses- og kontrollmyndigheten kan gjøre unntak fra kravet om bruk av uniform under utførelse av spesielle vaktoppdrag når særlige grunner tilsier det.

Departementet kan i forskrift fastsette krav til uniform.

§ 10. *Legitimasjon*

Den som utfører vakttjeneste skal medbringe legitimasjon. Legitimasjonen skal være utstedt av vedkommende vaktforetak og godkjent av tillatelses- og kontrollmyndigheten. Legitimasjonen skal fremvises for politiet når dette forlanges. Vekteren plikter for øvrig å legitimere seg overfor den person det er grepet inn overfor når dette forlanges av ham eller henne.

Departementet kan i forskrift fastsette krav til legitimasjon.

§ 11. *Bruk av hund*

Hund kan bare benyttes til egenbeskyttelse under utførelse av vakttjeneste. Hunden skal føres i kort line.

Bruk av hund under utførelse av vakttjeneste skal være godkjent av vaktforetaket. Vaktforetaket skal utarbeide instruks for utdanning, godkjenning og bruk av hund.

Tillatelses- og kontrollmyndigheten kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første ledd dersom det foreligger særlige grunner.

Departementet kan i forskrift fastsette krav til bruk av hund og krav til særlige grunner.

§ 12. *Plikt til å tegne forsikring*

Foretak som skal utøve vaktvirksomhet må ha en forsikring som dekker det ansvar foretaket kan pådra seg under utøvelse av vaktvirksomheten. Forsikringen må tegnes før virksomheten settes i gang og opprettholdes så lenge den pågår.

Departementet kan gi nærmere regler om forsikringen. Departementet kan ved forskrift frita forvaltningsorganer som driver ervervsmessig vaktvirksomhet fra plikten til å tegne ansvarsforsikring.

§ 13. *Krav til kommunikasjonsutstyr*

Den som utfører vakttjeneste skal kunne kommunisere med betjent vakt- eller alarmsentral mens vakttjenesten utføres. Vaktforetaket er ansvarlig for at det etableres en forsvarlig kommunikasjonsordning.

§ 14. *Opplysningsplikt*

Foretak som utøver vaktvirksomhet plikter å gi tillatelses- og kontrollmyndigheten de opplysninger og den dokumentasjon som er nødvendig for myndighetens kontroll med at virksomheten drives i samsvar med bestemmelser fastsatt i eller i medhold av loven.

Foretak som utøver vaktvirksomhet skal hvert år innen utløpet av mars måned sende en rapport til tillatelses- og kontrollmyndigheten. I rapporten skal det redegjøres for foretakets virksomhet i foregående år.

§ 15. *Forskrift*

Departementet kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av loven.

Departementet kan i forskrift bestemme at det skal betales gebyr ved etablering og drift av vaktvirksomhet, og gi nærmere bestemmelser om dette.

§ 16. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av loven, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder.

§ 17. *Ikraftsetting*

1. Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.
2. Fra samme tid oppheves lov om vaktvirksomhet av 13. mai 1988 nr. 29.
3. Forskrifter som er gitt med hjemmel i lov om vaktvirksomhet av 13. mai 1988 nr. 29 forblir gjeldende inntil departementet bestemmer noe annet.

§ 18. *Overgangsbestemmelse*

Loven gjelder også for den som har fått tillatelse til vaktvirksomhet gitt med hjemmel i lov om vaktvirksomhet av 13. mai 1988 nr. 29. Vedkommende kan fortsette virksomheten uten å søke om ny tillatelse såfremt tillatelsen ikke strider mot bestemmelser i denne lov.

12. jan. Lov nr. 2 2001

Lov om endring i lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter.

Ot.prp.nr.80 (1999–2000), Innst.O.nr.11 og Besl.O. nr. 17 (2000–2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 24. og 30. november 2000. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter skal ny § 42 lyde:

Kongen kan gi forskrift om at bøteleggelse på stedet eller i ettertid for båttrafikkforseelser av nærmere angitt art kan skje ved forenklet forelegg etter faste bøtesatser. I slike forelegg kan straffebudet og det straffbare forhold betegnes ved stikkord eller på lignende måte.

Forelegg utskrevet på stedet faller bort dersom det ikke straks vedtas. For forelegg utskrevet i ettertid gjelder straffeprosessloven § 256 nr. 5 tilsvarende. Slikt forelegg faller bort dersom det ikke vedtas innen fristen. Departementet kan gi nærmere regler om fremgangsmåten når forelegget utskrives i ettertid.

Påtalemyndigheten kan til gunst for siktede oppheve vedtatte forelegg.

Polititjenestemann eller tolltjenestemann som ellers ikke har foreleggsmyndighet, kan gis myndighet til å utferdige forenklet forelegg.

Departementet gir nærmere regler om bruk av forenklet forelegg og fastsetter bøtesatser og subsidiær fengselsstraff for de forskjellige forseelser som ordningen skal omfatte.

§§ 42 og 43 slik de lyder etter lovendringen 7. juli 2000 nr. 72 blir nye §§ 43 og 44.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2001.

19. jan. Lov nr. 3 2001

Lov om endringer i lov 17. juli 1953 nr. 28 om Heimevernet og lov 17. juli 1953 nr. 29 om verneplikt.

Ot.prp.nr.61 (1999–2000), Innst.O.nr.6 og Besl.O. nr. 11 (2000–2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 23. november 2000. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I lov 17. juli 1953 nr. 28 om Heimevernet vert det gjort følgjande endringar:

§ 4 tredje ledd skal lyde:

I krig har også menn under vernepliktig alder tjenesteplikt i Heimevernet frå og med den dag de fyller 18 år, når de fyller vilkårene etter første ledd nr. 2.

§ 6 første ledd nytt andre punktum skal lyde:

Frivillige som ikke har fylt 18 år, skal likevel ikke gis opplæring eller delta i stridsrelatert virksomhet, og skal straks fritas fra tjeneste dersom riket er i krig eller krig truer eller Forsvaret eller noen del av det er beordret satt på krigsfot.

§ 6 andre ledd første punktum skal lyde:

Hvis krig eller fare for krig inntreier i dette tidsrom, er de frivillige som har fylt 18 år etter Kongens nærmere

bestemmelse forpliktet til å fortsette på samme vilkår ut over den påtatte tjenestetid så lenge forholdene gjør det nødvendig.

II

I lov 17. juli 1953 nr. 29 om verneplikt vert det gjort følgjande endringar:

§ 4 første ledd skal lyde:

Uten hensyn til bestemmelsen i § 3 første punktum kan Kongen i krig eller når krig truer bestemme at verneplikten skal inntre fra den dag i utskrivningsåret vedkommende fyller 18 år.

§ 4 nytt femte ledd skal lyde:

Frivillige som nevnt i annet, tredje og fjerde ledd, men som ikke har fylt 18 år, skal ikke gis opplæring eller delta i stridsrelatert virksomhet, og skal straks fritas fra tjeneste dersom riket er i krig eller krig truer eller Forsvaret eller noen del av det er beordret satt på krigsfot.

§ 5 første ledd anna punktum skal lyde:

I denne er enhver tjenestedyktig mann som ikke tilhører de faste oppbud (§ 2) tjenestepliktig fra og med den dag han fyller 18 år til og med det år han fyller 55.

III

Lova trer i kraft frå den tid Kongen bestemmer.

19. jan. Lov nr. 4 2001

Lov om endring i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven).

Ot.prp.nr.12, Innst.O.nr.31 og Besl.O. nr. 44 (2000–2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 12. og 18. desember 2000. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) skal § 170 lyde:

Virkeområdet for avsnitt II og avsnitt III

Reglene i avsnitt II gjelder i alle tilfelle hvor begrensning av ansvar gjøres gjeldende ved norsk domstol, hvis ikke annet følger av annet ledd.

Reglene i avsnitt III gjelder bare hvis den som gjør gjeldende begrensning av ansvar begjærer det, og vedkommende på det tidspunkt da begjæringen fremsettes har sitt hovedforretningssted eller, hvis vedkommende ikke har noe hovedforretningssted, har sin bopel, i en fremmed stat som er bundet av London-konvensjonen 1976 om begrensning av ansvaret for sjørettslige krav (1976–begrensningskonvensjonen), men ikke av endringsprotokollen av 1996 til 1976–begrensningskonvensjonen (1996–endringsprotokollen).

II

Denne loven trer i kraft 20. februar 2001.

19. jan. Lov nr. 5 2001

Lov om endring i passloven (økt passgebyr).

Ot.prp.nr.25, Innst.O.nr.30 og Besl.O. nr. 46 (2000–2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 12. og 18. desember 2000. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass (passloven) gjøres følgende endring:

§ 3 fjerde ledd skal lyde:

Ved utstedelse og fornyelse av pass betales et beløp lik tre fjerdedeler av rettsgebyret slik dette til enhver tid er fastsatt i lov av 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr § 1 annet ledd. For pass til barn under 16 år betales et kvart rettsgebyr.

II

Endringen trer i kraft 1. februar 2001.

19. jan. Lov nr. 6 2001**Lov om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern.**

Ot.prp.nr.68 (1999–2000), Innst.O.nr.36 og Besl.O. nr. 49 (2000–2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 12. og 18. desember 2000. Fremmet av Landbruksdepartementet. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern gjøres følgende endringer:

§ 5 skal lyde:

§ 5. Avl

Det er forbode å endra dyra sine arveanlegg ved bruk av genteknologiske metodar eller ved tradisjonelt avlsarbeid dersom

1. dette gjer dyret uskikka til å utøve normal åtferd eller påverkar fysiologiske funksjonar i uheldig lei,
2. dyret blir påført unødig lidning,
3. endringa vekker ålmenne etiske reaksjonar.

Det er forbode å avle dyr som har vorte slik som nevnt i fyrste ledd.

Ny § 5 a skal lyde:

§ 5 a. Tilsyn og stell

Den som eig eller har i si varetekt husdyr, selskapsdyr eller dyr som er haldne i fangenskap på annan måte, herunder tamrein, eller som har tilsyn med slike dyr for eigar eller innehavar, skal syta for at:

1. dyret får godt nok fôr og vatn, alt etter trongen hjå det einskilde dyret,
2. dyret får forsvarleg tilsyn og stell, m.a. får stelt klør, hovar eller klauver,
3. bindegreie eller stengsel ikkje skader dyret eller er til ulempe for det i utrensmål,
4. sjuke eller skadde dyr får høveleg behandling og vert avliva om det trengst,
5. dyr på beite vert henta heim før frost og snøfall er ventande om hausten.

§ 7 skal lyde:

Ingen annan enn veterinær kan gjera kirurgisk inngrep eller setja i verk medisinsk behandling av dyr når det er grunn til å tru at inngrepet eller behandlinga kan føre til lidning for dyret. Er det grunn til å tru at inngrepet eller behandlinga kjem til å gjera dyret mykje vondt, skal veterinæren nytta heil eller lokal svæving om ikkje medisinske grunnar er til hinder. Ein som ikkje er veterinær, kan likevel kastrera gris som ikkje er meir enn ei veke gamal og utan å svæva dyret. Den som kastrerar gris, skal gå gjennom opplæring slik departementet bestemmer.

Departementet kan i føresegn krevje at kastrasjon av gris under ei veke skal utførast av veterinær ved bruk av svæving.

§ 12 oppheves.

§ 13 første ledd nr. 1 skal lyde:

Det er forbode:

1. å kastrera reinsbukk, hund og fjørfe. Veterinær kan likevel kastrera reinsbukk og hund når særlege bruksgrunnar gjer at det trengst. Departementet kan bestemme at også andre enn veterinær kan kastrera reinsbukk og nytta svæving til dette. Departementet kan gje føresegn med forbod mot å kastrera gris.

§ 21 første ledd skal lyde:

§ 21. Bruk av dyr i forsøksverksemd

Ingen må gjera biologiske forsøk med dyr utan særskilt løyve. Løyve kan gjevast dersom føremålet er å finne ut kva slags sjukdom dyr eller menneskje lid av eller dersom føremålet er å forebygge eller utrydde sjukdom. Løyve kan og gjevast når føremålet gjeld forskning, undervisning, opplæring, tilverking eller utprøving av medisin, medikament, preparat, gift o.l. til bruk på menneske, dyr eller planter.

§ 24 første og annet ledd skal lyde:

Dyrevernemnda har plikt til å halda seg orientert om dyrehaldet i distriktet og å gjere uanmelde inspeksjonar.

Meiner dyrevernemnda at det er grunn til å tru at husdyr, selskapsdyr eller dyr som vert haldne i fangenskap på annan måte og dyr som går fritt på utmarksbeite, kjem i fære for å lida i utrensmål, skal nemnda straks sjå etter korleis stoda er.

§ 24 c skal lyde:

Departementet fører tilsyn med og gjev dei pålegg som er naudsynte for at denne lova eller føresegn gjevne med heimel i denne lova blir følgde innafør slakteriet sitt område. Departementet kan påleggje det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet å føre slikt tilsyn og gje slike pålegg. Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet pliktar i så fall å sørge for at oppgåvene vert utført av ein tilsynsveterinær.

Dyrevernemnda har inspeksjonsrett, men kan ikkje gje pålegg for tilhøve innanfor slakteriet sitt område.

Departementet kan i føresegn fastsetja vilkår for etablering og drift av slakteri, herunder krav om godkjenning og vilkår for å trekkje godkjenninga attende.

§ 26 skal lyde:

Når eit pålegg etter § 24 c ikkje er oppfylt innan den fristen som er sett, kan forvaltningsorganet ileggje tvangsmulkt i form av einskild mulkt eller løpande mulkt for å gjennomføre pålegget.

Kongen kan gje føresegn om at dyrevernemnda kan ileggje tvangsmulkt andsynes ein eigar eller innehavar som ikkje har oppfylt eit pålegg nemnda har gjeve. Størrelsen på tvangsmulka skal fastsetjast ut frå kor viktig det er at pålegget vert oppfylt og kva kostnader dette kjem til å medføre.

§ 31 skal lyde:

Bryt nokon med vilje eller i aktløyse føresegn gjeven i eller med heimel i denne lova, vert han straffa med bot eller fengsel i opptil 1 år. Er brotet grovt, kan straffa vera bot eller fengsel i opptil 3 år.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

2. jan. Nr. 1 2001

Instruks om overvåking av og tiltak mot bovin spongiform encefalopati (BSE) ved nødslakting og slakting av storfe som avviker fra det normale samt ved slakting av importert storfe og avkom etter importerte kyr.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn og Statens næringsmiddeltilsyn 2. januar 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 20, jf. forskrift av 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og frambud m.v. av ferskt kjøtt § 20, jf. EØS-avtalens vedlegg I kapittel I (Kvedtak 2000/764/EF). Kunngjort 31. januar 2001.

1. Omfang

1.1. Denne instruksjonen gjelder ved:

- a) nødslakting av storfe over 30 måneder, jf. forskrift av 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og frambud m.v. av ferskt kjøtt § 2 nr. 12,
- b) slakting av storfe over 30 måneder som avviker fra det normale, jf. forskrift av 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og frambud m.v. av ferskt kjøtt § 5 og instruks av 25. mai 1994 nr. 369 for kjøttkontrollen pkt. 2.3.1 og 2.3.2,
- c) slakting av importert storfe,
- d) slakting av avkom over 30 måneder etter importerte kyr, og
- e) slakting av storfe når dyrets alder eller opprinnelse ikke kan fastslås.

1.2. Denne instruksjonen gjelder også for storfe over 30 måneder som avlives etter at de ved ante mortem undersøkelse er funnet uegnet til slakting eller som dør på slakteriet før avlaving.

2. Prøveuttak og forsendelse av prøver

2.1. Det skal tas ut prøve for BSE-undersøkelse fra alle dyr som er omfattet av denne instruksjonen.

2.2. Prøven skal bestå av den forlengede marg (medulla oblongata). For uttaksprosedyre vises til informasjon fra Veterinærinstituttet gjort tilgjengelig på SNTs intranett (Medulla).

2.3. Prøven skal oppbevares, pakkes, merkes og forsendes slik Veterinærinstituttet har angitt.

3. Håndtering av slakt, avfall og biprodukter

3.1. Inntil analyseresultat foreligger, skal alle deler av slaktet, herunder hud, avfall og biprodukter, holdes i arrest.

3.2. Bestemmelsen i pkt. 3.1 gjelder ikke for slakt eller deler av slakt som før analyseresultat foreligger, destrueres ved forbrenning.

4. Bedømmelse og tiltak

4.1. Slakt, huder, avfall og biprodukter som er holdt i arrest i henhold til pkt. 3.1, skal bedømmes på grunnlag av analyseresultat fra Veterinærinstituttet så snart dette foreligger.

4.2. Når Veterinærinstituttet fastslår at BSE ikke er påvist, kan slakt godkjennes og hud, avfall og biprodukter frigis fra arrest.

4.3. Når Veterinærinstituttet påviser BSE eller diagnose som omtalt i pkt. 4.2 ikke kan stilles, skal slaktet kasseres, jf. forskrift av 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og frambud m.v. av ferskt kjøtt § 7 og § 14. Det skal sikres at alle deler av slaktet, herunder hud, avfall og biprodukter destrueres i samsvar med gjeldende bestemmelser.

5. Administrative bestemmelser

5.1. Denne instruksjonen trer i kraft straks.

- 5.2. Samtidig oppheves instruks av 12. mai 2000 nr. 528 om overvåking av og tiltak mot bovin spongiform encefalopati (BSE) ved slakting av storfe som er importert fra Danmark eller Frankrike.

3. jan. Nr. 2 2001

Forskrift om endring i forskrift om jegerprøve.

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 3. januar 2001 med hjemmel i lov av 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 39. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 20. desember 1985 nr. 2246 om jegerprøve gjøres følgende endring:

§ 6 første og andre ledd skal lyde:

Det praktiske kurset skal særlig gi instruksjon om jaktvåpnenes oppbygging og funksjon, sikkerhetsprinsipper, grunnleggende regler om human og sikker jakt og fangst, avstandsbedømmelse og skyting med haglgevær, innføring i jaktmoral, etikk og holdninger, artskunnskap, praktisk jakt, jaktmetoder og ettersøk, viltloven og andre aktuelle bestemmelser, fangst og ivaretagelse av viltet. Det skal skytes minst 15 skudd med haglgevær mot skyteskive og lerdue. Kurset skal følge et opplegg godkjent av Direktoratet for naturforvaltning.

Kurset skal være på 30 timer. Den ordinære undervisningen inkludert praktiske øvelser skal fordeles over ni dager. Kurset skal ledes av en instruktør utdannet etter retningslinjer fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning. Dersom kursarrangør finner det uforholdsmessig kostbart for kursdeltakeren å holde kurset over ni dager, kan det i stedet holdes over færre dager.

II

Endringen trer i kraft straks.

3. jan. Nr. 3 2001

Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skatlegges på Svalbard i inntektsåret 2001 etter lov om skatt til Svalbard.

Fastsatt av Skattedirektoratet 3. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7-1 og delegeringsvedtak av 22. januar 1982. Kunngjort 31. januar 2001.

§ 1. Verdssettelse av naturalytelser

Når arbeidstakeren skatlegges ved trekk i lønn (lønnstrekkordningen) skal følgende naturalytelser verdsettes slik:

Fritt opphold	kr 89 pr. døgn
Fri bolig (hybel)	kr 700 pr. måned
Fri bolig (familieleilighet)	inntil 65 kvm kr 1.100 pr. måned 66 kvm–125 kvm kr 2.200 pr. måned over 125 kvm kr 2.500 pr. måned
Fri bil	kr 800 pr. måned
Fri telefon	Fast avgift + bruk av telefon for inntil kr 300 pr. kvartal er skattefritt. Dekning utover dette er skattepliktig.

§ 2. Overskudd på utgiftsgodtgjørelser

Overskudd på utgiftsgodtgjørelser er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på godtgjørelser til dekning av utgifter ved reiser/opphold utenfor hjemmet, både med og uten overnatting, innenlands og utenlands, skal det legges til grunn de samme regler og samme satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2001.

Ved beregning av overskudd på fast godtgjørelse for bruk av egen bil i yrket, skal 1/3 av godtgjørelsen, maksimalt kr 700, anses for medgått til dekning av utgifter. Den øvrige delen er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på arbeidsgivers dekning av utgifter til bruk av egen bil og egen snøscooter i yrket, skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2001.

3. jan. Nr. 4 2001

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 3. januar 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5-14 første ledd bokstav c og tredje ledd bokstav c og § 12-20. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 5-14-1 skal lyde:

Dersom en aksjes reelle salgsverdi ikke med rimelig sikkerhet kan fastsettes på annen måte, kan den beregnes ut fra børsverdi, notering på meglerliste, eller settes lik aksjens andel av selskapets fulle skattemessige formuesverdi.

§ 5-14 B skal lyde:

B. Opsjoner mv. i arbeidsforhold

§ 5-14-10. *Skattlegging ved innløsning eller salg av opsjon mv.*

(1) Skatteloven § 5-14 første ledd og denne forskrift § 5-14-1 gjelder når aksjer og grunnfondsbevis erverves ved at en opsjon innløses.

(2) Inngangsverdien på det underliggende objektet som erverves ved innløsning av opsjonen, settes til objektets markedsverdi på innløsningstidspunktet.

§ 5-14-11. *Særlig om skattlegging av børsnotert opsjon*

(1) Ved skattlegging av fordel ved erverv av børsnotert opsjon, fastsettes verdien av opsjonen til børskursen.

(2) I tilfelle hvor erverv og innløsning eller salg skjer i samme år, skal fordelsberegningen likevel skje separat for de to transaksjonene.

§ 12-13-6 annet ledd første punktum skal lyde:

Eiendeler ført på samlesaldo, jf. skatteloven § 14-41 fjerde ledd første punktum, må med unntak som nevnt i § 12-13-10 annet ledd og § 12-13-13 annet ledd, likevel verdsettes på samme måte.

§ 12-13-10 første ledd, nytt andre ledd og tredje og fjerde ledd skal lyde:

(1) Eiendeler kan verdsettes til regnskapsmessig verdi dersom slik verdsettelse er lagt til grunn som utgående verdi for eiendelen i inntektsåret 1999.

(2) Er det på saldo som i inntektsåret 1999 ble verdsatt til regnskapsmessig verdi ført driftsmidler ervervet 1. januar 2000 eller senere, skal de nyervervede driftsmidlene skilles ut og verdsettes som om de hadde inngått i egen saldo.

(3) Varer kan verdsettes til regnskapsmessig verdi dersom skattyter kan dokumentere at regnskapsmessig verdi er lagt til grunn som utgående verdi for disse varene i inntektsåret 1999.

(4) Kundefordringer kan bare verdsettes til regnskapsmessig verdi med virkning for inngående verdi for inntektsåret 2000.

§ 12-13-10 nåværende annet ledd blir nytt femte ledd.

§ 12-13-10 nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2000.

3. jan. Nr. 5 2001**Midlertidig forskrift om godkjenning mv. av grensekontrollstasjoner med med tilhørende kontrollsentra underlagt Fiskeridirektoratets myndighet.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 3. januar 2001 med hjemmel i lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. § 2, § 4 og § 5, jf. kgl.res. av 8. april 1960 nr. 9602. Jf. EØS-avtalens vedlegg I kapittel I (Rdir. 1997/78/EF). Kunngjort 31. januar 2001.

*I***§ 1. Virkeområde**

Denne forskriften gjelder for grensekontrollstasjoner med tilhørende kontrollsentra underlagt Fiskeridirektoratets myndighet, jf. forskrift av 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland.

§ 2. Godkjenning

Fiskeridirektoratet treffer vedtak om godkjenning av nye kontrollsentra under eksisterende grensekontrollstasjoner dersom kravene som til enhver tid stilles, er oppfylt.

For nye grensekontrollstasjoner og kontrollsentra under disse utarbeider Fiskeridirektoratet, på bakgrunn av kontrollen, liste over de grensekontrollstasjoner med tilhørende kontrollsentra som foreslås godkjent. Denne listen oversendes EFTAs overvåkingsorgan.

På bakgrunn av Fiskeridirektoratets forslag, gjennomfører EFTAs overvåkingsorgan inspeksjon av nye grensekontrollstasjoner og kontrollsentra under disse.

EFTAs overvåkingsorgan treffer vedtak om godkjenning dersom forutgående inspeksjon tilsier dette.

§ 3. *Tilbaketrekking av godkjenning*

Dersom alvorlige grunner tilsier det skal Fiskeridirektoratet trekke godkjenningen tilbake. Fiskeridirektoratet meddeler EFTAs overvåkingsorgan om tilbaketrekking av godkjenning.

Grensekontrollstasjonen eller kontrollsenderet kan kun gjenoppføres på listen etter prosedyren i § 2.

§ 4. *Klage*

Avgjørelse fattet av Fiskeridirektoratet kan påklages til Fiskeridepartementet etter reglene i forvaltningsloven kap. VI. Klageadgangen er begrenset til den som avgjørelsen direkte retter seg mot.

Klage over vedtak etter § 3 skal ikke gis oppsettende virkning.

Vedtak som fattes av EFTAs overvåkingsorgan etter § 2 fjerde ledd kan innklages for EFTA-domstolen, jf. avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA-avtalen) art. 36.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

4. jan. Nr. 6 2001

Vedtak om endring i instruks om tilsyn med virksomheter som produserer melk og melkebaserte produkter.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn og Statens dyrehelsetilsyn 4. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og frambud av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter m.v. § 64 og delegeringsbrev fra Statens næringsmiddeltilsyn av 11. april 1996, jf. EØS-avtalens vedlegg I, del 6.1 nr. 4 (Rdir. 1992/46/EØF) med endringer. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I instruks av 25. mai 1999¹ om tilsyn med virksomheter som produserer melk og melkebaserte produkter er det foretatt endringer. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

1. *Virkeområde*

- 1.1. Instruksen gjelder for tilsyn og kontroll av virksomheter som er omfattet av forskrift av 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og frambud av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter m.v., herunder virksomheter godkjent etter kapittel VI.

2. *Generelt om tilsyn med virksomheter*

- 2.1. Tilsynsmyndigheten skal føre tilsyn og kontroll med alle virksomheter som er omfattet av forskrift om produksjon og frambud av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter m.v.
- 2.2. Tilsynsmyndigheten skal jevnlig føre tilsyn med de hygieniske forhold i virksomheten. Tilsynsfrekvensen skal være avhengig av virksomhetens størrelse og type produkter som produseres. Når tilsynsmyndigheten fastsetter tilsynsfrekvens for den enkelte virksomheten, skal en vurdering av helserelatert risiko forbundet med de aktuelle produktene legges til grunn.

3. *Tilsyn med melkeproduksjonsvirksomheter*

3.1. *Dyrehelsemessige forhold*

- 3.1.1. Tilsynsmyndigheten skal sikre at produksjonsdyrene gjennomgår regelmessig kontroll utført av veterinær for dyrehelsemessige forhold som angitt i forskriftens kapittel II.
- 3.1.2. Tilsynsmyndighetens kontroll av dyrehelsemessige forhold kan gjennomføres i forbindelse med annet offentlig arbeid i besetningen.
- 3.1.3. Tilsynsmyndigheten skal foreta kontroll av dyrene dersom det er grunn til å tro at de dyrehelsemessige krav ikke er oppfylt, og om nødvendig foreta videre undersøkelser.

3.2. *Hygieneforhold*

- 3.2.1. Tilsynsmyndigheten skal påse at hygienekravene til melkeproduksjonsvirksomheten i kapittel III-IV regelmessig vurderes og overholdes.
- 3.2.2. Dersom hygienekravene ikke overholdes skal tilsynsmyndigheten/rette myndighet treffe egnede tiltak. Foreligger mulig helsefare, skal tilsynsmyndigheten treffe nødvendige tiltak.

3.3. *Kontroll av vanninnblanding*

- 3.3.1. Gir resultatene av en stikkprøvekontroll jf. § 15 grunn til mistanke om at melken er tilsatt vann, skal tilsynsmyndigheten ta ut en autentisk prøve hos den enkelte leverandør for å avdekke eventuell vanninnblanding.
- 3.3.2. En autentisk prøve skal være representativ for melken fra en morgen eller kveldsmelking, som begynner tidligst 11 timer og senest 13 timer etter siste melking. Melkingen skal være fullstendig overvåket.

4. Tilsyn med meieri og bearbeidingsvirksomheter

- 4.1. Tilsynsmyndigheten skal jevnlig føre tilsyn med at de kritiske punktene i virksomheten overholdes, og de metoder som brukes til overvåking og kontroll av disse, jf. § 23 nr. 1 og 2. Tilsynsmyndigheten skal minst foreta en (1) systemrevisjon, samt to (2) inspeksjoner per år av hver av de virksomhetene de fører tilsyn med. Tilsynsfrekvensen skal utover dette vurderes iht. virksomhetens størrelse, type produkter som produseres, samt baseres på en vurdering av helsereelatert risiko forbundet med de aktuelle produktene i den enkelte virksomhet, jf. pkt. 2.2.
- 4.2. Tilsynsmyndigheten skal føre tilsyn med at stempelmerket forvaltes på forsvarlig måte.
- 4.3. Tilsynsmyndigheten skal påse at bestemmelsene i forskriften overholdes, og særlig kontrollere
 - 4.3.1. renslighet med hensyn til lokaler og utstyr og personalets hygiene,
 - 4.3.2. virksomhetens egenkontroll, jf. § 23,
 - 4.3.3. de mikrobiologiske og hygieniske forhold med hensyn til melkebaserte produkter,
 - 4.3.4. effektiviteten av behandlingen av melkebaserte produkter og varmebehandling av konsummelk,
 - 4.3.5. de hermetiske beholdere ved stikkprøver,
 - 4.3.6. lagrings- og transportforholdene.

5. Videre undersøkelser

Tilsynsmyndigheten skal ta alle nødvendige prøver for undersøkelse i laboratorium, og enhver annen kontroll som er nødvendig for å sikre overholdelse av bestemmelsene i forskriften.

6. Ikrafttredelse

Denne instruks trer i kraft straks.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. jan. Nr. 7 2001

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av hund, katt og flygehund fra Malaysia og Australia.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 4. januar 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. EØS-avtalen vedlegg 1 (Kvedtak 1999/507/EF, Kvedtak 1999/643/EF, Kvedtak 2000/6/EF og Kvedtak 2000/708/EF). Kunngjort 31. januar 2001.

Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av virussjukdommene Hendra og Nipah.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for hund, katt og flygehund fra Malaysia og flygehund og katt fra Australia.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- 1) *Flygehund*: flaggermus tilhørende slekten Pteropus.
- 2) *Internasjonale tilleggskrav*: EØS-harmoniserte krav som må oppfylles ved innførsel til EØS-land, utover de krav som er fastsatt i særforskrifter.¹

¹ Forskrift av 31. desember 1998 nr. 1478 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse dyrearter, og forskrift av 3. september 1998 nr. 860 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hund og katt til Norge.

Kapittel II. Forbud

§ 4. Forbud mot innførsel av hund, katt og flygehund fra Malaysia og katt og flygehund fra Australia

Det er forbudt å innføre hund, katt og flygehund fra Malaysia og katt og flygehund fra Australia.

§ 5. Unntak for innførsel av flygehund fra Malaysia

Forbudet i § 4 gjelder ikke dersom dyret følges av originalt helsesertifikat som er utstedt av offentlig veterinær i Malaysia, og som bekrefter at følgende krav er oppfylt:

- 1) dyret skal være oppdrettet i fangenskap, og
- 2) dyret skal karanteneres i 60 dager før avreise, og
- 3) dyret skal testes for antistoffer mot Hendra- og Nipahvirus med en serumnøytralisasjonstest eller en godkjent ELISA-test. Dyret skal testes to ganger med negativt resultat. Blodprøvene til testene skal tas med et intervall på 21–30 dager. Den andre blodprøven skal tidligst være tatt 10 dager før avreise. Testene skal utføres ved et godkjent laboratorium.

§ 6. Unntak for innførsel av hund og katt fra Malaysia

Forbudet i § 4 gjelder ikke innførsel av hund og katt fra Malaysia såfremt dyret følges av et originalt helsesertifikat som er utstedt av offentlig veterinær i Malaysia, og som bekrefter at følgende tilleggskrav er oppfylt:

- 1) dyret skal ikke ha hatt kontakt med svin de siste 60 dager før avreise, og
- 2) dyret skal ikke ha oppholdt seg i et dyrehold som i løpet av de siste 60 dager før avreise har hatt utbrudd av Nipah disease, og
- 3) dyret skal være testet med en IgG ELISA-test med negativt resultat for antistoffer mot Nipahvirus. Blodprøven til testen skal være tatt i løpet av de siste 10 dager før avreise. Testen skal utføres ved et godkjent laboratorium.

§ 7. Unntak for innførsel av katt fra Australia

Forbudet i § 4 gjelder ikke innførsel av katt fra Australia såfremt dyret følges av et originalt helsesertifikat som er utstedt av offentlig veterinær i Australia, og som bekrefter at dyret ikke har oppholdt seg i et dyrehold som i løpet av de siste 60 dager før avreise har hatt utbrudd av Hendra.

Forbudet gjelder ikke for katter i transitt så lenge de befinner seg innenfor terminalområdet til en internasjonal flyplass.

Kapittel III. Avsluttende bestemmelser**§ 8. Straffebestemmelser**

Overtrjedelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift av 7. februar 2000 nr. 107 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av hund, katt og flygehund fra Malaysia og Australia.

4. jan. Nr. 8 2001**Forskrift om endring i forskrift om refusjon av avgift på mineralolje levert til bruk om bord i fartøy som i næringsøyemed driver godstransport i innenriks sjøfart.**

Fastsatt av Finansdepartementet 4. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 10. juni 1991 nr. 369 om refusjon av avgift på mineralolje levert til bruk om bord i fartøy som i næringsøyemed driver godstransport i innenriks sjøfart gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om refusjon av avgift på mineralolje til bruk om bord i fartøy som driver gods- og/eller passasjertransport i innenriks sjøfart

§ 1 første og nytt andre ledd skal lyde:

CO₂-avgift på mineralolje som er levert til bruk om bord i fartøy i innenriks godstransport refunderes i følgende tilfeller:

1. For fartøy som er registrert i Norsk Skipsregister (NOR) i henhold til lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten § 11, med fartøytypekode 0 til og med 4 eller som slepebåt med fartøytypekode 7A1, og utelukkende brukes til godstransport i eierens næringsvirksomhet, refunderes differansen mellom full avgift og redusert sats.
2. For fartøy som er registrert i NOR-registeret med fartøytypekode 5F eller 5I5, og utelukkende brukes til gods- og passasjertransport i eierens næringsvirksomhet, refunderes differansen mellom full avgift og redusert sats knyttet til godstransportdelen. Fordelingen mellom gods- og passasjertransport skjer etter samme forholdstall som den næringsdrivende kan benytte ved fradragsføringen av inngående merverdiavgift.

Grunnavgift på fyringsolje mv. som er levert til bruk om bord i fartøy i innenriks gods- og passasjertransport refunderes for fartøy som er registrert i NOR-registeret med fartøytypekode 0 til og med 5 eller som slepebåt under fartøytypekode 7A1. Fartøyet må utelukkende brukes til gods- og passasjertransport i eierens næringsvirksomhet.

§ 1 nåværende andre, tredje, fjerde og femte ledd blir nye tredje, fjerde, femte og sjette ledd.

II

Endringene gjelder fra 1. januar 2001.

5. jan. Nr. 9 2001**Delegering av myndighet til Luftfartsverket etter luftfartsloven.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 5. januar 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 15–3. Kunngjort 31. januar 2001.

I

Med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 15–3 gis også Luftfartsverket myndighet etter § 9–1 til å treffe vedtak som gjelder dispensasjon fra flyforbud når forskrift om restriksjonsområde fastsatt av/tillagt Luftfartstilsynet inneholder slik dispensasjonsadgang. Jf. den myndighet som er gitt Luftfartstilsynet etter delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1272 og av 10. desember 1999 nr. 1273.

II

Vedtaket trer i kraft 10. februar 2001.

5. jan. Nr. 10 2001**Forskrift om endring i forskrift til lov om sosiale tjenester m.v.**

Fastsatt ved kgl.res. 5. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2–3 og § 6–9 og lov av 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester mv. § 11–2. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 4. desember 1992 nr. 915 til lov om sosiale tjenester m.v. gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 8 skal lyde:

Vederlag for sosiale tjenester og for opphold i institusjon mv.

§ 8–4 annet ledd skal lyde:

Dersom husstandens samlede skattbare nettoinntekt før særfradrag er under 2 G, skal samlet vederlag for tjenester som nevnt i § 8–1 ikke overstige et utgiftstak på kroner 150 pr. måned.

§ 8–6 annet ledd skal lyde:

Ved beregning av vederlaget gjelder forskrift om vederlag for opphold i institusjon mv., fastsatt av Sosialdepartementet 26. april 1995 nr. 392 med senere endringer.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. jan. Nr. 11 2001**Forskrift om kvalitetssystem i ervervsmessige luftfartsvirksomheter (BSL A 1–1).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 5. januar 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–1, § 7–1, § 9–1 og § 15–4 og vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 31. januar 2001.

Krav vedrørende etablering og dokumentasjon av et kvalitetssystem i mellomstore og små luftfartsvirksomheter følger som vedlegg 1 datert 5. januar 2001 og gjelder som forskrift.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å sikre at ervervsmessige luftfartsvirksomheter etablerer, opprettholder, og dokumenterer et kvalitetssystem som skal sikre at virksomheten drives i samsvar med Luftfartstilsynets og luftfartsvirksomhetens egne krav.

Dersom luftfartsvirksomheten har satt bort deler av virksomheten til en underleverandør i henhold til godkjent kontrakt, skal luftfartsvirksomheten ha tilsyn med at underleverandøren av tjenestene og/eller produktene har et kvalitetssystem som sikrer at avtalte leveranser blir utført i henhold til kontrakt og etter gjeldende bestemmelser på en slik måte at kravene til kvalitet tilfredsstilles.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift omhandler kvalitetssystemer i all ervervsmessig luftfartsvirksomhet.

Med luftfartsvirksomhet menes:

- luftfartsforetak som driver ervervsmessig luftfart, inkl. flyskoler
- verksteder for fly og flymateriell

- produsenter og konstruktører av fly og flymateriell
- operatører av flyplasser til allmenn bruk
- organisasjoner og enkeltpersoner som gjennomfører utdanning og kunnskapsprøving av attesterende personell for vedlikehold av luftfartøy.

Denne forskrift gjelder ikke for de luftfartsvirksomhetene som er godkjent etter en BSL JAR forskrift.

§ 3. Definisjoner

3.1 I denne forskrift menes:

- a) *Akseptert av Luftfartstilsynet* Luftfartstilsynet har tillit til at søkerens evne til å kunne gjennomføre aktiviteten er i samsvar med Luftfartstilsynets krav.
- b) *Ansvarlig leder* Den person akseptert av Luftfartstilsynet som har overordnet ansvar for å sikre at alle operasjonelle og tekniske aktiviteter kan finansieres og gjennomføres i samsvar med Luftfartstilsynets fastsatte krav og de tilleggskrav som luftfartsvirksomheten selv har fastsatt.
- c) *Avvik* Mangel på oppfyllelse av spesifiserte krav
- d) *Godkjent av Luftfartstilsynet* Luftfartstilsynet har mottatt søknad og verifisert at personens eller aktørens kvalifikasjoner er i samsvar med Luftfartstilsynets krav. Luftfartstilsynets gransking kan omfatte kontroll av overensstemmelse med fastsatt spesifikasjon gjennom fysisk besiktelse, inspeksjon, dokumentgransking og/eller prøve.
- e) *Kvalitet* Helheten av egenskaper en enhet har og som vedrører dens evne til å tilfredsstille uttalte og underforståtte behov.
- f) *Kvalitetssikring* Alle planlagte og systematiske aktiviteter som er iverksatt som del av kvalitetssystemet og påvist som nødvendige for å skaffe tilstrekkelig tiltro til at en enhet vil oppfylle kravene til kvalitet.
- g) *Kvalitetsrevisjon* Systematisk og uavhengig undersøkelse for å fastslå om kvalitetsaktiviteter og tilhørende resultater stemmer overens med det som er planlagt, og om de er effektivt gjennomført og er hensiktsmessige for å oppnå målene.
- h) *Kontroll* Aktivitet så som måling, undersøkelse, prøving eller tolking av en eller flere egenskaper ved en enhet og sammenligning av resultatene med spesifiserte krav for å bestemme om overensstemmelse er oppnådd for hver egenskap.
- i) *Kvalitetsledelse* Alle aktiviteter forbundet med den totale ledelsesoppgaven som fastsetter kvalitetspolitikken, målene og ansvarsforholdene og iverksetter disse gjennom kvalitetsplanlegging, kvalitetsstyring, kvalitetssikring og kvalitetsforbedring som deler av kvalitetssystemet.
- j) *Kvalitetssjef* Den person som på vegne av den øverste ledelse har ansvaret for å overvåke selskapets totale system for kvalitet.
- k) *Kvalitetshåndbok* Dokument som angir kvalitetspolitikken og beskriver organisasjonens kvalitetssystem. En kvalitetshåndbok kan gjelde for en organisasjons samlede aktiviteter eller bare en del av dem. Tittelen og omfanget for håndboken angir bruksområdet.
- l) *Kvalitetspolitikk* Organisasjonens overordnede hensikter og ledelse med hensyn til kvalitet, slik dette er uttrykt formelt av den øverste ledelse. Kvalitetspolitikken utgjør ett element av bedriftens politikk og er stadfestet av den øverste ledelse.
- m) *Verifikasjon* Bekreftelse ved å undersøke og fremskaffe objektivt bevis på at spesifiserte krav er oppfylt.

Flere definisjoner er angitt i BSL B 0–9, BSL D 0–9, BSL E 0–9 og NS–ISO 9000.

§ 4. Kvalitetssystemet, ansvar, struktur og innhold

Luftfartsvirksomheten skal etablere, holde ved like og dokumentere et kvalitetssystem basert på krav fra en anerkjent standard for kvalitetssikring.

4.1 *Kvalitetssystemet* Luftfartsvirksomhetens kvalitetssystem skal sikre at alle krav fra Luftfartstilsynet og egne krav tilfredsstilles.

Luftfartsvirksomhetens kvalitetssikring skal være basert på relevante kravselementer fra en kjent standard. Det vises til NS–EN ISO 9000 for bruk av kvalitetssikringsstandarder.

Kvalitetssikringssystemer som er basert på andre standarder enn NS–EN ISO 9000-serien, kan aksepteres.

4.2 *Ansvar for kvalitetssystemet* Ansvarlig leder har det overordnede ansvaret for kvalitetsledelse og kvalitetssystemet. Det skal oppnevnes en kvalitetssjef med ansvar for å føre internt tilsyn med at kravene overholdes.

4.3 *Oppbygging og drift av kvalitetssystemet* Luftfartsvirksomhetens kvalitetssystem skal sikre at operativ og teknisk virksomhet kan gjennomføres i samsvar med Luftfartstilsynets og luftfartsvirksomhetens egne krav. Disse kravene skal som et minimum omfatte krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift.

Ved etablering av et kvalitetssystem skal minimum følgende punkter være ivarettatt:

- a) fastsettelse av kvalitetspolitikk;
- b) etablering og fastsettelse av virksomhetens kvalitetsmål og standard;
- c) utarbeidelse og fastsettelse av standarder, prosedyrer og analyseprosesser;
- d) utarbeidelse og fastsettelse av ressurs-, opplærings-/trenings-/erfaringsbehov;

- e) klargjøring av ansvarsforhold;
- f) utarbeidelse og fastsettelse av revisjonsmetoder og revisjonsplan;
- g) verifikasjon og akseptering av fastsatt standard;
- h) fastsettelse og utarbeidelse av et dokumentasjonssystem;
- i) prosedyrer for behandling og analyse av avvik, samt iverksettelse av korrigerende tiltak;
- j) oppdatering/ajourføring av kvalitetssystemet og dets prosedyrer. Kontroll og kvalitetsrevisjoner.

- 4.4 Kvalitetssystemet skal være tilpasset luftfartsvirksomhetens oppgaver, størrelse og kompleksitet.
- 4.5 Kvalitetssjefen skal rapportere direkte til ansvarlig leder.
- 4.6 Kvalitetssystemet skal være integrert i organisasjonen. For å sikre objektiv overvåking skal kvalitetssjefen og revisjonsfunksjonene være uavhengig, dvs. ikke ha direkte ansvar for de områder der revisjonen utføres.
- 4.7 Kvalitetssystemet skal omfatte et rapporteringssystem til ansvarlig leder for å sikre at behovet for korrigerende tiltak blir identifisert, vurdert og iverksatt så raskt som mulig. Som ledd i dette skal luftfartsvirksomheten utarbeide en plan som viser hvordan og hvor ofte alle aktiviteter som er beskrevet, skal revideres. Revisjonsplanen skal aksepteres av Luftfartstilsynet.
- 4.8 Det skal utarbeides rapport etter hver kvalitetsrevisjon med opplysninger om følgende:
- alle konstaterte avvik fra gjeldende krav, standarder og prosedyrer
 - beskrive observasjoner av eventuelle forbedringspotensialer med anbefaling
 - ansvar og tidsfrister for å ta beslutning og gjennomføre tiltakene
 - ansvar for oppfølging og verifikasjon.
- 4.9 Ledelsen i luftfartsvirksomheten skal med regelmessige mellomrom vurdere/gjennomgå kvalitetssystemet for å sikre at det er hensiktsmessig og effektivt.
- 4.10 Kvalitetssystemet skal være akseptert av Luftfartstilsynet.
- 4.11 Kvalitetssjefen skal være akseptert av Luftfartstilsynet.

§ 5. Dokumentasjon

- 5.1 Dokumentasjon omfatter virksomhetens kvalitetshåndbok, som kan være en separat håndbok, men som uansett forblir en del av luftfartsvirksomhetens håndboksystem. Kvalitetshåndbokens plassering i håndbokhierarkiet skal være overordnet de andre håndbøkene.
- 5.2 Kvalitetshåndboken skal som et minimum inneholde følgende systembeskrivelser, eventuelt med referanse til prosedyrer i det øvrige håndboksystemet:
- a) kvalitetspolitikk
 - b) organisasjonsbeskrivelse
 - c) oversikt over dokumenter som inngår i kvalitetssystemet
 - d) funksjonsbeskrivelse og ansvar
 - e) system for utarbeidelse av særskilte prosedyrer
 - f) prosedyrer som sikrer overensstemmelse med Luftfartstilsynets krav og egne krav
 - g) prosedyrer for interne revisjoner og utarbeidelse av revisjonsplaner
 - h) rapporteringsprosedyrene
 - i) system for ledelsens gjennomganger av kvalitetssystemet
 - j) system for avviksbehandling
 - k) system for korrigerende tiltak
 - l) registreringsprosedyrer
 - m) prosedyrer for å klarlegge opplæringsbehov og opplæring av alt personell som utfører aktiviteter som påvirker kvalitet
 - n) dokumentkontroll.

§ 6. Tilbakekall

Dersom luftfartsvirksomheten ikke overholder bestemmelsene i denne forskrift, kan Luftfartstilsynet tilbakekalle aksepteringen av ansvarlig leder og/eller kvalitetssjef.

§ 7. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 8. Klage

Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klage sendes via Luftfartstilsynet.

§ 9. Straff

Ved overtredelse av denne forskrift kommer bestemmelser om straff etter luftfartslovens kapittel 14 til anvendelse.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskrift gjelder fra 1. mars 2001.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 15. mars 1996 nr. 294 om kvalitetssystem i ervervsmessige luftfartsforetagender (BSL D 1–1).

Vedlegg 1. Krav vedrørende etablering og dokumentasjon av et kvalitetssystem i «mellomstore og små» luftfartsvirksomheter.

Dette vedlegg gjelder som forskrift, jf. innledende tekst i forskrift om kvalitetssystem i ervervsmessige luftfartsvirksomheter av 5. januar 2001 nr. 11 (BSL A 1–1).

1. Generelt

Kravet om etablering og dokumentasjon av et kvalitetssystem samt ansettelse av kvalitetssjef gjelder for alle luftfartsvirksomheter som omhandles av forskrift om kvalitetssystemer i ervervsmessige luftfartsvirksomheter, BSL A 1–1.

Kvalitetssystemets omfang vil være avhengig av luftfartsvirksomhetens størrelse. I denne forskrift betegnes luftfartsvirksomheter med 6 til 20 årsverk som mellomstore, og luftfartsvirksomheter med 5 årsverk eller mindre som små.

Luftfartstilsynet kan skjerpe nedenforstående krav til luftfartsvirksomhetens kvalitetssystem uavhengig av antallet fast ansatte i foretaket, dersom luftfartsvirksomhetens omfang tilsier det.

2. Kvalitetssystemer for mellomstore luftfartsvirksomheter

Kvalitetssystemer for mellomstore luftfartsforetagender skal være tilpasset oppgavene, størrelse og kompleksitet.

Slike luftfartsvirksomheter kan gis tillatelse til å bruke eksternt revisjonstjeneste.

Eksternt revisjonstjeneste skal aksepteres av Luftfartstilsynet.

3. Kvalitetssystem for små luftfartsvirksomheter

For luftfartsvirksomheter vil det være tilstrekkelig å utarbeide et kvalitetssikringsprogram i form av et sjekklisteresystem.

Dette sjekklisteresystemet må kunne gi den nødvendige garanti og oppfylle fastsatte krav til et kvalitetssystem. Det må videre inneholde en plan som garanterer at alle sjekklisterpunktene er gjennomført innenfor gitte tidsfrister samt omfatte et rapporteringssystem til virksomhetens ledelse for gjennomgang og oppfølging av avvik. Videre skal virksomheten minimum hvert år gjennomføre en revisjon av ovennevnte sjekklisteresystem. Denne revisjonen kan utføres av eksternt akseptert revisjonstjeneste.

Eksternt revisjonstjeneste skal aksepteres av Luftfartstilsynet.

4. Ansvar

Totalansvar for kvalitetssystemet og gjennomføringen av korrigerende tiltak skal alltid ligge hos luftfartsvirksomheten ved ansvarlig leder.

5. jan. Nr. 12 2001**Forskrift om dispensasjon fra konkurranseloven § 3–1 og § 3–2 for medlemmer av bygdeserviceforetak.**

Fastsatt av Konkurransetilsynet 5. januar 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet (konkurranseloven) § 3–9. Kunngjort 31. januar 2001.

§ 1. Med bygdeserviceforetak menes i denne forskriften et samvirkelag med åpent medlemsskap og begrenset økonomisk ansvar. Medlemmene av bygdeserviceforetak er næringsdrivende. Formålet med bygdeserviceforetak omfattet av denne forskriften er å formidle tjenester fra medlemmene til ulike oppdragsgivere.

§ 2. Medlemmer av et bygdeserviceforetak gis dispensasjon fra forbudene i konkurranseloven § 3–1 og § 3–2 til å fastsette felles veiledende priser på ulike oppdrag som utføres av medlemmene. Adgangen til å fastsette slike priser gjelder kun for oppdrag som formidles gjennom det enkelte bygdeserviceforetak til dets medlemmer.

Medlemmer av et bygdeserviceforetak gis dispensasjon fra forbudet i konkurranseloven § 3–2 til å samarbeide om andre vilkår ved anbud slik at de kan inngi felles anbud.

Medlemmer av et bygdeserviceforetak gis dispensasjon fra forbudet i konkurranseloven § 3–2 til å fordele innkomne oppdrag seg imellom. Dispensasjonen gis på betingelse av at oppdragene fordeles mest mulig likt mellom medlemmene, for eksempel under hensyn til den enkeltes kvalifikasjoner, sertifikater, tilgjengelig tid, samt at maskiner, redskap og verktøy utnyttes best mulig.

Medlemmer av et bygdeserviceforetak gis dispensasjon fra konkurranseloven § 3–2 til å forby at medlemmene tar nye oppdrag i konkurranse med laget, slik at medlemmene i disse tilfellene vil være utelukket fra å inngi anbud.

Medlemmer av et bygdeserviceforetak gis ikke dispensasjon fra konkurranseloven § 3–2 til samarbeid som

innebærer å knytte tilbud i ulike anbudsinnbydelser opp mot hverandre, herunder å stille som vilkår i et anbud at man også blir tildelt oppdrag i andre anbudskonkurranser.

§ 3. Forskriften gjelder ikke for:

- a) Oppdrag som formidles gjennom et bygdeserviceforetak til andre enn medlemmer av dette bygdeserviceforetaket.
- b) Samarbeid mellom ulike bygdeserviceforetak.

§ 4. Dispensasjon som følger av denne forskrift kan i enkelttilfeller trekkes tilbake med hjemmel i konkurranseloven § 3–9 tredje ledd dersom vilkårene i § 3–9 første ledd ikke er oppfylt i det konkrete tilfelle.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft 1. februar 2001 og gjelder til 31. desember 2010.

5. jan. Nr. 13 2001

Forskrift om opphevelse av forskrifter gitt med hjemmel i ni lover som oppheves ved lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjensten m.m. (spesialisthelsetjensteloven).

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 5. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juli 1956 om fysioterapeuter og mensendiecksykegymnaster, lov av 8. januar 1960 nr. 1 om godkjenning av sykepleiere, lov av 19. juni 1969 nr. 57 om sykehus m.v., lov av 11. juni 1971 nr. 54 om ortopediingeniører og om omsetning av ortopediske hjelpemidler, lov av 9. mars 1973 nr. 13 om godkjenning m.v. av psykologer, lov av 14. juni 1974 nr. 47 om godkjenning m.v. av helsepersonell, lov av 13. juni 1980 nr. 42 om leger, lov av 13. juni 1980 nr. 43 om tannleger, lov av 26. april 1985 nr. 23 om jordmødre og lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven). Kunngjort 31. januar 2001.

Følgende forskrifter oppheves straks:

- Forskrift av 30. oktober 1978 nr. 2 om meldeplikt for visse bivirkninger m.v. ved legemidler.
- Forskrift av 15. mars 1982 nr. 755 om leges melding til politiet om unaturlig dødsfall o.l.
- Forskrift av 10. februar 1989 nr. 80 om tillatelse til å utføre kosmetisk plastikkirurgiske inngrep.
- Forskrift av 4. desember 1992 nr. 1037 om krav om tillatelse til bruk av lystgassanalgesei ved tannbehandling.
- Forskrift av 3. juni 1994 nr. 376 om godkjenning m.m. av helsepersonell i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen).

5. jan. Nr. 14 2001

Forskrift om dispensasjon fra konkurranseloven § 3–1 for deltakere i maskinsamarbeid i landbruket.

Fastsatt av Konkurransetilsynet 5. januar 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet (konkurranseloven) § 3–9 første ledd bokstav b. Kunngjort 31. januar 2001.

§ 1. Med maskinsamarbeid menes i denne forskriften samarbeid mellom næringsdrivende i landbruket om utleie av deres ledige maskinkapasitet.

§ 2. Deltakere i et maskinsamarbeid gis dispensasjon fra forbudet i konkurranseloven § 3–1 til å fastsette felles veiledende priser for utleie av maskiner og sjåførtjenester som formidles gjennom maskinsamarbeidet.

§ 3. Dispensasjon som følger av denne forskrift kan i enkelttilfeller trekkes tilbake med hjemmel i konkurranseloven § 3–9 tredje ledd dersom vilkårene i § 3–9 første ledd ikke er oppfylt i det konkrete tilfelle.

§ 4. Denne forskrift trer i kraft 1. februar 2001 og gjelder til 31. desember 2010.

5. jan. Nr. 15 2001

Forskrift om endring i forskrift om hvem som er luftfartsmyndighet etter luftfartsloven.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 5. januar 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 15–3. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 10. desember 1999 nr. 1272 om hvem som er luftfartsmyndighet etter luftfartsloven gjøres følgende endring:

Del I annet ledd skal lyde:

Luftfartstilsynet og Luftfartsverket har hjemmel til å treffe vedtak om dispensasjon etter § 9–1, pålegge et luftfartøy å lande etter § 9–3, treffe vedtak om tilbakeholdsrett etter § 13–2 første og annet ledd og til å treffe vedtak om statistikk og lignende etter § 13–4. Vilkaene for Luftfartsverkets myndighet etter § 9–1 fremgår av delegeringsvedtak av 5. januar 2001 nr. 9.

II

Endringen trer i kraft 10. februar 2001.

8. jan. Nr. 16 2001**Forskrift om endring i forskrift om oppdragstjenesten i Patentstyret (Styret for det industrielle rettsvern).**

Fastsatt av Patentstyret 8. januar 2001 med hjemmel i lov av 2. juli 1910 nr. 7 om Styret for det Industrielle Retsvern § 11, kgl.res. av 12. november 1993 nr. 1026 og Nærings- og energidepartementets delegeringsbrev av 25. november 1993 nr. 1298. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 21. november 2000 nr. 1165 om oppdragstjenesten i Patentstyret (Styret for det industrielle rettsvern) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om forundersøkelser i Patentstyret (Styret for det industrielle rettsvern)

§ 1 annet ledd siste punktum skal lyde:

Det kan ikke tas betaling for informasjon som er omfattet av den alminnelige veiledningsplikten etter forvaltningsloven § 11.

Alle forekomster av betegnelsen «oppdrag» erstattes med «forundersøkelser».

II

Endringene trer i kraft 1. februar 2001.

8. jan. Nr. 17 2001**Forskrift om endring i forskrift om stønad til høreapparat og tinnitusmaskerer.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 8. januar 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 fjerde ledd. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 337 om stønad til høreapparat og tinnitusmaskerer gjøres følgende endring:

§ 8 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Høreapparat med tilbehør og individuelt tilpassede ørepropper som er rekvirert i samsvar med denne forskriften. Det kan ytes stønad med opptil 3.400 kroner for høreapparat uten propp og 3.700 kroner for høreapparat med propp. Prisgrensene kan fravikes hvis et dyrere apparat er nødvendig av medisinske grunner for å oppnå en vesentlig bedre hørselsfunksjon. Stønad til digitalt høreapparat kan ytes med opptil 5.400 kroner. Prisgrensen kan ikke fravikes. Til barn under 18 år og ved hørselstap som skyldes godkjent yrkesskade ytes det stønad til full dekning av nødvendige utgifter til hensiktsmessig analogt eller digitalt høreapparat uten hensyn til prisgrensene. Stønad til høreapparat kan begrenses til dekning av utgiftene ved gjenbruk av tilbakelevert høreapparat, når slikt høreapparat fyller nødvendige kvalitetsmessige og funksjonelle krav.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. jan. Nr. 18 2001**Forskrift om innkreving og regnskapsmessig behandling av uerholdelige bidragskrav mv.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 9. januar 2001 med hjemmel i lov av 9. desember 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag m.v. (bidragsinnkrevingsloven) § 16 annet ledd, jf. første ledd. Kunngjort 31. januar 2001.

§ 1. Formål

Forskriften her gir regler om innkreving og regnskapsmessig behandling av uerholdelige bidragskrav.

§ 2. Bidragskrav

Med bidragskrav menes krav på underholdsbidrag til ektefelle eller barn etter ekteskapsloven eller barneloven når kravet innkreves av Trygdeetatens innkrevingsentral (innkrevingsentralen) etter reglene i bidragsinnkrevingsloven. Med til kravet regnes også purregebyrer og rettsgebyrer i forbindelse med innkrevingsentralens innfordring av kravet, inkludert rettslig klagebehandling og tvangsfullbyrdelse hos namsmannen.

§ 3. Uerholdelige bidragskrav

Et bidragskrav anses å være uerholdelig når Trygdeetatens innkrevingsentral (innkrevingsentralen) har forsøkt innkreving, herunder begjæring om utlegg gjennom lokal namsmann, uten at det er registrert innbetalinger siste 2 årene. Dette gjelder også når årsaken til manglende innbetalinger er at skyldneren ikke har hatt evne til å dekke kravet etter reglene i dekningsloven. Dersom skyldneren er selvstendig næringsdrivende eller er ansatt i eget aksjeselskap, anses et bidragskrav likevel bare som uerholdelig dersom innkrevingsentralen finner at forholdene i saken taler for det.

§ 4. Innkreving av uerholdelige krav

Innkrevingsiltak i saker med uerholdelige bidragskrav begrenses til regelmessig maskinell kontroll mot tilgjengelige registre for å undersøke om det er skjedd endringer som tilsier at kravet lar seg inndrive helt eller delvis. Dersom det avdekkes slike endringer, skal aktiv innkreving umiddelbart gjenopptas.

§ 5. Regnskapsmessig behandling av uerholdelige krav

Bidragskrav som anses å være uerholdelige skal tas ut av det ordinære bidragsregnskapet. I saker med løpende bidrag skal dette gjelde med virkning både for forfalte og uforfalte terminer. Innkrevingsentralen skal til enhver tid ha oversikt over denne delen av bidragskravene, inkludert månedlig påløp i disse sakene.

§ 6. Ikrafttredelse og overgangsregler

Forskriften her trer i kraft straks og gis virkning også for bidragsregnskapet for år 2000.

9. jan. Nr. 19 2001**Forskrift om endring i forskrift om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll.**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 9. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 1998 nr. 1429 om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll § 3 annet ledd. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 21. desember 1998 nr. 1429 om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll gjøres følgende endring:

Vedlegg I punkt 6 skal lyde:

6. Post mortem undersøkelse

Det skal utføres post mortem undersøkelse i slakterier for ferskt kjøtt i henhold til bestemmelser i kjøttkontrollinstruksen pkt. 3 til 8, og gjøres anmerkninger vedrørende sjuksdomsregistrering i henhold til kjøttkontrollinstruksen pkt. 18.1.2.

For virksomheter som kan dokumentere at forholdene er særskilt godt tilrettelagt for en rasjonell kjøttkontroll, kan bemanningen i kjøttkontrollen vurderes redusert. Slik dokumentasjon må oversendes SNT til vurdering sammen med tilsyns- og kjøttkontrollplanen. En slik bemanningsreduksjon må godkjennes av SNT.

For KNT-er som kan dokumentere at forholdene ikke er særskilt godt tilrettelagt for en rasjonell kjøttkontroll, kan bemanningen i kjøttkontrollen vurderes øket. Slik dokumentasjon må oversendes SNT til vurdering sammen med tilsyns- og kjøttkontrollplanen. En slik bemanningsøkning må godkjennes av SNT.

NB! For beregning av slaktehastighet legges tiden i fra første dyr blir avlivet til siste dyr blir avlivet til grunn.

Som norm for bemanning ved slik kontroll benyttes:

Storfelinje	< 17 skrotter/time	1 person
	17–23 skrotter/time	2 personer
	24–37 skrotter/time	3 personer
	> 37 skrotter/time	særskilt vurdering
Griselinje	< 40 skrotter/time	1 person
	40–79 skrotter/time	2 personer
	79–129 skrotter/time	3 personer
	> 129 skrotter/time	særskilt vurdering
Småfelinje	< 65 skrotter/time	1 person
	65–165 skrotter/time	2 personer
	165–245 skrotter/time	3 personer
	> 245 skrotter/time	særskilt vurdering

Ved fjørfeslakterier skal post mortem undersøkelse utføres i henhold til bestemmelser i fjørfekjøttforskriftens kapittel XI og bestemmelser om anmerkninger vedrørende sjuksdomsregistrering i § 70 nr. 2.

Som norm for bemanning ved slik kontroll benyttes:

Ved slakting av kylling	< 2500 slakt/time	1 person
	2500–5000 slakt/time	2 personer
	> 5000 slakt/time	særskilt vurdering
Ved slakt av høns	< 1500 slakt/time	1 person
	> 1500 slakt/time	2 personer (ev. særskilt vurdering)
Ved slakt av kalkun	< 400 slakt/time	1 person
	> 400 slakt/time	særskilt vurdering

Antall dagsverk til ordinær post mortem undersøkelse (herunder etterkontroll) beregnes ut fra slakteplanens opplysninger om antall dyr og slaktehastighetene som følger:

Antall dyr/slaktehastighet x antall kontrollpersoner (etter tabell) = minimal kontrollressurs i timeverk.

Beregnet ressurs settes lik 1,8 x minimal kontrollressurs som omgjort i dagsverk blir:

Antall dagsverk post mortem undersøkelse = minimal kontrollressurs x 1,8/7,5.

Antall dagsverk til post mortem undersøkelse av nødslakt (dyr slaktet utenom ordinær slakting) beregnes til 0,1 dagsverk pr. nødslakt. Dette innbefatter også eventuelle tilleggsundersøkelser som pH-undersøkelse, koke-/stekeprøve mv. som ikke framgår særskilt av tilsyns- og kjøttkontrollplanen.

For virksomheter godkjent med begrenset kapasitet skal KNT foreslå det antall dagsverk som anses nødvendig for å gjennomføre post mortem undersøkelse. Det foreslåtte antall dagsverk kan maksimalt være lik det beregnede etter samme beregningsmåte som for autoriserte virksomheter, men forventes å ligge lavere da det ikke er krav om tilstedeværelse under slaktingen i slike virksomheter.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 20 2001

Forskrift om vern av arbeidstakere på skip mot eksponering for biologiske faktorer.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. januar 2001 med hjemmel i sjømannslov av 30. mai 1975 nr. 18 § 40 nr. 4, jf. kgl.res. av 31. januar 1986 nr. 221. Jf. EØS-avtalens vedlegg XVIII A, kap. I nr. 15 (Rdir. 1990/679/EØF som senere er endret ved Rdir. 1993/88/EØF, Kdir. 1995/30/EF, Kdir. 1997/59/EF og Kdir. 1997/65/EF). Kunngjort 31. januar 2001.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å beskytte arbeidstakernes sikkerhet og helse mot farer som oppstår eller kan oppstå ved eksponering for biologiske faktorer i arbeidsmiljøet.

§ 2. Virkeområde

- På ethvert fartøy som omfattes av sjømannsloven kommer denne forskrift til anvendelse, jf. forskrift av 31. januar 1986 nr. 222 om sjømannslovens virkeområde.
- Forskriften omfatter alle forhold hvor biologiske faktorer skal brukes eller oppstår, medregnet produksjon, håndtering, lagring, transport, destruksjon og avfallsbehandling.
- Bestemmelsene i denne forskrift er særbestemmelser for beskyttelse av arbeidstakere mot eksponering for biologiske faktorer, og kommer i tillegg til forskrift av 4. august 2000 nr. 808 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- Biologiske faktorer*: Mikroorganismer, cellekulturer og endoparasitter som kan fremkalle infeksjoner, allergi eller giftvirkning ved kontakt.
- Mikroorganisme*: En cellulær eller ikke-cellulær mikrobiologisk enhet, herunder slike som er genmodifiserte, som er i stand til å formere seg eller til å overføre genetisk materiale.
- Cellekultur*: Resultatet av in-vitro dyrkning av celler fra flercellede organismer.
- Endoparasitter*: Parasitter som lever hele eller deler av sitt liv i menneskekroppen.
- Inneslutning*: Barrierer som anvendes for å unngå at biologiske faktorer kommer i utilsiktet kontakt med mennesker eller miljø.
- Eksponering*: De skadelige virkninger av biologiske faktorer mennesker utsettes for, eller det er fare for at de blir utsatt for.

§ 4. Klassifisering av biologiske faktorer

- Biologiske faktorer klassifiseres i fire risikogrupper i forhold til den infeksjonsfare de representerer:
 - En biologisk faktor i gruppe 1 forårsaker sannsynligvis ikke sykdom hos mennesker.
 - En biologisk faktor i gruppe 2 kan forårsake sykdom hos mennesker og være til fare for arbeidstakerne,

det er usannsynlig at den vil spre seg til samfunnet og det finnes vanligvis effektive forebyggende tiltak eller behandling.

- c) En biologisk faktor i gruppe 3 kan forårsake alvorlig sykdom hos mennesker og utgjøre en alvorlig fare for arbeidstakerne, det kan være risiko for spredning til samfunnet, men det finnes vanligvis effektive forebyggende tiltak eller behandling.
 - d) En biologisk faktor i gruppe 4 forårsaker alvorlig sykdom hos mennesker og utgjør en alvorlig fare for arbeidstakerne, det kan være stor risiko for spredning til samfunnet og det finnes vanligvis ingen effektive forebyggende tiltak eller behandling.
2. Liste over de biologiske faktorer som er klassifisert i risikogruppe 2, 3 og 4 er gitt i § 25. Ved arbeid med mikroorganismer som er utelatt i listen skal det foretas en vurdering av risikogruppe på grunnlag av kriteriene gitt i nr. 1.

Kapittel II. Generelle bestemmelser

§ 5. Ansvar

1. Med mindre annet er særskilt angitt har rederiet og skipsfører ansvar for å sikre at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.
2. Dersom det drives annen virksomhet om bord skal denne samordnes med skipets drift for øvrig, og være innrettet i samsvar med denne forskrift. Lederen av annen virksomhet om bord og dennes arbeidsgiver plikter også å påse at den virksomhet de har ansvar for er innrettet i samsvar med denne forskrift.
3. Rederiets ansvar berøres ikke av de plikter som tilligger arbeidstakerne. Dette gjelder også i forhold til plikter tillagt annen virksomhet om bord.

§ 6. Sikkerhetsstyringssystem

1. For skip som skal ha sikkerhetsstyringssystem iht. forskrift av 23. desember 1999 nr. 1529 om sikkerhetsstyringssystem for passasjerskip og forskrift av 6. august 1996 nr. 822 om sikkerhetsstyringssystem for lasteskip, skal rederiet sikre at de krav som følger av denne forskrift ivaretas i sikkerhetsstyringssystemet.
2. For skip som ikke omfattes av nr. 1 bør rederiet sikre at de krav som følger av denne forskrift ivaretas i en enhetlig overordnet plan om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse.

§ 7. Fravik

1. Sjøfartsdirektoratet kan, når det er verne- og helsemessig forsvarlig og ikke strider mot EØS-avtalen, fatte vedtak om fravik fra denne forskrift. Direktoratet kan fastsette særlige vilkår ved slikt vedtak.
2. Søknad om fravik fra forskriften skal være ledsaget av sakkyndig uttalelse.

§ 8. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter eller med fengsel inntil tre måneder i henhold til alminnelig borgerlig straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 416 dersom ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 11. januar 2001.

Kapittel III. Bestemmelser om tiltak for å beskytte arbeidstakerens sikkerhet og helse

§ 10. Generelle retningslinjer

1. Eksponering av arbeidstakerne for biologiske faktorer skal unngås.
2. Dersom det ikke er mulig å unngå eksponering, skal eksponeringen reduseres til et nivå som er lavt nok til å gi tilstrekkelig vern for de berørte arbeidstakernes sikkerhet og helse.
3. En helsefarlig biologisk faktor skal ikke brukes dersom den kan skiftes ut med en biologisk faktor som under de samme bruksbetingelser og i henhold til eksisterende kunnskap er ufarlig, eller mindre farlig for arbeidstakers helse.
4. Felles vernetiltak av teknisk art eller tiltak, metoder eller prosedyrer knyttet til organiseringen av arbeidet skal om mulig gjennomføres fremfor individuelle vernetiltak.
5. Ikke flere arbeidstakere enn det som er nødvendig, skal utføre arbeid eller på annen måte utsettes for risiko for eksponering for biologiske faktorer.

§ 11. Risikovurdering

1. Det skal foretas en risikovurdering for å avdekke enhver eksponering for biologiske faktorer som innebærer en helsefare for arbeidstakerne. Det skal bl.a. kartlegges:
 - a) hvilke biologiske faktorer arbeidstakerne eksponeres for,
 - b) hvordan eksponeringen forekommer,
 - c) hvilke konsentrasjoner eksponeringen forekommer i,
 - d) varigheten av eksponering,
 - e) antall arbeidstakere som kan bli utsatt for eksponering.

2. Risikovurderingen skal foretas på grunnlag av alle tilgjengelige opplysninger, herunder:
 - a) hvilke risikogrupper de biologiske faktorer er plassert i,
 - b) opplysninger om sykdommer de biologiske faktorer kan forårsake hos arbeidstakerne,
 - c) kunnskap om at sykdom hos arbeidstaker, som er påvist ved særlig helseundersøkelse eller på annen måte, kan ha direkte forbindelse med vedkommendes arbeid,
 - d) anbefalte vernetiltak og effekten av iverksatte tiltak,
 - e) forholdene om bord for øvrig.
3. Ved aktiviteter som medfører eksponering for forskjellige biologiske faktorer skal risikoen også vurderes ut fra den faren de forskjellige biologiske faktorene samlet innebærer.
4. Risikovurderingen skal foretas regelmessig, og ved alle endringer i forholdene som kan ha innvirkning på arbeidstakernes eksponering for biologiske faktorer.
5. Risikovurderingen og resultatet av denne skal dokumenteres skriftlig, være tilgjengelig for arbeidstakerne og fremlegges Sjøfartsdirektoratet på forespørsel.

§ 12. Tilrettelegging og organisering av arbeidet

1. Dersom det avdekkes risiko for arbeidstakernes sikkerhet og helse skal nødvendige tiltak for å fjerne eller redusere slik risiko iverksettes straks. Det skal bl.a. sørges for:
 - a) skriftlige instruksjoner for å sikre forsvarlige rutiner for oppbevaring, håndtering og transport av biologiske faktorer om bord,
 - b) nødvendige tekniske kontrolltiltak,
 - c) nødvendige verneinnretninger og personlig verneutstyr, og at dette er i forsvarlig stand og tilpasset arbeidssituasjonen.
2. Det skal etableres skriftlige instruksjoner for å ta ut, håndtere og undersøke prøver fra mennesker og dyr, som kan inneholde helsefarlige biologiske faktorer.

§ 13. Hygieniske tiltak

1. Det skal treffes hensiktsmessige tiltak for å sikre at arbeidstakerne ikke spiser eller drikker i områder hvor det foreligger fare for eksponering for biologiske faktorer.
2. Arbeidstakerne skal ha til rådighet egnede og tilfredsstillende toaletter og vaskerom hvor det om nødvendig skal være øyebadevann og antiseptiske hudmidler.
3. Personlig verneutstyr og arbeidstøy som kan være forurenset av biologiske faktorer skal tas av når arbeidstakeren forlater arbeidsområdet, og oppbevares atskilt fra annet tøy inntil det er desinfisert, rengjort eller om nødvendig tilintetgjort.

§ 14. Oppbevaring, håndtering og transport av avfall som kan inneholde biologiske faktorer

1. Det skal sikres at innsamling, oppbevaring og fjerning av avfall skjer uten at arbeidstakerne utsettes for helsefare.
2. Avfallet skal oppbevares i beholdere som er entydig merket på en lett synlig måte, og om nødvendig helt tette.
3. Avfallet skal om nødvendig uskadeliggjøres ved passende forbehandling.

§ 15. Tiltak ved uforutsett eksponering

1. Ved bruk av biologiske faktorer, som i henhold til § 4 er klassifisert i gruppe 3 eller 4, skal det utarbeides en beredskapsplan. Det samme gjelder øvrige tilfeller hvor det vurderes å kunne oppstå uforutsette situasjoner og ulykker som kan føre til spredning av biologiske faktorer som kan forårsake alvorlig infeksjon eller sykdom. Beredskapsplanen skal bl.a. inneholde:
 - a) informasjon om særskilt fare som kan oppstå i forbindelse med uforutsette situasjoner og ulykker,
 - b) retningslinjer for varsling av hendelsen og tiltak for å få kontroll over situasjonen,
 - c) retningslinjer for bruk av ekstern bistand eller redningstjeneste.
2. Dersom en uforutsett situasjon eller ulykke inntreffer skal beredskapsplanen iverksettes umiddelbart. Arbeidstakerne skal så snart som mulig informeres om situasjonen, årsaken til eksponeringen og de tiltakene som er truffet.
3. Sjøfartsdirektoratet skal straks og på hurtigste måte underrettes om enhver ulykke eller ethvert uhell som kan ha ført til spredning av en biologisk faktor som kan fremkalle sykdommer hos mennesker.

§ 16. Varselskiltning

Områder hvor det er risiko for biologisk betinget helsefare merkes med følgende advarselsskilt:

Symbolet er svart på gul bakgrunn omgitt av et svart triangel.

§ 17. Helseundersøkelse

1. Dersom risikovurderingen viser at det etter gjennomførte vernetiltak fortsatt foreligger fare for arbeidstakerens sikkerhet og helse skal arbeidstaker gjennomgå egnet helseundersøkelse.
2. Helseundersøkelsen skal utføres før arbeidstakeren begynner arbeidet, og deretter med regelmessige mellomrom. Lege avgjør hyppigheten av og innholdet i undersøkelsen på bakgrunn av eksponeringens art, grad og varighet, og på bakgrunn av arbeidstakerens helsetilstand. Det skal sikres at arbeidstakeren får nødvendig informasjon om behovet for fremtidig helseundersøkelse.
3. Dersom en arbeidstaker lider av en sykdom som kan skyldes eksponering for biologiske faktorer om bord, skal det iverksettes tiltak for å undersøke helsetilstanden til alle arbeidstakere som har vært utsatt for lignende eksponering.
4. Arbeidstakerne skal tilbys sikker og effektiv vaksinasjon mot biologiske faktorer de kan bli eksponert for. Arbeidstakerne skal gis informasjon om fordeler og ulemper ved å la seg vaksinere.
5. Når det utføres helseundersøkelse som nevnt i denne bestemmelse skal det sikres at helsejournal oppbevares i minst 10 år etter at eksponeringen er opphørt. I særskilte tilfeller jf. § 20 nr. 4 skal helsejournalen oppbevares i 60 år etter den siste kjente eksponering.

Kapittel IV. Opplæring, informasjon og medvirkning**§ 18. Opplæring og informasjon av arbeidstakerne**

1. Det skal sikres at arbeidstakerne gis og har forstått nødvendig informasjon og opplæring slik at eksponering i størst mulig grad kan unngås eller reduseres. Opplæringen skal gis på grunnlag av alle tilgjengelige opplysninger og skriftlige instruksjoner etablert for å sikre forsvarlige rutiner for oppbevaring, håndtering og transport av biologiske faktorer om bord.
2. Ved informasjon og opplæring skal det særlig legges vekt på:
 - a) den helsefare biologiske faktorer kan medføre,
 - b) forholdsregler som skal treffes for å unngå eksponering,
 - c) regler om hygiene,
 - d) hva slags verneutstyr som skal benyttes og hvordan det skal bæres og brukes,
 - e) tiltak og beredskapsplaner som skal iverksettes ved uforutsette situasjoner og ulykker.
3. Opplæringen skal gis før arbeidet igangsettes, gjentas regelmessig og tilpasses nye eller endrede forhold.
4. Gjennomgått opplæring skal dokumenteres skriftlig.

§ 19. Arbeidstakers medvirkning

Planlegging og vurdering av arbeidsmiljøet og gjennomføring av nødvendige forebyggende tiltak skal skje i samarbeid med arbeidstakerne.

Kapittel V. Krav om fortegnelse og underretning**§ 20. Fortegnelse over arbeidstakere som er eksponert for biologiske faktorer**

1. Det skal for hvert skip føres fortegnelse over arbeidstakere som blir eller kan bli eksponert for biologiske faktorer, klassifisert i henhold til § 4, i gruppe 3 eller 4.
2. Fortegnelsen skal inneholde opplysninger om den biologiske faktor arbeidstakerne har vært eksponert for, når og i hvilken sammenheng eksponeringen skjedde, samt angivelse av rederi.
3. Fortegnelsen skal oppbevares i minst 10 år etter at eksponeringen er opphørt.
4. Fortegnelsen skal oppbevares i 60 år etter at eksponeringen er opphørt dersom eksponeringen kan føre til infeksjon:
 - a) fra biologiske faktorer som er kjent for å kunne fremkalle vedvarende eller skjulte infeksjoner,
 - b) som på bakgrunn av den nåværende viten ikke kan påvises før sykdommen bryter ut flere år senere,
 - c) som har en særlig lang inkubasjonstid før sykdommen bryter ut,
 - d) som medfører en sykdom som av og til blusser opp igjen over en lengre periode til tross for behandling, eller som kan medføre alvorlige følgesykdommer på lang sikt.
5. Lege som foretar helseundersøkelse som angitt i § 17 skal informeres om og ha tilgang til fortegnelsen.
6. Arbeidstaker som er oppført i fortegnelsen skal gjøres kjent med dette og ha adgang til opplysninger som gjelder egen person. Ved opphør av arbeidsforholdet eller hvis arbeidstaker krever det skal opplysningene gis skriftlig.
7. Dersom rederiet innstiller sin virksomhet skal fortegnelsen oversendes Sjøfartsdirektoratet.

§ 21. Underretning til Sjøfartsdirektoratet

1. Det skal gis forhåndsmelding til Sjøfartsdirektoratet om den første bruk av biologiske faktorer som i henhold til § 4 nr. 1 er klassifisert i gruppe 2, 3 eller 4.
2. Uten hensyn til nr. 1 skal det gis forhåndsmelding til Sjøfartsdirektoratet om første gangs bruk av enhver ny biologisk faktor i gruppe 4, og første gangs bruk av enhver ny biologisk faktor i gruppe 3 dersom klassifisering er skjedd i henhold til § 4 nr. 2.
3. Melding skal gis senest 30 dager før arbeidet påbegynnes.

4. Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) navn og adresse til rederiet,
 - b) navn og kjenningssignal på fartøyet,
 - c) navn og stilling på den eller de personer som er ansvarlig for helse, miljø og sikkerhet om bord,
 - d) arten av den biologiske faktor,
 - e) resultatet av risikovurdering foretatt i henhold til § 11,
 - f) planlagte verne- og sikkerhetstiltak.
5. Ny melding skal gis dersom det gjøres endringer som er av betydning for helse, miljø og sikkerhet om bord, og som gjør innholdet i tidligere melding foreldet.

Kapittel VI. Inneslutningstiltak og klassifiserte biologiske faktorer

§ 22. Tiltak for inneslutning av biologiske faktorer

1. Det skal iverksettes de inneslutningstiltak etter § 23 og § 24 som er nødvendige for å begrense faren for eksponering.
2. På fartøy med laboratorier der arbeidstakerne eksponeres eller kan bli eksponert for biologiske faktorer, eller det håndteres forsøksdyr som med hensikt er blitt smittet med biologiske faktorer i gruppe 2, 3 eller 4, eller som er mistenkt eller mistenkes for å være bærer av slike faktorer, skal det for å begrense infeksjonsrisikoen mest mulig settes i verk følgende inneslutningstiltak:
 - a) minst inneslutningsnivå 2 for aktiviteter forbundet med biologiske faktorer i gruppe 2,
 - b) minst inneslutningsnivå 3 for aktiviteter forbundet med biologiske faktorer i gruppe 3,
 - c) minst inneslutningsnivå 4 for aktiviteter forbundet med biologiske faktorer i gruppe 4.
3. I laboratorier, hvor det uten at det er laboratoriets hensikt å arbeide med biologiske faktorer, likevel håndteres materiale som kan inneholde biologiske faktorer som kan forårsake sykdommer hos mennesker, skal inneslutningsnivået minst være 2. Inneslutningsnivå 3 eller 4 skal anvendes i de tilfeller hvor dette i følge eksisterende kunnskap eller mistanke må anses som nødvendig.
4. Ved industrielle prosesser hvor det anvendes biologiske faktorer i gruppe 2, 3 og 4 skal følgende tiltak iverksettes:
 - a) de prinsipper for inneslutning som følger av nr. 2 i denne bestemmelsen,
 - b) tiltak som de ansvarlige myndigheter har bestemt skal iverksettes ved industriell bruk av biologiske faktorer i risikogruppe 2, 3 eller 4,
 - c) for aktiviteter som omfattes av denne bestemmelsen, hvor det ikke har vært mulig å foreta en endelig klassifisering av en biologisk faktor, men hvor det foreligger indikasjoner om at den planlagte bruk kan medføre en alvorlig helsefare for arbeidstakerne, skal arbeidet utføres i lokaler minst tilsvarende inneslutningsnivå 3.
5. I isolasjonsenheter hvor det oppholder seg mennesker eller dyr, som er eller antas å være smittet med biologiske faktorer i gruppe 3 eller gruppe 4, skal de av inneslutningstiltakene som er nevnt i § 23 kolonne A, og som i henhold til risikoanalysen anses nødvendig iverksettes.

§ 23. Inneslutningstiltak i laboratorier

Inneslutningstiltak i forhold til inneslutningsnivå i laboratorier:

<i>A</i>		<i>B</i>		
<i>Inneslutningstiltak</i>		<i>2</i>	<i>Inneslutningsnivå</i>	<i>4</i>
			<i>3</i>	
1.	Arbeidslokalene skal være adskilt fra enhver annen aktivitet i samme bygning	Nei	Anbefalt	Ja
2.	Arbeidsplassens innluft og utluft skal filtreres ved hjelp av absolutte filtre eller lignende utstyr	Nei	Ja, utluften	Ja, utluften
3.	Bare utpekte arbeidstakere skal ha adgang	Anbefalt	Ja	Ja, via luftsluse
4.	Arbeidsplassen skal ha avstengningsmekanismer som muliggjør desinfisering	Nei	Anbefalt	Ja
5.	Desinfeksjonsprosedyrer skal spesifiseres	Ja	Ja	Ja
6.	Trykket på arbeidsplassen skal være lavere enn atmosfærisk trykk	Nei	Anbefalt	Ja
7.	Det skal foretas effektiv kontroll med smittebærer, f.eks. gnagere og insekter	Anbefalt	Ja	Ja
8.	Overflater skal være vanntette og lette å rengjøre	Ja, på arbeidsbenk	Ja, på arbeidsbenk og gulv	Ja, på arbeidsbenk, vegger, gulv og i tak
9.	Overflater skal tåle syrer, alkaliske stoffer, løsemidler og desinfeksjonsmidler	Anbefalt	Ja	Ja
10.	Biologiske faktorer må oppbevares på et sikkert sted	Ja	Ja	Ja, på sted med sikret adgang

<i>A</i>		<i>B</i>		
<i>Inneslutningstiltak</i>		<i>Inneslutningsnivå</i>		
		2	3	4
11.	Det skal finnes et observasjonsvindu eller en tilsvarende anordning som gjør det mulig å se dem som oppholder seg innenfor	Anbefalt	Anbefalt	Ja
12.	Hvert enkelt laboratorium skal ha komplett utstyr	Nei	Anbefalt	Ja
13.	Håndtering av infisert materiale og av alle dyr skal finne sted i et sikkerhetsrom, i et isolert avlukke eller i en annen passende inneslutning	Om nødvendig	Ja, dersom smitte spres gjennom luften	Ja
14.	Det skal finnes forbrenningsanlegg til destruksjon av dyrelik	Anbefalt	Ja (tilgjengelig)	Ja, på stedet

§ 24. *Inneslutningstiltak ved industrielle prosesser*

Inneslutningstiltak i forhold til inneslutningsnivå i industrielle prosesser:

<i>Inneslutningstiltak</i>		<i>Inneslutningsnivå</i>		
		2	3	4
1.	Levedyktige mikroorganismer skal inneslutes i et system som fysisk avstenger arbeidsoperasjonen fra det omgivende miljø	Ja	Ja	Ja
2.	Gasser som avgis fra det avstengte systemet, skal behandles på en slik måte at	Spredning reduseres til et minimum	Spredning unngås	Spredning unngås
3.	Prøvetaking, tilføring av stoffer til et avstengt system og overføring av levedyktige mikroorganismer til et annet avstengt system skal utføres på en slik måte at	Spredning reduseres til et minimum	Spredning unngås	Spredning unngås
4.	Flytende medier skal ikke fjernes fra det avstengte systemet med mindre de levedyktige mikroorganismene er	Gjort uvirksom ved hjelp av anerkjente metoder	Gjort uvirksom ved hjelp av anerkjente kjemiske eller fysiske metoder	Gjort uvirksom ved hjelp av anerkjente kjemiske eller fysiske metoder
5.	Avstengningsmekanismer skal utformes på en slik måte at	Spredning reduseres til et minimum	Spredning unngås	Spredning unngås
6.	Avstengte systemer			
6.1	Avstengte systemer skal plasseres i en avstengt sone	Valgfritt	Valgfritt	Ja, sone konstruert for formålet
6.2	Skilt for biologisk fare skal settes opp	Valgfritt	Ja	Ja
6.3	Bare utpekt personale skal ha adgang	Valgfritt	Ja	Ja, via luftsluse
6.4	Personale skal bære verneøy	Ja, arbeidstøy	Ja	Fullstendig omkledding
6.5	Personalet skal ha adgang til dekontamineringsanlegg og sanitæranlegg	Ja	Ja	Ja
6.6	Personalet skal dusje før det forlater sonen	Nei	Valgfritt	Ja
6.7	Spillvann fra vasker og dusjer skal samles opp og inaktiviseres før det slippes ut	Nei	Valgfritt	Ja
6.8	Den kontrollerte sonen skal ha tilstrekkelig ventilasjon til å redusere luftforurensningen til et minimum	Valgfritt	Valgfritt	Ja
6.9	Den kontrollerte sonen skal ha et trykk som er lavere enn atmosfærisk trykk	Nei	Valgfritt	Ja
6.10	Den kontrollerte sonens innluft og utluft skal filtreres ved hjelp av et absolutt filter	Nei	Valgfritt	Ja
6.11	Den kontrollerte sonen skal være utformet på en slik måte at den ved overløp fra det avstengte systemet kan holde på hele innholdet derfra	Nei	Valgfritt	Ja
6.12	Den kontrollerte sonen skal ha avstengningsmekanismer som muliggjør utgassing	Nei	Valgfritt	Ja
6.13	Behandling av spillvann skal finne sted før endelig uttømming	Gjort uvirksomt ved hjelp av	Gjort uvirksomt ved hjelp av	Gjort uvirksomt ved hjelp av

<i>Inneslutningstiltak</i>	<i>Inneslutningsnivå</i>		
	2	3	4
	anerkjente metoder	anerkjente kjemiske eller fysiske metoder	anerkjente kjemiske eller fysiske metoder

§ 25. *Liste over klassifiserte biologiske faktorer*

1. I det nedenstående følger liste over de biologiske faktorer som er klassifisert i risikogruppe 2, 3 og 4.
2. Listen inneholder spesielle merknader for biologiske faktorer som i tillegg til å forårsake infeksjonssykdommer kan forårsake allergiske eller toksiske reaksjoner, for biologiske faktorer som det finnes effektiv vaksine mot og for biologiske faktorer hvor det er hensiktsmessig å oppbevare lister over eksponerte arbeidstakere i mer enn 10 år. Disse er merket som følger:
 - a) A: Mulighet for allergisk reaksjon
 - b) D: Lister over arbeidstakere som utsettes for denne biologiske faktoren skal oppbevares i minst 10 år etter siste kjente eksponering
 - c) T: Toksindannende
 - d) V: Effektiv vaksine finnes.
3. De noter som angis i listen betyr følgende:
 - 1 Betegnelsen «spp.» henviser til andre arter innen slekten som man vet er sykdomsfremkallende for mennesker.
 - 2 Unntatt stammer som ikke er sykdomsfremkallende.
 - 3 Smitter normalt ikke gjennom luften.
 - 4 En infeksjon med hepatitt D-viruset fremkaller sykdom hos arbeidstakeren bare dersom infeksjonen inntreffer samtidig med eller etter en infeksjon forårsaket av hepatitt B-viruset. Vaksinerings mot hepatitt B-viruset beskytter derfor arbeidstakere som ikke er smittet av dette viruset, mot hepatitt D-viruset (delta).
 - 5 Bare for type A og B.
 - 6 Anbefalt for arbeid som medfører direkte kontakt med disse faktorene.
 - 7 To virus er identifisert: en type buffalokoppevirus og en variant av vacciniaviruset.
 - 8 Variant av kukoppeviruset.
 - 9 Variant av vacciniaviruset.
 - 10 Det foreligger i dag ingen bevis for at retrovirus som stammer fra aper kan forårsake sykdom hos mennesker. For arbeid som medfører eksponering for slike retrovirus anbefales inneslutningsnivå 3 som forebyggende tiltak.
 - 11 Det foreligger ikke bevis for at faktorer som forårsaker andre TSE-er enn BSE hos dyr fører til infeksjoner hos mennesker. Som forebyggende tiltak anbefales likevel å bruke det inneslutningsnivået som benyttes for faktorer i gruppe 3 (med fotnote 3), ved laboratoriearbeid; unntatt for laboratoriearbeid i forbindelse med identifisert scrapie-factor, hvor inneslutningsnivå 2 er tilstrekkelig.

<i>Bakterier og lignende</i>	<i>Klassifisering</i>	<i>Merknad</i>
Actinobacillus actinomycetemcomitans	2	
Actinomadura madurae	2	
Actinomadura pelletieri	2	
Actinomyces gerencseriae	2	
Actinomyces israelii	2	
Actinomyces pyogenes	2	
Actinomyces spp. ¹	2	
Arcanobacterium haemolyticum (Corynebacterium haemolyticum)	2	
Bacillus anthracis	3	
Bacteroides fragilis	2	
Bartonella bacilliformis	2	
Bartonella (Rochalimea) spp.	2	
Bordetella bronchiseptica	2	
Bordetella parapertussis	2	
Bordetella pertussis	2	V
Borrelia burgdorferi	2	
Borrelia duttonii	2	
Borrelia recurrentis	2	
Borrelia spp.	2	
Brucella abortus	3	
Brucella canis	3	
Brucella melitensis	3	
Brucella suis	3	
Campylobacter fetus	2	
Campylobacter jejuni	2	
Campylobacter spp.	2	
Cardiobacterium hominis	2	
Chlamydia pneumoniae	2	
Chlamydia trachomatis	2	

<i>Bakterier og lignende</i>	<i>Klassi- fikasjon</i>	<i>Merknad</i>
Chlamydia psittaci (aviære stammer)	3	
Chlamydia psittaci (andre stammer)	2	
Clostridium botulinum	2	T
Clostridium perfringens	2	
Clostridium tetani	2	T, V
Clostridium spp.	2	
Corynebacterium diphtheriae	2	T, V
Corynebacterium minutissimum	2	
Corynebacterium pseudotuberculosis	2	
Corynebacterium spp.	2	
Coxiella burnetii	3	
Edwardsiella tarda	2	
Ehrlichia sennetsu (Rickettsia sennetsu)	2	
Ehrlichia spp.	2	
Eikenella corrodens	2	
Enterobacter aerogenes/kloacae	2	
Enterobacter spp.	2	
Enterococcus spp.	2	
Erysipelothrix rhusiopathiae	2	
Escherichia coli ²	2	
Escherichia coli, verocytotoksiske stammer (f.eks. O157:H7 eller O103)	3 ³	T
Flavobacterium meningosepticum	2	
Fluoribacter bozemanai (Legionella)	2	
Francisella tularensis (Type A)	3	
Francisella tularensis (Type B)	2	
Fusobacterium necrophorum	2	
Gardnerella vaginalis	2	
Haemophilus ducreyi	2	
Haemophilus influenzae	2	V
Haemophilus spp.	2	
Helicobacter pylori	2	
Klebsiella oxytoca	2	
Klebsiella pneumoniae	2	
Klebsiella spp.	2	
Legionella pneumophila	2	
Legionella spp.	2	
Leptospira interrogans (alle serotyper)	2	
Listeria monocytogenes	2	
Listeria ivanovii	2	
Morganella morganii	2	
Mycobacterium africanum	3	V
Mycobacterium avium/intracellulare	2	
Mycobacterium bovis (unntatt BCG-stammer)	3	V
Mycobacterium chelonae	2	
Mycobacterium fortuitum	2	
Mycobacterium kansasii	2	
Mycobacterium leprae	3	
Mycobacterium malmoense	2	
Mycobacterium marinum	2	
Mycobacterium microti	3 ³	
Mycobacterium paratuberculosis	2	
Mycobacterium scrofulaceum	2	
Mycobacterium simiae	2	
Mycobacterium szulgai	2	
Mycobacterium tuberculosis	3	V
Mycobacterium ulcerans	3 ³	
Mycobacterium xenopi	2	
Mycoplasma cavia	2	
Mycoplasma hominis	2	
Mycoplasma pneumoniae	2	

<i>Bakterier og lignende</i>	<i>Klassi- fikasjon</i>	<i>Merknad</i>
Neisseria gonorrhoeae	2	
Neisseria meningitidis	2	V
Nocardia asteroides	2	
Nocardia brasiliensis	2	
Nocardia farcinica	2	
Nocardia nova	2	
Nocardia olitidiscaviarum	2	
Pasteurella multocida	2	
Pasteurella spp.	2	
Peptostreptococcus anaerobius	2	
Plesiomonas shigelloides	2	
Porphyromonas spp.	2	
Prevotella spp.	2	
Proteus mirabilis	2	
Proteus penneri	2	
Proteus vulgaris	2	
Providencia alcalifaciens	2	
Providencia rettgeri	2	
Providencia spp.	2	
Pseudomonas aeruginosa	2	
Burkholderia mallei (Pseudomonas mallei)	3	
Burkholderia pseudomallei (Pseudomonas pseudomallei)	3	
Rhodococcus equi	2	
Rickettsia akari	3 ³	
Rickettsia canada	3 ³	
Rickettsia conorii	3	
Rickettsia montana	3 ³	
Rickettsia typhi (mooseri)	3	
Rickettsia prowazekii	3	
Rickettsia rickettsii	3	
Rickettsia tsutsugamushi	3	
Rickettsia spp.	2	
Bartonella quintana (Rochalimaea quintana)	2	
Salmonella arizonae	2	
Salmonella enteritidis	2	
Salmonella typhimurium	2	
Salmonella paratyphi A, B, C	2	
Salmonella typhi	3 ³	V
Salmonella (andre serotyper)	2	
Serpulina spp.	2	
Shigella boydii	2	
Shigella dysenteriae (Type 1)	3 ³	T
Shigella dysenteriae (bortsett fra type 1)	2	
Shigella flexneri	2	
Shigella sonnei	2	
Staphylococcus aureus	2	
Streptobacillus moniliformis	2	
Streptococcus pneumoniae	2	
Streptococcus pyogenes	2	
Streptococcus suis	2	
Streptococcus spp.	2	
Treponema carateum	2	
Treponema pallidum	2	
Treponema pertenue	2	
Treponema spp.	2	
Vibrio cholerae (herunder El Tor)	2	
Vibrio parahaemolyticus	2	
Vibrio spp.	2	
Yersinia enterocolitica	2	
Yersinia pestis	3	V

<i>Bakterier og lignende</i>	<i>Klassi- fikasjon</i>	<i>Merknad</i>
<i>Yersinia pseudotuberculosis</i>	2	
<i>Yersinia spp.</i>	2	
<i>Virus</i>	<i>Klassi- fikasjon</i>	<i>Merknad</i>
Adenoviridae	2	
Arenaviridae LCM-Lassa-Virus (den gamle verdens arenavirus): Lassavirus	4	
Lymfocytisk choriomeningitt-virus (neurotrope stammer)	3	
Lymfocytisk choriomeningitt-virus (andre stammer)	2	
Mopeia virus	2	
Andre LCM-Lassa komplekse virus	2	
Tacaribe-Virus-Complex (den nye verdens arenavirus): Guanarito virus	4	
Junin virus	4	
Sabia virus	4	
Machupo virus	4	
Flexal virus	3	
Andre Tacaribe komplekse virus	2	
Astroviridae	2	
Bunyaviridae Belgrad virus (også kalt Dobrava virus)	3	
Bhanja virus	2	
Bunyamweravirus	2	
Californiaencephalittvirus	2	
Germiston virus	2	
Oropouchevirus	3	
Sin Nombre virus (tidligere Muerto Canyon virus)	3	
Hantavirus: Hantaan (Koreansk hemoragisk feber)	3	
Seoulvirus	3	
Puumalavirus	2	
Prospect Hill-virus	2	
Andre hantavirus	2	
Nairovirus: Kongo-krimfebervirus	4	
Hazaravirus	2	
Phlebovirus: Rift Valley-febervirus	3	V
Sandfluefebervirus	2	
Toscanavirus	2	
Andre bunyavirus som man vet er sykdomsfremkallende	2	
Caliciviridae Hepatitt E-virus	3 ³	
Norwalkvirus	2	
Andre Caliciviruses	2	
Coronaviridae	2	
Filoviridae Ebolavirus	4	
Marburgvirus	4	
Flaviviridae Australsk encefalittvirus (Murrey Valley-encefalitt)	3	
Sentraleuropeisk flåttspredd encefalittvirus	3 ³	V
Absettarovvirus	3	
Hanzalovavirus	3	
Hyprvirus	3	
Kumlinge virus	3	
Denguevirus type 1–4	3	
Hepatitt C-virus	3 ³	D
Hepatitt G-virus	3 ³	D
Japansk B-encefalittvirus	3	V
Kyasanur Forest-virus	3	V
Louping ill-virus	3 ³	
Omskvirus (a)	3	V
Powassanvirus	3	
Rociovirus	3	
Russisk vår-/sommerencefalittvirus (RSSE) (Flåttspredd encefalitt)	3	V
St. Louis encefalittvirus	3	
Wesselsbronvirus	3 ³	

<i>Virus</i>	<i>Klassi- fikasjon</i>	<i>Merknad</i>
Vest-Nilen-feber-virus	3	
Gulfebervirus	3	V
Andre flavivirus som man vet er sykdomsfremkallende	2	
Hepadnaviridae Hepatitt B-virus	3 ³	V, D
Hepatitt D-virus (delta) ⁴	3 ³	V, D
Herpesviridae Cytomegalovirus	2	
Epstein-Barr-virus	2	
Herpesvirus simiae (virus B)	3	
Herpes simplex-virus, type 1 og 2	2	
Herpesvirus varicella-zoster	2	
Human B-lymphotrophic virus (HBLV–HHV6)	2	
Human herpesvirus 7	2	
Human herpesvirus 8	2	D
Orthomyxoviridae Influensavirus type A, B og C	2	V ⁵
Flåttsprede orthomyxoviridae: dhori- og thogotovirus	2	
Papovaviridae BK and JC virus	2	D ⁶
Humant papillomavirus	2	D ⁶
Paramyxoviridae Meslingvirus	2	V
Kusmavirus	2	V
Newcastle disease-virus	2	
Para-influensavirus type 1 til 4	2	
Respiratorisk syncytialvirus	2	
Parvoviridae Humant parvovirus (B 19)	2	
Picornaviridae Akutt hemoragisk konjunktivitt (AHK)	2	
Coxsackieviruses	2	
ECHO-virus	2	
Hepatitt A-virus (humant enterovirus, type 72)	2	V
Poliovirus	2	V
Rhinovirus	2	
Poxviridae Buffalokoppevirus ⁷	2	
Kukoppevirus	2	
Elefantkoppevirus ⁸	2	
Melkeknutevirus	2	
Molluscum contagiosum-virus	2	
Apekoppevirus	3	V
Orfvirus	2	
Kaninkoppevirus ⁹	2	
Vacciniavirus	2	
Variola (major og minor)-virus	4	V
Hvite kopper-virus («variola virus»)	4	V
Yatapox-virus (Tana og Yaba)	2	
Reoviridae Coltivirus	2	
Humane rotavirus	2	
Orbivirus	2	
Reovirus	2	
Retroviridae Humane immunsviktvirus (HIV), 1 og 2	3 ³	D
Humane T-cellelymfotropevirus (HTLV), type 1 og 2	3 ³	D
SIV-virus ¹⁰	3 ³	
Rhabdoviridae Rabiesvirus	3 ³	V
Vesikulær stomatitt-virus	2	
Togaviridae Alfavirus: Østamerikansk heste-encefalomeyelittvirus	3	V
Bebaruivirus	2	
Chikungunyavirus	3 ³	
Evergladesvirus	3 ³	
Mayaravirus	3	
Mucambovirus	3 ³	
Ndumuvirus	3	
O'nyong-nyongvirus	2	
Ross River-virus	2	
Semliki Forest-virus	2	

<i>Virus</i>	<i>Klassi- fikasjon</i>	<i>Merknad</i>
Sindbisvirus	2	
Tonatevirus	3 ³	
Venezuelansk heste-encefalomeyelittvirus	3	V
Vestamerikansk heste-encefalomeyelittvirus	3	V
Andre kjente alfavirus	2	
Rubivirus (røde hunder)	2	V
Toroviridae	2	
Uklassifiserte virus Hepatii virus, ennå ikke identifisert	3 ³	D
Equin morbillivirus	4	
Ukonvensjonelle faktorer, knyttet til overførbare spongiforme encefalopatier (TSE-er): Creutzfeldt-Jakobs sykdom	3 ³	D ⁶
Variant Creutzfeldt-Jakobs sykdom	3 ³	D ⁶
Bovin spongiform encefalopati (BSE) og andre relaterte TSE-er ¹¹	3 ³	D ⁶
Gerstmann-Straussler-Scheinker syndromet	3 ³	D ⁶
Kuru	3 ³	D ⁶

<i>Parasitter</i>	<i>Klassi- fikasjon</i>	<i>Merknad</i>
Acanthamoeba castellanii	2	
Ancylostoma duodenale	2	
Angiostrongylus cantonensis	2	
Angiostrongylus costaricensis	2	
Ascaris lumbricoides	2	A
Ascaris suum	2	A
Babesia divergens	2	
Babesia microti	2	
Balantidium coli	2	
Brugia malayi	2	
Brugia pahangi	2	
Capillaria philippinensis	2	
Capillaria spp.	2	
Clonorchis sinensis	2	
Clonorchis viverrini	2	
Cryptosporidium parvum	2	
Cryptosporidium spp.	2	
Cyclospora cayetanensis	2	
Dipetalonema streptocerca	2	
Diphyllobothrium latum	2	
Dracunculus medinensis	2	
Echinococcus granulosus	3 ³	
Echinococcus multilocularis	3 ³	
Echinococcus vogeli	3 ³	
Entamoeba histolytica	2	
Fasciola gigantica	2	
Fasciola hepatica	2	
Fasciolopsis buski	2	
Giardia lamblia (Giardia intestinalis)	2	
Hymenolepis diminuta	2	
Hymenolepis nana	2	
Leishmania braziliensis	3 ³	
Leishmania donovani	3 ³	
Leishmania ethiopia	2	
Leishmania mexicana	2	
Leishmania peruviana	2	
Leishmania tropica	2	
Leishmania major	2	
Leishmania spp.	2	
Loa loa	2	
Mansonella ozzardi	2	
Mansonella perstans	2	

<i>Parasitter</i>	<i>Klassi- fikasjon</i>	<i>Merknad</i>
Naegleria fowleri	3	
Necator americanus	2	
Onchocerca volvulus	2	
Opisthorchis felineus	2	
Opisthorchis spp.	2	
Paragonimus westermani	2	
Plasmodium falciparum	3 ³	
Plasmodium spp. (hos mennesker og hos aper)	2	
Sarcocystis sui hominis	2	
Schistosoma haematobium	2	
Schistosoma intercalatum	2	
Schistosoma japonicum	2	
Schistosoma mansoni	2	
Schistosoma mekongi	2	
Strongyloides stercoralis	2	
Strongyloides spp.	2	
Taenia saginata	2	
Taenia solium	3 ³	
Toxocara canis	2	
Toxoplasma gondii	2	
Trichinella spiralis	2	
Tricuris trichiura	2	
Trypanosoma brucei brucei	2	
Trypanosoma brucei gambiense	2	
Trypanosoma brucei rhodesiense	3 ³	
Trypanosoma cruzi	3	
Wuchereria bancrofti	2	
<i>Sopp</i>	<i>Klassi- fikasjon</i>	<i>Merknad</i>
Aspergillus fumigatus	2	A
Blastomyces dermatitidis (Ajellomyces dermatitidis)	3	
Candida albicans	2	A
Candida tropicalis	2	
Cladophialophora bantiana (tidligere: Xylohypha bantiana, Cladosporium bantianum eller tridhoides)	3	
Coccidioides immitis	2	A
Cryptococcus neoformans var. neoformans (Filobasidiella neoformans var. neoformans)	2	A
Cryptococcus neoformans var. gattii (Filobasidiella bacillispora)	2	A
Emmonsia parvavum var. parva	2	
Emmonsia parvavum var. crescens	2	
Epidermophyton floccosum	2	A
Fonsecaea compacta	2	
Fonsecaea pedrosoi	2	
Histoplasma capsulatum var. capsulatum (Ajellomyces capsulatus)	3	
Histoplasma capsulatum duboisii	3	
Madurella grisea	2	
Madurella mycetomatis	2	
Microsporum spp.	2	A
Neotestudina rosatii	2	
Paracoccidioides brasiliensis	3	
Penicillium marneffeii	2	A
Scedosporium apiospermum (Pseudallescheria boydii)	2	
Scedosporium prolificans (inflatum)	2	
Sporothrix schenckii	2	
Trichophyton rubrum	2	
Trichophyton spp.	2	

11. jan. Nr. 21 2001**Forskrift om vern av arbeidstakere på skip mot eksponering for kjemikalier.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. januar 2001 med hjemmel i sjømannslov av 30. mai 1975 nr. 18 § 40 nr. 4, jf. kgl.res. av 31. januar 1986 nr. 221. Jf. EØS-avtalens vedlegg XVIII nr. 14 og nr. 16 h, Rdir. 1998/24/EF og Rdir. 1990/394/EØF som senere er endret ved Rdir. 1997/42/EF. Kunngjort 31. januar 2001.

*Kapittel I. Innledende bestemmelser***§ 1. Formål**

Forskriften skal sikre at arbeidstakerens sikkerhet og helse beskyttes mot farer som oppstår eller kan oppstå ved eksponering for kjemikalier.

§ 2. Virkeområde

1. På ethvert fartøy som omfattes av sjømannsloven kommer denne forskrift til anvendelse, jf. forskrift av 31. januar 1986 nr. 222 om sjømannslovens virkeområde.
2. Forskriften omfatter alle forhold hvor kjemikalier skal brukes om bord eller oppstår, medregnet produksjon, håndtering, oppbevaring, fjerning, destruksjon og avfallsbehandling.
3. Forskriften gjelder ved transport av kjemikalier med mindre det fremgår av den enkelte bestemmelse at den kun omfatter kjemikalier som skal brukes om bord, eller det er gitt strengere eller mer spesielle bestemmelser i annet regelverk.
4. Bestemmelsene i denne forskrift er særbestemmelser for beskyttelse av arbeidstakere mot eksponering for kjemikalier og kommer i tillegg til forskrift av 4. august 2000 nr. 808 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- a) *Kjemikalier*: Grunnstoffer, kjemiske forbindelser og blandinger av slike som kan utgjøre en risiko for arbeidstakers sikkerhet og helse, enten kjemikallet forekommer i naturlig tilstand, er industrielt fremstilt, brukes eller frigjøres, herunder frigjøring i form av avfall ved enhver arbeidsoperasjon, og uavhengig av om fremstillingen er tilsiktet eller ikke.
- b) *Kreftfremkallende kjemikalier og prosesser*: Kjemikalier som tilfredsstiller kriteriene for klassifisering som kreftfremkallende i henhold til forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier av 21. august 1997 nr. 1497.
- c) *Eksponering*: De skadelige virkningene av kjemikalier arbeidstakerne utsettes for, eller det er fare for at de blir utsatt for.
- d) *Grenseverdi*: Bindende maksimumsverdi for gjennomsnittskonsentrasjonen av et kjemisk stoff i pustesonen til en arbeidstaker, i forhold til en fastsatt referanseperiode.
- e) *Administrativ norm*: Anbefalt maksimumsverdi for gjennomsnittskonsentrasjonen av et kjemisk stoff i pustesonen til en arbeidstaker i forhold til en fastsatt referanseperiode.
- d) *Biologisk grenseverdi for bly*: Bindende maksimumsverdi for konsentrasjonen av bly i blod.

*Kapittel II. Generelle bestemmelser***§ 4. Ansvar**

1. Med mindre annet er særskilt angitt har rederiet og skipsfører ansvar for å sikre at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.
2. Dersom det drives annen virksomhet om bord skal denne samordnes med skipets drift for øvrig, og være innrettet i samsvar med denne forskrift. Lederen av annen virksomhet om bord og dennes arbeidsgiver plikter også å påse at den virksomhet de har ansvar for er innrettet i samsvar med denne forskrift.
3. Rederiets ansvar berøres ikke av de plikter som tilligger arbeidstakerne. Dette gjelder også i forhold til plikter tillagt annen virksomhet om bord.

§ 5. Sikkerhetsstyringssystem

1. For skip som skal ha sikkerhetsstyringssystem iht. forskrift av 23. desember 1999 nr. 1529 om sikkerhetsstyringssystem for passasjerskip og forskrift av 6. august 1996 nr. 822 om sikkerhetsstyringssystem for lasteskip, skal rederiet sikre at de krav som følger av denne forskrift ivaretas i sikkerhetsstyringssystemet.
2. For skip som ikke omfattes av nr. 1 bør rederiet sikre at de krav som følger av denne forskrift ivaretas i en enhetlig overordnet plan om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse.

§ 6. Fravik

1. Sjøfartsdirektoratet kan, når det er verne- og helsemessig forsvarlig og ikke strider mot EØS-avtalen, fatte vedtak om fravik fra denne forskrift. Direktoratet kan fastsette særlige vilkår ved slikt vedtak.
2. Sjøfartsdirektoratet kan kreve at rederiet fremlegger sakkyndig uttalelse i forbindelse med søknad om fravik fra forskriften.

Kapittel III. Bestemmelser om stoffkartotek, merking og emballasje

§ 7. Stoffkartotek

1. Det skal føres et stoffkartotek som viser de kjemikalier som skal brukes om bord.
2. Stoffkartoteket skal inneholde alle opplysninger om kjemikaliene som er nødvendig for den aktuelle bruk. Slike opplysninger kan bl.a være helse-, miljø- og sikkerhetsdatablad, øvrige opplysninger fra leverandør, informasjon fra fagmyndigheter og relevant litteratur.
3. Stoffkartoteket skal oppbevares lett tilgjengelig for arbeidstakerne.

§ 8. Merking

1. Kjemikalier som skal brukes om bord skal være forsvarlig merket. Merkingen skal være i samsvar med opplysninger i helse-, miljø- og sikkerhetsdatablad og skal bl.a vise:
 - a) teknisk navn, stoffnavn/produktnavn med angivelse av innhold,
 - b) fareklasse og faresymbol,
 - c) advarsel om farer og nødvendige forholdsregler,
 - d) navn og adresse til produsent.
2. Dersom kjemikaliene oppbevares i eget avlåst rom, skal oppbevaringsrommet tydelig merkes med fareklasse og faresymbol for de kjemikalier som er oppbevart.
3. Merking som angitt i denne bestemmelse skal være på et eller flere språk som de berørte arbeidstakere forstår.
4. Det skal utarbeides instruks som sikrer at de krav som følger av denne bestemmelse til enhver tid er ivaretatt.

§ 9. Emballasje

Kjemikalier som skal brukes om bord skal oppbevares i opprinnelig emballasje eller annen tilsvarende og merket emballasje. Dersom opprinnelig emballasje er skadet eller kjemikaliet pakkes om, må det nyttes kjemikaliebestandig emballasje som ikke kan gi mulighet til forveksling.

Kapittel IV. Bestemmelser om tiltak for å beskytte arbeidstakernes sikkerhet og helse

§ 10. Forbud mot visse kjemikalier

Følgende kjemikalier er forbudt om bord:

- a) 2-naftylamin og salt av 2-naftylamin (CAS-nr. 91-59-8),
- b) 4-aminobifenyl og salt av 4-aminobifenyl (CAS-nr. 92-67-1),
- c) benzidin og salt av benzidin (CAS-nr. 92-87-5),
- d) 4-nitrobifenyl (CAS-nr. 92-93-3).

§ 11. Generelle retningslinjer

1. Eksponering av arbeidstakerne for kjemikalier skal unngås.
2. Dersom det ikke er mulig å unngå eksponering skal eksponeringen reduseres til et nivå som er lavt nok til å gi tilstrekkelig vern for de berørte arbeidstakernes sikkerhet og helse.
3. Mengden av kjemikalier som skal brukes om bord skal være så lav som mulig, og kjemikalier som innebærer en helsefare skal ikke brukes dersom de kan erstattes med prosesser og stoffer som ikke er farlige. Hvis dette ikke er mulig skal kjemikaliene erstattes med prosesser og stoffer som er mindre farlige for arbeidstakerne.
4. Felles vernetiltak av teknisk art eller tiltak, metoder eller prosedyrer knyttet til organiseringen av arbeidet skal om mulig gjennomføres fremfor individuelle vernetiltak.
5. Ikke flere arbeidstakere enn nødvendig, skal utføre arbeid eller på annen måte utsettes for risiko for eksponering for kjemikalier.

§ 12. Risikovurdering

1. Det skal foretas en risikovurdering for å avdekke enhver eksponering for kjemikalier som innebærer en helsefare for arbeidstakerne. Det skal bl.a kartlegges:
 - a) hvilke kjemikalier arbeidstakerne eksponeres for,
 - b) ved hvilke aktiviteter og i hvilke områder eksponering forekommer,
 - c) hvilke konsentrasjoner eksponering forekommer i,
 - d) varigheten av eksponering,
 - e) antall arbeidstakere som kan bli utsatt for eksponering.
2. Risikovurderingen skal foretas på grunnlag av alle tilgjengelige opplysninger, herunder:
 - a) kjemikalienes farlige egenskaper,
 - b) leverandørens informasjon om risiko for sikkerhet og helse,
 - c) informasjon fra fagmyndigheter,
 - d) anbefalte vernetiltak og effekten av iverksatte tiltak,
 - e) kunnskap om at sykdom hos arbeidstaker, som er påvist ved særlig helseundersøkelse eller på annen måte, kan ha direkte forbindelse med vedkommendes arbeid,
 - f) forholdene om bord for øvrig.
3. Ved aktiviteter som medfører eksponering for flere ulike kjemikalier skal faren vurderes ut fra den risiko kjemikaliene samlet representerer.

4. Risikovurderingen skal foretas regelmessig og ved alle endringer i forholdene som kan ha innvirkning på arbeidstakernes eksponering for kjemikalier.
5. Risikovurderingen og resultatet av denne skal dokumenteres skriftlig, være tilgjengelig for arbeidstakerne og fremlegges Sjøfartsdirektoratet på forespørsel.

§ 13. Tilrettelegging og organisering av arbeidet mv.

1. Dersom det avdekkes risiko for arbeidstakernes sikkerhet eller helse skal nødvendige tiltak for å fjerne eller redusere slik risiko iverksettes før arbeidet starter. Det skal bl.a sørges for:
 - a) skriftlige instruksjoner for å sikre forsvarlige rutiner for bruk og transport av kjemikalier,
 - b) egnede målemetoder og måleutstyr som avdekker forhold som kan medføre risiko for eksponering for kjemikalier,
 - c) nødvendige verneinnretninger og personlig verneutstyr, og at dette er i forsvarlig stand og tilpasset arbeidssituasjonen,
 - d) nødvendig førstehjelpsutstyr og annet utstyr for å hindre eller begrense skader på arbeidstakerne ved uhell og ulykker.
2. Ved arbeid i trange, innesluttede rom, tanker og lignende skal det foreligge instruks som alltid skal gjennomgås før arbeidet starter. Instruksjonen skal bl.a sikre at:
 - a) det blir foretatt måling av oksygeninnholdet i luften før arbeidet starter,
 - b) det ved utførelse av arbeidet plasseres en vakt ved rommets åpning utstyrt med nødvendig og godkjent kommunikasjonsutstyr og verne- og redningsutstyr.
3. Ventilasjonsanlegg skal utformes og dimensjoneres slik at konsentrasjonen av kjemikalier holdes på et forsvarlig nivå.
4. Det skal benyttes advarsels- og sikkerhetsskiltning for å angi områder, herunder røropplegg og tanker, hvor det er risiko for eksponering for kjemikalier.

§ 14. Hygieniske tiltak

1. Det skal iverksettes tiltak for å sikre at arbeidstakerne ikke spiser, drikker eller røyker i områder hvor det foreligger fare for eksponering for kjemikalier.
2. Det skal foretas regelmessig rengjøring av gulv, vegger og andre overflater i områder som kan være forurenset av kjemikalier.
3. Arbeidstakerne skal om nødvendig ha toaletter og vaskerom til rådighet i tilknytning til områder som kan være forurenset av kjemikalier.
4. Arbeidstøy og personlig verneutstyr som kan være forurenset av kjemikalier skal om nødvendig tas av når arbeidstakerne forlater arbeidsområdet, og oppbevares atskilt fra annet tøy inntil det er rengjort eller tilintetgjort.
5. Beholdere eller lignende som inneholder forurenset arbeidstøy eller verneutstyr skal være tydelig merket.

§ 15. Tiltak ved uforutsett eksponering

1. Beredskapsplan skal utarbeides for uforutsette situasjoner og ulykker som kan forårsake unormalt høy eksponering. Beredskapsplanen utarbeides på grunnlag av risikovurderingen og skal bl.a inneholde:
 - a) informasjon om særskilte farer som kan oppstå ved uforutsette situasjoner og ulykker,
 - b) retningslinjer for varsling av hendelsen og tiltak for å få kontroll over situasjonen,
 - c) retningslinjer for bruk av ekstern bistand eller redningstjeneste.
2. Dersom en uforutsett situasjon eller ulykke inntreffer skal beredskapsplanen iverksettes umiddelbart. Arbeidstakerne skal så snart som mulig informeres om situasjonen, årsaken til eksponeringen og de tiltakene som er truffet.
3. Beredskapsplaner skal være tilgjengelig for arbeidstakerne og ekstern redningstjeneste.
4. Øvelser i henhold til beredskapsplanen skal foretas regelmessig.

§ 16. Særlige tiltak ved arbeid med kreftfremkallende kjemikalier

1. Kreftfremkallende kjemikalier og prosesser skal hvis mulig holdes i et lukket system.
2. Hvis det ikke er teknisk mulig å benytte et lukket system, skal det sikres at eksponeringen blir så lav som mulig, og på et forsvarlig nivå.

§ 17. Særlige tiltak for arbeid med sandblåsing

Sand og annet blåsemiddel som skal brukes om bord til sandblåsing, skal inneholde maksimalt 1 vektprosent kvarts eller andre krystallinske silika.

§ 18. Særlige tiltak i forbindelse med brann- og eksplosjonsfarlige kjemikalier og ustabile kjemikalier

1. Det skal settes i verk tiltak for å hindre forekomst av farlige konsentrasjoner av brannfarlige kjemikalier eller farlige mengder av reaktive kjemikalier.
2. Hvis det ikke er mulig å gjennomføre tiltak som nevnt i nr. 1, skal det settes i verk tiltak for å unngå tennkilder som kan forårsake brann eller eksplosjon, eller andre forhold som kan medføre at reaktive kjemikalier kan føre til farlige situasjoner.

3. Det skal iverksettes tiltak for å hindre at arbeidstaker blir skadet dersom brann eller eksplosjon oppstår, eller som følge av andre farlige situasjoner som kan forårsakes av reaktive kjemikalier.

§ 19. Oppbevaring, håndtering og transport av avfall som kan inneholde kjemikalier

1. Det skal sikres at innsamling, oppbevaring og fjerning av avfall skjer uten at arbeidstakerne utsettes for helsefare.
2. Avfallet skal oppbevares i beholdere som er entydig merket på en lett synlig måte, og om nødvendig helt tette.
3. Avfallet skal destrueres på forsvarlig måte eller leveres til godkjent mottak for spesialavfall.

§ 20. Helseundersøkelse

1. Dersom risikovurderingen viser at det etter gjennomførte vernetiltak fortsatt foreligger fare for arbeidstakernes sikkerhet og helse skal arbeidstaker gjennomgå egnet helseundersøkelse.
2. Helseundersøkelsen skal utføres før arbeidstaker begynner arbeidet, og deretter med regelmessige mellomrom. Lege avgjør hyppigheten av og innholdet i undersøkelsen på bakgrunn av eksponeringens art, grad og varighet, og på bakgrunn av arbeidstakerens helsetilstand. Det skal sikres at arbeidstakeren får nødvendig informasjon om behovet for fremtidig helseundersøkelse.
3. Dersom helseundersøkelsen viser at en arbeidstaker lider av en sykdom som kan skyldes eksponering for kjemikalier, skal det iverksettes tiltak for å undersøke helsetilstanden til alle arbeidstakere som har vært utsatt for lignende eksponering.
4. Arbeidstaker som skal arbeide med bly og blyforbindelser, skal gjennomgå obligatorisk helseundersøkelse før arbeidet begynner. Helseundersøkelsen skal omfatte klinisk undersøkelse og måling av blyinnholdet i blodet. Måling av blodblyinnholdet skal utføres hver 3. måned. Dersom tre etterfølgende kontroller viser blodblyverdier lavere enn 0,5 mikromol per liter blod for kvinner i fertil alder, og 1,0 mikromol per liter blod for øvrige arbeidstakere, kan kontroll av blodblyinnholdet foretas en gang per år så lenge eksponeringsnivået og arbeidsforholdene er uendrede.
5. Når det utføres helseundersøkelse som nevnt i denne bestemmelse skal det sikres at helsejournal oppbevares i minst 10 år etter at eksponeringen er opphørt. For arbeidstakere som er eksponert for kreftfremkallende kjemikalier eller er utsatt for en særlig helserisiko skal det sikres at helsejournal oppbevares i minst 60 år etter siste kjente eksponering.

§ 21. Omplussing

1. Når det er nødvendig av hensyn til arbeidstakers helse, skal arbeidstaker om mulig, omplasseres til annet arbeid som ikke innebærer eksponering for kjemikalier.
2. Arbeidstaker som arbeider med bly eller blyforbindelser, skal omplasseres i minimum 3 måneder dersom følgende grenseverdier overskrides:
 - a) Kvinnelig arbeidstaker i fertil alder som har blodblyverdier større enn 0,75 mikromol per liter blod eller 3 påfølgende kvartalskontroller i området 0,5–0,75 mikromol per liter blod, skal omplasseres til annet arbeid til blodblyverdiene har sunket til under 0,5 mikromol per liter blod.
 - b) Øvrige arbeidstakere som har blodblyverdier større enn 2,0 mikromol per liter blod eller 3 påfølgende kvartalskontroller i området 1,5–2,0 mikromol per liter blod, skal omplasseres til annet arbeid til blodblyverdiene har sunket til under 1,5 mikromol per liter blod.

Kapittel V. Journal og register som viser eksponeringsopplysninger

§ 22. Journal

1. Det skal føres en egen journal for kjemikalier som skal brukes om bord. Journalen skal inneholde opplysninger om innkjøp, oppbevaringsforhold og mengde av følgende kjemikalier:
 - a) organiske løse- og rensemidler av enhver art,
 - b) sterke/konsentrerte alkalier,
 - c) insekt- og rottedrepende midler,
 - d) kjølevæsker for fryseanlegg,
 - e) antifrostvæske,
 - f) sterke/konsentrerte syrer,
 - g) hydrazinhydrat,
 - h) filmtec membrane preservative,
 - i) kreftfremkallende kjemikalier og andre kjemikalier som i henhold til risikovurderingen utgjør en særlig helserisiko.
2. Det skal fremgå av journalen hvem kjemikaliet er utlevert til, utlevert mengde og hva det skal brukes til. Arbeidstakeren skal kvittere for mottakelsen, og at han er gjort kjent med de helsefarer som bruk kan medføre og nødvendige vernetiltak.
3. Arbeidstakerne skal ha adgang til opplysninger i journalen.
4. Journalen skal oppbevares i minst 3 år.

§ 23. Register som angir eksponeringsopplysninger

1. Det skal føres register over arbeidstakere som ved bruk eller på annen måte er eksponert for kreftfremkallende

- kjemikalier eller andre kjemikalier som i henhold til risikovurderingen utgjør en særlig helserisiko. Registeret skal inneholde opplysninger om hvilke kjemikalier arbeidstaker er eksponert for, hvordan arbeidstaker er blitt eksponert, eksponeringstid og eksponeringsstyrke.
2. Arbeidstaker som er oppført i registeret skal gjøres kjent med dette og ha adgang til opplysninger som gjelder egen person. Ved opphør av arbeidsforholdet eller hvis arbeidstaker krever det skal opplysningene gis skriftlig.
 3. Lege som foretar helseundersøkelse som angitt i § 21 skal informeres om og ha tilgang til opplysninger som nevnt i nr. 1.
 4. Registeret skal oppbevares i minst 60 år, og overføres til Sjøfartsdirektoratet dersom virksomheten opphører.

Kapittel VI. Måling, grenseverdier og administrative normer

§ 24. Måling av forurensning i arbeidsatmosfæren

1. Det skal foretas målinger av forurensning i arbeidsatmosfæren regelmessig, og ved alle endringer som kan påvirke arbeidstakernes eksponering for kjemikalier.
2. Måling skal utføres på en slik måte at den kan avdekke enhver eksponering arbeidstakerne utsettes for.
3. Måling av forurensning og måleresultat skal dokumenteres skriftlig.

§ 25. Grenseverdier

1. Følgende grenseverdier for bly, vinylklorid og benzen i arbeidsatmosfæren må ikke overskrides:

<i>Stoff</i>	<i>Referanseperiode</i>	<i>Grenseverdi i ppm</i>	<i>Grenseverdi i mg/m³</i>
Bly	åtte timer	–	0,05
Vinylklorid	åtte timer	1	3
Benzen	åtte timer	1	3

2. Biologisk grenseverdi for bly som ikke må overskrides er 0,5 mikromol per liter blod for kvinner i fertil alder og 1,5 mikromol per liter blod for øvrige arbeidstakere.

§ 26. Tiltak ved overskridelse av grenseverdi og administrativ norm for forurensning

1. Hvis grenseverdi eller administrativ norm overskrides skal det straks iverksettes forebyggende tiltak og vernetiltak for å bedre situasjonen.
2. Berørte arbeidstakere skal straks informeres om overskridelsen.

Kapittel VII. Opplæring, informasjon og medvirkning

§ 27. Opplæring og informasjon av arbeidstakerne

1. Det skal sikres at arbeidstakerne gis og har forstått nødvendig opplæring og informasjon slik at eksponering i størst mulig grad kan unngås eller reduseres. Opplæringen skal gis på grunnlag av alle tilgjengelige opplysninger og skriftlige instruksjoner etablert for å sikre forsvarlige rutiner for oppbevaring, håndtering og transport av kjemikalier om bord.
2. Ved opplæring og informasjon skal det særlig legges vekt på:
 - a) bruk av stoffkartotek herunder hvilke helsefarlige stoffer som brukes og oppbevares om bord og risikoen for eksponering,
 - b) forholdsregler som skal treffes for å unngå eksponering,
 - c) informasjon om foretatte målinger av forurensning i arbeidsatmosfæren og måleresultatene,
 - d) regler om hygiene,
 - e) hva slags verneutstyr som skal benyttes og hvordan det skal brukes,
 - f) tiltak og beredskapsplaner som skal iverksettes ved ulykker og uhell.
3. Opplæringen skal gis før arbeidet igangsettes, gjentas regelmessig og tilpasses nye eller endrede forhold.
4. Gjennomgått opplæring skal dokumenteres skriftlig.

§ 28. Medvirkning

Planlegging og vurdering av arbeidsmiljøet og gjennomføring av nødvendige forebyggende tiltak skal skje i samarbeid med arbeidstakerne.

Kapittel VIII. Avsluttende bestemmelser

§ 29. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter eller med fengsel inntil tre måneder i henhold til alminnelig borgelig straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 416 dersom ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 30. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 11. januar 2001. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 21. juli 1988 nr. 653 om oppbevaring og bruk av helsefarlige stoffer om bord.

11. jan. Nr. 22 2001**Forskrift om endring i forskrift om reduksjon av ektefelle tillegg og barn tillegg på grunn av inntekt.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 11. januar 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 3–26 sjuende ledd. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 11. mars 1997 nr. 205 om reduksjon av ektefelle tillegg og barn tillegg på grunn av inntekt gjøres følgende endringer:

§ 1 fjerde ledd skal lyde:

Overgangstillegg etter lov av 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn § 29 tas ikke med i inntektsgrunnlaget.

§ 2 tredje ledd første punktum skal lyde:

Barn tillegg for barn med en person som pensjonisten bor sammen med, og et eventuelt ektefelle tillegg for en slik person reduseres atskilt fra reduksjon etter andre ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

12. jan. Nr. 23 2001**Forskrift om statsavgift ved totalisatorspill.**

Fastsatt ved kgl.res. 12. januar 2001 med hjemmel i lov av 1. juli 1927 nr. 3 om veddemål ved totalisator § 1. Fremmet av Landbruksdepartementet. Kunngjort 31. januar 2001.

Statsavgiften ved totalisatorspill fastsettes inntil videre til 3,7% av omsetningen.

10. jan. Nr. 24 2001**Forskrift om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 10. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1341 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 § 8. Kunngjort 31. januar 2001.

§ 1. Trålgruppen

Ved beregning av maksimalkvote i det konsesjonspliktige trålfisket brukes faktoren 3,7.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2001.

12. jan. Nr. 25 2001**Overføring av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov av 1. juli 1927 nr. 1 om registrering av elektriske kraftledninger § 1 annet ledd og § 3a første ledd.**

Fastsatt ved kgl.res. 12. januar 2001. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 31. januar 2001.

Myndigheten etter lov av 1. juli 1927 nr. 1 om registrering av elektriske kraftledninger § 1 annet ledd og § 3a første ledd legges til Olje- og energidepartementet.

15. jan. Nr. 26 2001**Forskrift om motorsport på lukket bane eller annet avsperrret område og om annen bruk av go-kart.**

Fastsatt av Vegdirektoratet 15. januar 2001 med hjemmel i forskrifter av 23. februar 1979 nr. 4 om førerkort og førerprøve m.v. § 43, forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 1–11 og forskrift av 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 6–2. Kunngjort 31. januar 2001.

Kap. 1. Motorsport

§ 1. Dette kapittel gjelder organisert trenings- og konkurransekjøring på lukket bane eller annet avsperrert område. Kjøringen må skje i regi av og med medlemmer i klubb tilsluttet Norges Bilsportforbund eller Norges Motorsykkelforbund. Kjøringen skal følge reglement fastsatt av de nevnte forbundene. Endringer i reglementene skal fortløpende innsendes til Vegdirektoratet.

§ 2. For følgende løpstyper/kjøretøy gjøres det unntak fra førerkortforskriftens krav til førerkort og minstealder, eventuelt krav til kompetansebevis for moped:

- Trial
- Go-kart
- Cross-kart
- Motocross
- Speedway
- Roadracing
- Beltemotorsykkkel
- Dragracing
- Asfaltracing når motorvognens slagvolum ikke overskrider 2000 ccm
- Bilcross

Forbundenes alders- og opplæringskrav er gjeldende.

For go-kart med slagvolum over 125 ccm kreves førerkort klasse A eller B. For kjøretøytyper og/eller konkurranseformer som ikke er unntatt i denne paragrafen kreves førerkort for angjeldende førerkortklasse.

§ 3. Kjøretøy som brukes i motorsport som nevnt ovenfor er unntatt fra:

- tekniske krav og krav til godkjenning i forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)
- krav om registrering i forskrift av 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy

dersom ikke annet er særskilt fastsatt. Forbundene har selv ansvar for tilsyn med kjøretøyene.

For arrangement som krever politiets tillatelse kan politiet sette vilkår for gjennomføringen.

§ 4. For kjøretøy som benyttes til kjøring etter dette kapittel må det være tegnet forsikring som minst tilsvarer dekning etter lov av 3. februar 1961 om ansvar for skade som motorvogn gjer (Bil-ansvarslova).

Kap. 2. Annen bruk av go-kart på bane eller avstengt område

§ 5. Foretak og organisasjoner kan benytte go-kart som er konstruert for en hastighet som ikke overskrider 50 km/t på anlegg som er godkjent etter lov av 7. juni 1991 nr. 24 om godkjenning og drift av innretninger til bruk i tivoli og fornøyelsesparker.

For slik bruk av go-kart gjøres det unntak fra:

- tekniske krav og krav om godkjenning i forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)
- krav om registrering i forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy
- krav til førerkort i forskrifter 23. februar 1979 nr. 4 om førerkort og førerprøve m.v., likevel slik at minstealder er 15 år.

Kap. 3. Fellesbestemmelser

§ 6. Denne forskrift trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 27. juli 1989 nr. 665 om organisert motorsport på lukket område.

15. jan. Nr. 27 2001

Forskrift om endring i forskrift om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykkeprissatser) ved fritt rettsråd og i straffesaker.

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 15. januar 2001 med hjemmel i lov av 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 78, § 107, § 107d, lov av 21. juli 1916 nr. 2 om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m.v. § 10, lov av 13. juni 1980 nr. 35 om fri retts hjelp § 3 og § 7 og forskrift av 26. oktober 1992 nr. 969 om salær fra det offentlige til advokater m.v. § 2 tredje ledd. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 28. oktober 1994 nr. 981 om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykkeprissatser) ved fritt rettsråd og i straffesaker gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd nr. 1 skal lyde:

1. Utlendingssaker: 5 ganger den offentlige salærsats. Ved søknad om asyl for familier gis et tillegg med en gang

salærsatsen for ektefelle og for hvert barn mellom 14 og 18 år. For familiemedlemmer over 18 år gis egen stykkpris.

Ved klage gis et tillegg med 1 gang salærsatsen. Ved klage over avslag på søknad om asyl gis et tillegg med 3 ganger salærsatsen. Ved personlig fremmøte i Utlendingsnemnda gis ytterligere et tillegg med 1 gang salærsatsen.

I arbeidsoppgaven skal det i asylsaker redegjøres for hvilket arbeid som faktisk er utført og tidspunktet for dette ved at arbeidsoppgavens del 2 fylles ut som ved skjønnsmessig salærfastsettelse.

II

Endringen trer i kraft 1. februar 2001. Forskriften får anvendelse på alle salærfastsettelser i medhold av forskriften som foretas etter ikrafttreddelsen.

15. jan. Nr. 28 2001

Forskrift om forbud mot innførsel, hold og avl av farlige hunder.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 15. januar 2001 med hjemmel i midlertidig lov av 4. juli 1991 nr. 48 om forbud mot innførsel, hold og avl av farlige hunder § 2 og § 7, jf. kgl.res. av 25. oktober 1991 nr. 676. Kunngjort 31. januar 2001.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å hindre innførsel, hold og avl av farlige hunder.

§ 2. Farlige hunder

Det er forbudt å innføre, holde og avle:

- Pit Bull Terrier
 - Fila Brasileiro
 - Toso Inu
 - Dogo Argentino
 - andre raser etter Landbruksdepartementets nærmere bestemmelse og krysninger hvor disse rasene forekommer.
- Forbudet gjelder også innførsel av sæd og embryo fra ovenfornevnte hunder.

§ 3. Identitetsmerking og dokumentasjon

Farlige hunder nevnt i § 2 som var anskaffet før midlertidig lov om forbud mot innførsel, hold og avl av farlige hunder av 4. juli 1991 nr. 48 trådte i kraft kan beholdes. Slike hunder skal være identitetsmerket.

Politi og tollmyndigheter kan kreve at eier eller annen som har ansvar for hunder som kan forveksles med farlige hunder skal kunne dokumentere hundens identitet ved stamtavle eller registreringsbevis og identitetsmerke. Hvis ikke slik dokumentasjon fremlegges, anses hunden som innført, holdt eller avlet i strid med denne forskrift.

§ 4. Generelle krav til søknad om innførsel

Alle hunder som ønskes innført til landet, fast eller midlertidig skal oppfylle vilkårene i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hund, katt og tam ilder til Norge.

Søkeren skal oppgi hvilken rase som ønskes innført. For krysninger oppgis foreldreraser. Ved innførsel av drektige tisper kreves dokumentasjon på parringshannens rase.

Ved søknad om innførsel av hunder som kan forveksles med farlige hunder (f.eks. American Staffordshire Terrier), kan Statens dyrehelsetilsyn forlange dokumentasjon for hundens identitet ved stamtavle eller registreringsbevis og identitetsmerke.

§ 5. Tilbakeførsel av hunder til Norge

Etter utenlandsopphold kan identitetsmerkede, norske farlige hunder anskaffet av eieren i Norge før loven trådte i kraft, tilbakeføres. Identitetsmerket skal samsvare med utstedt identitetskort eller veterinærattest utstedt i Norge før utreise. Identitetsmerket må være leselig.

§ 6. Avhendelse

Farlige hunder som faller inn under regelen i § 3 første ledd kan ikke selges eller omplasseres.

§ 7. Båndtvang

Farlige hunder som kan holdes lovlig i Norge etter bestemmelsene i lovens § 10 siste ledd skal holdes i bånd når de luftes på offentlig område.

§ 8. Ulovlige hunder

Hunder som er innført etter 20. juli 1991 kan utvises eller kreves avlivet av politiet.

Hunder som er holdt eller avlet i strid med lovens § 4, kan av politiet kreves avlivet.

Politiets avgjørelse kan påklages til Statens dyrehelsetilsyn.

§ 9. Dispensasjon

Landbruksdepartementet kan dispensere fra bestemmelser i denne forskriften og sette vilkår for dispensasjon.

§ 10. Straffebestemmelser

Overtredelse er straffbart i henhold til midlertidig lov av 4. juli 1991 nr. 48 om forbud mot innførsel, hold og avl av farlige hunder § 8.

§ 11. Ikrafttreden

Denne forskriften trer i kraft straks.

15. jan. Nr. 29 2001**Forskrift om endring i forskrift om bruk av bokføringsregler i lov om regnskapsplikt m.v. og enkelte andre lover.**

Fastsatt av Finansdepartementet 15. januar 2001 med hjemmel i lov av 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 9–2, lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75, lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 siste ledd og lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 5–1 og § 5–2. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 16. desember 1998 nr. 1235 om bruk av bokføringsregler i lov om regnskapsplikt m.v. og enkelte andre lover gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Finansdepartementet 16. desember 1998 med hjemmel i lov av 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 9–2, lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75, lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 siste ledd, lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 5–1 og § 5–2, lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 12 og lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 14–5.

§ 1 skal lyde:

Regnskapspliktige som var regnskapspliktige etter lov av 13. mai 1977 nr. 35 om regnskapsplikt m.v. (regnskapsloven av 1977) og som i medhold av regnskapsloven § 9–2 benytter reglene om registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger (bokføring) i regnskapsloven av 1977 med tilhørende forskrifter, skal også følge bokføringsregler som pr. 31. desember 1998 var gitt i eller i medhold av lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift, lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v., lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven), lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt og lov av 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

Regnskapspliktige som ikke var regnskapspliktige etter regnskapsloven av 1977, men som var regnskapspliktige eller noteringspliktige etter lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift, lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v., lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven), lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt eller lov av 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) kan inntil videre velge å ikke ta i bruk reglene om registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger i lov av 17. juli 1998 nr. 56 kapittel 2. Regnskapspliktige som benytter seg av valgmuligheten etter første punktum skal følge reglene om registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger (bokføring) i nevnte lover med forskrifter.

Utenlandske foretak som driver virksomhet på norsk sokkel, unntatt petroleumsutvinning og rørledningstransport, eller foretak som driver midlertidig virksomhet på land, kan inntil videre følge reglene i forskrift av 29. januar 1988 nr. 117 om regnskapsføring for utenlandske selskaper og personer som driver virksomhet på norsk sokkel, unntatt petroleumsutvinning og rørledningstransport.

§ 3 skal lyde:

Regnskapspliktige skal benytte de samme regler for registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger gjennom hele regnskapsåret. Dersom valgetten i regnskapsloven § 9–2, jf. denne forskrift § 1 ikke benyttes for regnskapsåret 1999, kan den heller ikke benyttes for påfølgende regnskapsår.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. jan. Nr. 30 2001**Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2001 etter lov av 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 16. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 og delegeringsvedtak av 22. januar 1982. Kunngjort 31. januar 2001.

1.0 Fradragsposter

1.1 Fradrag for utgifter til kost

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til kost i forbindelse med arrangement i Norge, innrømmes fradrag med følgende satser:

- Kr 450 pr. døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell.
- Kr 380 pr. døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell og får fradrag for utgifter til losji inkl. frokost eller disse utgiftene refunderes etter regning.
- Kr 249 pr. døgn når det sannsynliggjøres at artisten mv. har bodd på pensjonat eller hybel/brakke uten kokemuligheter.
- Kr 164 pr. døgn når artisten har bodd privat eller på hybel, brakke, leilighet mv. med kokemuligheter, eller han ikke kan sannsynliggjøre hvordan han har innrettet seg i forbindelse med arrangementet.

Utgifter til kost som artisten har dekket for utenlandske medarbeidere i forbindelse med arrangement i Norge innrømmes etter samme satser pr. døgn pr. person.

Krav om sannsynliggjøring innebærer at artisten i vedlegg til oppgjørsblanketten må fremlegge en fortløpende oppstilling over hvordan vedkommende har innrettet seg i forbindelse med arrangementet i Norge. Oppstillingen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- dato for avreise fra og ankomst til utlandet
- dato for ankomst til og avreise fra Norge
- reisemåte og reisevei
- navn og adresse på overnattingssted/utleier. Ved flere overnattingssteder skal dato for overnattingene angis
- type losji fordelt på hotell, pensjonat eller annet nærmere angitt losji.

1.2 Fradrag for utgifter til bruk av eget transportmiddel

1.2.1 Fradragssatser for bruk av bil

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til transport med eget transportmiddel i forbindelse med arrangement i Norge, innrømmes fradrag med kr 3,20 pr. km.

16. jan. Nr. 31 2001

Forskrift om endring i forskrift om aromaer m.v. til næringsmidler.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 16. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4 og delegeringsvedtak av 26. mars 1990, jf. EØS-avtalens vedlegg II del XII nr. 44 (Rdir. 1988/388/EØF). Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 21. desember 1993 nr. 1379 om aromaer m.v. til næringsmidler gjøres følgende endringer:

I hjemmelen tilføyes følgende EØS-henvisning:
nr. 56 (Kvedtak 1999/217/EF).

§ 3 første ledd skal lyde:

Kun aromaer som står oppført i Kvedtak 1999/217/EF, og som oppfyller de kravene som er fastsatt i denne forskrift kan brukes eller frambyes for bruk i næringsmidler.

Vedlegg IV skal lyde:

Vedlegg IV. Næringsmiddelgrupper der anvendelse av aromaer og røykaromaer er godkjent

Aromaer er definert i § 2 i forskrift om aromaer m.v. til næringsmidler. Liste over aromaer står oppført i Kvedtak 1999/217/EF. Røykaroma er kun godkjent der det står spesielt.

Godkjente røykaromaer står oppført i vedlegg III.

Kinin, koffein og ammoniumklorid reguleres spesielt og er kun godkjent der de er nevnt.

Med quantum satis (q.s.) menes at det ikke er gitt noen tallfestet begrensning for bruk av aromastoffene. Aromastoffene skal likevel brukes i samsvar med god framstillingspraksis og i mengder som ikke er større enn nødvendig for å oppnå det ønskede resultat.

1 Melkeprodukter og erstatninger for slike

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>	
1.1	Konsummelk og melkebaserte drikker		
1.1.1	Konsummelk og kjernemelk		
1.1.1.1	Konsummelk		
1.1.1.2	Kjernemelk		
1.1.2	Melkebaserte drikker, aromatiserte og/eller syrnede	Aroma	q.s.
1.2	Syrnete eller koagulerte melkeprodukter, unntatt drikker		
1.2.1	Syrnete melkeprodukter		
1.2.1.1	Syrnete melkeprodukter, ikke-ettervarmebehandlete	Aroma	q.s.
1.2.1.2	Syrnete melkeprodukter, ettervarmebehandlete		
1.2.2	Koagulerte melkebaserte produkter		
1.3	Dehydrerte melkeprodukter o.l.		
1.3.1	Dehydrert melk (Rdir. 1976/118/EØF)		
1.3.2	Andre produkter enn de som omfattes av 1.3.1		
1.4	Konsumfløte		
1.4.1	Pasteurisert konsumfløte		
1.4.2	Sterilisert eller UHT-behandlet konsumfløte		
1.4.4	Fløteerstatninger	Aroma	q.s.
1.5	Melkepulver, fløtepulver o.l.		
1.5.1	Melkepulver og fløtepulver (Rdir. 1976/117/EØF)		
1.5.2	Andre pulverprodukter enn de som omfattes av 1.5.1	Aroma	q.s.
1.6	Ost		
1.6.1	Umodnet ost	Aroma	q.s.
1.6.2	Modnet ost	Røykaroma	q.s.
1.6.3	Mysost		
1.6.4	Smelteost	Aroma	q.s. Kun til oster med ingredienser som tradisjonelt kan være røykt,
		Røykaroma	q.s.
1.6.5	Ost- og smelteosterstatninger	Aroma	q.s.
		Røykaroma	q.s.
1.7	Melkebaserte desserter	Aroma	q.s.
		Røykaroma	q.s.

2 Fett og oljer

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>	
2.1	Fett og oljer hovedsakelig fri for vann		
2.1.1	Animalske oljer og fett		
2.1.2	Vegetabilske oljer og fett		
2.2	Fettemulsjoner av typen vann-i-olje		
2.2.1	Fettemulsjoner med minst 60% fett		
2.2.1.1	Smør		
2.2.1.2	Margarin	Aroma	q.s.
2.2.2	Fettemulsjoner med mindre enn 60% fett	Aroma	q.s.
2.3	Andre fettemulsjoner enn omfattet av 2.2	Aroma	q.s.
2.4	Fettbaserte desserter	Aroma	q.s.

3 Spiseis

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>	
3	Spiseis	Aroma	q.s.

4 Frukter og grønnsaker (inkl. bær, frø, rotfrukter og sopp)

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
4.1	Ferske frukter og grønnsaker	
4.1.1	Ubehandlete frukter og grønnsaker	
4.1.2	Overflatebehandlete frukter og grønnsaker	
4.1.3	Skrelte og/eller oppdelte frukter og grønnsaker	
4.2	Fryste frukter og grønnsaker	
4.3	Bearbeidete frukter og grønnsaker	
4.3.1	Tørkede frukter og grønnsaker	Aroma
4.3.2	Frukter og grønnsaker i eddik, olje eller saltlake	Aroma
4.3.3	Helkonserverte frukter og grønnsaker	
4.3.4	Syltetøy, gelé og liknende produkter	
4.3.4.1	Syltetøy, gelé, marmelade og kastanjepuré (Rdir. 1979/693/EØF)	Aroma
4.3.4.2	Annet fruktbasert smørepålegg, unntatt produkter i gruppe 4.3.4.1	Aroma
		Kun til erstatningsprodukter, q.s. Etylvanillin og vanillin kun til syltetøy ekstra, syltetøy, gelé ekstra, og gelé av epler, kvelder eller nyper og i søtet kastanjepuré.
4.3.5	Kandiserte frukter og grønnsaker	
4.3.6	Frukt- og grønnsaktilberedninger	Aroma
4.3.7	Frukt- og grønnsakbaserte desserter	Aroma
		Kun til erstatningsprodukter, q.s.
4.3.8	Fermenterte frukt- og grønnsakprodukter	
4.3.9	Stekte eller friterte frukter og grønnsaker	Aroma
	Røykaroma	q.s.

5 Sukkervarer

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
5.1	Kakao- og sjokoladeproduktvarer (Rdir. 1973/241/EØF)	Aroma
		q.s., men ikke aromaer som etterligner sjokolade- og melkefettsmak.
5.2	Sukkervarer unntatt produkter i gruppe 5.1 og 5.3	Aroma
		q.s., ammoniumklorid
5.3	Tyggegummi	Aroma
		q.s., ammoniumklorid
		q.s.

6 Korn og kornprodukter

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
6.1	Hele eller knuste korn samt korn i flak	
6.2	Mel, stivelse og kli	
6.3	Frokostcerealier	Aroma
		q.s.
6.4	Pasta	
6.5	Korn- og stivelsesbaserte desserter	Aroma
		q.s.
6.6	Paneringsrøre	

7 Bakervarer

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
7.1 Brød og vanlige bakervarer		
7.2 Finere bakervarer	Aroma	q.s.

8 Kjøtt og kjøttprodukter

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
8.1 Ferskt kjøtt, fjærfekjøtt, oppdrettsvilt, viltkjøtt og kaninkjøtt		
8.1.1 Ferskt kjøtt, fjærfekjøtt, oppdrettsvilt, viltkjøtt og kaninkjøtt		
8.1.2 Kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt	Røykaroma	q.s.
8.2 Kjøttprodukter, hele eller oppskåret i biter		
8.2.1 Ikke-varmebehandlede kjøttprodukter, hele eller oppskåret i biter	Røykaroma	q.s.
8.2.2 Varmebehandlede kjøttprodukter, hele eller oppskåret i biter	Røykaroma	q.s.
8.3 Kjøttfarseprodukter		
8.3.1 Ikke-varmebehandlede kjøttfarseprodukter	Røykaroma	q.s.
8.3.2 Varmebehandlede kjøttfarseprodukter	Røykaroma	q.s.
8.4 Spiselige pølsetarmer	Røykaroma	q.s.

9 Fisk og fiskeprodukter

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
9.1 Fersk fisk og fiskeprodukter		
9.1.1 Fersk fisk og fiskeprodukter, unntatt produkter omfattet av 9.1.2		
9.1.2 Ferske krepsdyr og bløtdyr		
9.2 Fryst fisk og fiskeprodukter o.l.		
9.2.1 Fryst fisk og fiskeprodukter	Aroma Røykaroma	Kun til surimi, q.s. q.s.
9.2.2 Fryste krepsdyr og bløtdyr		
9.3 Kokt, stekt, røkt, tørket eller saltet fisk og fiskeprodukter		
9.3.1 Kokt fisk og fiskeprodukter o.l.		
9.3.1.1 Kokt fisk og fiskeprodukter	Aroma Røykaroma	Kun til surimi, q.s. q.s.
9.3.2 Stekt eller fritert fisk og fiskeprodukter		
9.3.3 Røkt, tørket og/eller saltet fisk og fiskeprodukter	Aroma Røykaroma	Kun til fiskemel, q.s. q.s.
9.4 Halvkonservert fisk og fiskeprodukter		
9.4.1 Fisk og fiskeprodukter, marinerte og/eller i aspik	Røykaroma	q.s.
9.4.2 Fisk og fiskeprodukter, krydrete og/eller i saltlake	Røykaroma	q.s.
9.4.3 Lakseerstatninger, kaviar og andre fiskerognprodukter	Røykaroma	q.s.
9.4.4 Andre halvkonserverte fisk og fiskeprodukter enn produkter omfattet av 9.4.1–9.4.3	Aroma Røykaroma	Kun til surimi, q.s. q.s.
9.5 Helkonservert fisk og fiskeprodukter	Aroma Røykaroma	Kun til surimi, q.s. q.s.

10 Egg og eggprodukter

<i>Næringsmiddel</i>	<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
10.1 Ferske egg		
10.2 Flytende eggprodukter	Aroma	q.s.
10.3 Fryste eggprodukter		

<i>Næringsmiddel</i>		<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
10.4	Tørkete eller varmekoagulerte eggprodukter		
10.5	Eggbaserte desserter	Aroma	q.s.

11 Sukker og honning

<i>Næringsmiddel</i>		<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
11.1	Sukkerprodukter (omfattet av Rdir. 1973/437/EØF)		
11.2	Ikke-standardiserte sukkerprodukter		
11.3	Honning		

12 Salt og krydder, supper, sauser og salater, proteinprodukter etc.

<i>Næringsmiddel</i>		<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
12.1	Salt og salterstatninger		
12.2	Krydderurter, krydder og smakspreparater	Aroma	q.s.
12.3	Eddik	Aroma	q.s.
12.4	Sennep	Aroma	q.s.
12.5	Supper og buljonger	Aroma Røykaroma	q.s.
12.6	Sauser		
12.6.1	Emulgerte sauser	Aroma	q.s.
12.6.2	Ikke-emulgerte sauser	Aroma Røykaroma	q.s.
12.7	Salater og smørepålegg på basis av fett, kakao, melk eller tørket frukt	Aroma	q.s.
12.8	Gjær		
12.9	Proteinprodukter	Aroma	q.s.

13 Næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov og kosttilskudd

<i>Næringsmiddel</i>		<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
13.1	Morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger		
13.2	Barnemat	Aroma	Kun til grøt i tørr tilstand, q.s.
13.3	Dietetiske næringsmidler til spesielle medisinske formål		
13.4	Næringsmidler med lavt eller redusert energiinnhold til vektkontroll	Aroma	q.s.
13.6	Kosttilskudd	Aroma	q.s.

14 Drikkevarer

<i>Næringsmiddel</i>		<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
14.1	Ikke-alkoholholdige drikkevarer		
14.1.1	Vann		
14.1.1.1	Naturlig mineralvann og kildevann		
14.1.1.2	Bordvann/sodavann		
14.1.2	Frukt- og grønnsakjuice, saft og sirup		
14.1.3	Frukt- og grønnsaknektar		
14.1.4	Aromatiserte drikkevarer	Aroma	q.s., til leskedrikk. Koffein kun 150 mg/l og kun til drikker som ikke frambys som egnet til bruk ved krevende fysiske anstrengelser (jf.

<i>Næringsmiddel</i>		<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
			forskrift 1. mars 1993 nr. 196 om drikker til bruk ved krevende fysiske anstrengelser). Kinin og dets klorid og sulfat kun 100 mg/l regnet som kinin.
14.1.5	Kaffe, kaffeerstatninger, te, urtete og varme drikker unntatt kakao	Aroma	q.s.
14.2	Alkoholholdige drikker (inkl. alkoholfrie og lav-alkoholholdige produkter)		
14.2.1	Øl	Aroma	q.s.
14.2.2	Eplesider og pæresider		
14.2.3	Vin		
14.2.3.1	Bordvin og kvalitetsvin		
14.2.3.2	Musserende vin eller halvmusserende vin		
14.2.3.3	Hetvin		
14.2.3.4	Aromatisert vin	Aroma	q.s., koffein kun 150 mg/l
14.2.4	Fruktvin m.m.		
14.2.5	Mjød		
14.2.6	Brennevin		
14.2.6.1	Brennevin omfattet av forordning 1576/89	Aroma	q.s., ammoniumklorid q.s.
14.2.6.2	Brennevinsbaserte drikker med mindre enn 15% alkohol	Aroma	q.s., ammoniumklorid q.s.

15 Snacks

<i>Næringsmiddel</i>		<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
15.1	Saltete snacks på basis av korn, poteter eller stivelse	Aroma Røykaroma	
15.2	Bearbeidete nøtter	Aroma	

16 Næringsmidler som ikke tilhører gruppene 1–15

<i>Næringsmiddel</i>		<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
16.1	Aromatiserte vannbaserte desserter	Aroma	q.s.
16.2	Pynt og overtrekk	Aroma	q.s.
16.3	Fyll til pasta	Aroma	q.s.
16.4	Næringsmidler i tablettform	Aroma	q.s.
16.5	Tørkede næringsmidler i pulverform	Aroma	q.s.

17 Drikkevannskjemikalier

<i>Næringsmiddel</i>		<i>Aromastoff- gruppe</i>	<i>Merknader</i>
17.1	Vann fra vannverk levert gjennom ledningsnett		

II

Endringene trer i kraft straks.

17. jan. Nr. 32 2001**Forskrift om endring i forskrift om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 17. januar 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 24 og § 28, forskrift av 9. februar 1979 nr. 8785 om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven § 19. Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 9. februar 1979 nr. 8785 om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven gjøres følgende endringer:

I § 1 nr. 2, § 3 og § 12 nr. 2 endres «Samisk kulturminneråd» til «Sametinget».

II

Endringene trer i kraft straks og har en varighet på 3 år.

19. jan. Nr. 33 2001**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon 1267 av 15. oktober 1999, om begrensede sanksjoner mot Taliban (det såkalte «Afghanistans Islamske Emiratt»).**

Fastsatt av Utenriksdepartementet 19. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 22. desember 1999 nr. 1374 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon 1267 av 15. oktober 1999, om begrensede sanksjoner mot Taliban (det såkalte «Afghanistans Islamske Emiratt»). Kunngjort 31. januar 2001.

I

I forskrift av 22. desember 1999 nr. 1374 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon 1267 av 15. oktober 1999, om begrensede sanksjoner mot Taliban (det såkalte «Afghanistans Islamske Emiratt») gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om begrensede sanksjoner mot Taliban

§ 1 nr. 2 og nytt nr. 3, 4 og 5 skal lyde:

2. Det er forbudt for luftfartøy som har tatt av fra eller skal lande på Taliban-kontrollert område, slik dette er definert av FNs sanksjonskomité, å ta av fra, lande på eller fly over norsk territorium.
3. Kontorer i Norge tilhørende Ariana Afghan Airlines skal avvikles og søknad om å opprette slike kontorer skal avslås.
4. FNs sanksjonskomité kan i enkelttilfeller gjøre unntak fra forbudet i nr. 1 og 2 på grunnlag av humanitære behov, herunder religiøs plikt. I forhold til forbudet i nr. 2, kan FNs sanksjonskomité også gjøre unntak på grunnlag av at den aktuelle flygning fremmer diskusjon om en fredelig løsning på konflikten i Afghanistan eller er egnet til å fremme Talibans etterlevelse av Sikkerhetsrådets krav. Søknad om slike unntak fremmes gjennom Utenriksdepartementet.
5. Forbudet i nr. 2 gjelder ikke humanitære flygninger til og fra Afghanistan foretatt av eller på vegne av offentlige institusjoner eller humanitære organisasjoner som figurerer på en liste utarbeidet av sanksjonskomiteen.

§ 2 skal lyde:

1. Midler og andre finansielle ressurser som befinner seg i Norge og som tilhører Taliban, Usama bin Laden eller personer eller enheter tilknyttet ham, skal frysas. Dette inkluderer midler som stammer fra eiendom som er eiet eller direkte eller indirekte kontrollert av Taliban, Usama bin Laden eller personer eller enheter tilknyttet ham, eller av ethvert foretak som er eiet eller direkte eller indirekte kontrollert av Taliban, Usama bin Laden eller personer eller enheter tilknyttet ham.
2. Det er forbudt for norske rettssubjekter og enhver som befinner seg på norsk territorium å gjøre midler eller andre finansielle ressurser tilgjengelig, direkte eller indirekte, for eller til fordel for Taliban, Usama bin Laden eller personer eller enheter tilknyttet ham, eller ethvert foretak som er eiet eller direkte eller indirekte kontrollert av Taliban, Usama bin Laden eller personer eller enheter tilknyttet ham.
3. Personene og enhetene som rammes av bestemmelsene i nr. 1 og 2 er navngitt i lister utarbeidet av FNs sanksjonskomité.

Ny § 3 skal lyde:

Alle Taliban-kontorer i Norge skal avvikles og søknad om å opprette slike kontorer skal avslås.

Ny § 4 skal lyde:

Det er forbudt for norske rettssubjekter og enhver som befinner seg på norsk territorium å selge, forsyne eller formidle eddiksyreanhydrid til enhver person som befinner seg på Taliban-kontrollert område eller til enhver person med sikte på anvendelse i virksomhet som foregår i eller drives fra Taliban-kontrollert område.

Ny § 5 skal lyde:

1. Det er forbudt for norske rettssubjekter og for enhver som befinner seg på norsk territorium å selge, forsyne eller formidle, direkte eller indirekte, til Taliban-kontrollert område, våpen og annet relatert materiell, herunder

ammunisjon, militære kjøretøy, militært og paramilitært utstyr samt tilknyttede reservedeler. Transportforbudet gjelder også ved bruk av norskregistrert skip eller luftfartøy.

2. Det er forbudt for norske rettssubjekter eller for enhver som befinner seg på norsk territorium å selge, forsyne eller formidle til Taliban-kontrollert område, teknisk bistand eller opplæring av bevæpnet personell til Taliban-kontrollert personell.
3. Det er forbudt for norske rettssubjekter å oppholde seg i Afghanistan for å bistå Taliban i militær- og sikkerhetsspørsmål.
4. Sanksjonskomiteen kan gjøre unntak fra bestemmelsene i nr. 1 og 2 for forsyninger av ikke-dødelig militært utstyr utelukkende beregnet til humanitære eller beskyttelsesmessige formål. Bestemmelsene i nr. 1 og 2 kommer ikke til anvendelse på beskyttelsesklær eksportert til Afghanistan av FN-personell, representanter fra media eller humanitære hjelpearbeidere, for deres personlige bruk. Søknad om slike unntak fremmes gjennom Utenriksdepartementet.

Nåværende § 3, § 4 og § 5 blir nye § 6, § 7 og § 8.

II

Endringene trer i kraft 19. januar 2001.

5. jan. Nr. 34 2001

Forskrift om endring i forskrift om vederlag for opphold i institusjon m.v.

Fastsatt ved kgl.res. 5. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2–3 og § 6–9 og lov av 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester mv. § 11–2. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 2. februar 2001.

I

I forskrift av 26. april 1995 nr. 392 om vederlag for opphold i institusjon m.v. gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd skal lyde:

Av inntekter inntil folketrygdens grunnbeløp, fratrukket et fribeløp på kroner 6.000 pr. år, kan det kreves betalt 75% årlig. Betalingen skal begrenses slik at enhver har i behold til eget bruk minst 25% av folketrygdens grunnbeløp i tillegg til fordelingen av fribeløpet. Av inntekter utover folketrygdens grunnbeløp betales inntil 85%.

§ 4 skal lyde:

Kommunen kan ta betaling med inntil kroner 118 pr. døgn for korttidsopphold og med inntil kroner 59 for det enkelte dag- eller nattopphold.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. jan. Nr. 35 2001

Forskrift om opphevelse av 14 forskrifter på Sosial- og helsedepartementets område.

Fastsatt ved kgl.res. 5. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2–3 og § 6–9 og lov av 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester mv. § 11–2. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 2. februar 2001.

I

Følgende forskrifter oppheves:

1. Forskrift av 18. desember 1998 nr. 1212 om fastsetjing av utgiftstak for vederlag for 1999.
2. Forskrift av 17. desember 1999 nr. 1356 om fastsetjing av vederlag for korttidsopphald i institusjon.
3. Forskrift av 17. desember 1999 nr. 1357 om fastsetjing av utgiftstak for vederlag for 2000.
4. Forskrift av 12. desember 1997 nr. 1301 om fastsetjing av utgiftstak for vederlag for 1998.
5. Forskrift av 24. januar 1997 nr. 40 om fastsettelse av utgiftstak for 1997 for vederlag for sosiale tjenester og hjemmesykepleie, for husstander med inntekt under 2 G.
6. Forskrift av 12. januar 1995 nr. 27 om beregning av fribeløp og vederlag for korttidsopphold og dag- og nattopphold i institusjon.
7. Forskrift av 6. januar 1995 nr. 19 om utgiftstak for 1995 for vederlag for sosiale tjenester og hjemmesykepleie, for personer med inntekt under 2 G.
8. Forskrift av 14. juni 1991 nr. 380 om utenlandske statsborgeres rett til sosialhjelp.
9. Forskrift av 2. mars 1981 nr. 8868 om privat forpleining (familiepleie).
10. Forskrift av 9. april 1979 nr. 9756 for fylkesteam og overlege for helsevernet for psykisk utviklingshemmede.
11. Forskrift av 30. oktober 1978 nr. 9755 for daginstitusjoner og sykehjem, (internatinstitusjoner og vernede boliger) for psykisk utviklingshemmede.

12. Forskrift av 20. september 1976 nr. 9757 vedrørende ansvarsforhold, instruksjoner m.v. i institusjoner under helsevernet for psykisk utviklingshemmede.
13. Forskrift av 18. desember 1974 nr. 9759 om godkjenning av styrere ved institusjoner under helsevernet for psykisk utviklingshemmede (åndssvakeomsorgen).
14. Forskrift av 30. april 1969 nr. 9764 om tilsyn med aldershjem.

II

Forskriften trer i kraft straks.

8. jan. Nr. 36 2001

Forskrift om utseilingsstopp i havbrislingfisket i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 14. desember 2000 nr. 1295 om regulering av fisket etter brisling i norsk sone og i EU-sonen i Nordsjøen og i Skagerrak i 2001 § 10. Kunngjort 7. februar 2001.

§ 1. Fiskeridirektoratet har fastsatt utseilingsstopp 8. januar 2001 kl. 13.00.

Fartøy som ikke har meldt fra til Norges Sildesalgslag før utseilingsstoppen kan ikke delta.

§ 2. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. På samme måte straffes medvirkning eller forsøk.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks.

9. jan. Nr. 37 2001

Forskrift om vernetiltak, inntil videre, ved import av visse fiskeriprodukter med opprinnelse i Kenya.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 9. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 6 første ledd, jf. § 4 åttende ledd, jf. kgl.res. av 29. april 1988 nr. 312, jf. EØS-avtalens vedlegg I del I (Kvedtak 2000/759/EF). Kunngjort 7. februar 2001.

§ 1. For fiskeriprodukter med opprinnelse i Kenya fra fisk fanget i Victoriasjøen, skal punkt IV i det helsesertifikatet som er fastsatt i vedlegget til Kvedtak 1995/328/EF, tilføyes følgende punkt:

- den offentlige inspektøren sertifiserer herved at fiskeriproduktene som spesifisert ovenfor, ble framstilt under et system for overvåkingsundersøkelser som fastsatt i kapittel V, punkt II.3.B i vedlegget til Rdir. 1991/493/EØF, og at resultatene av disse undersøkelsene er tilfredsstillende.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks.

9. jan. Nr. 38 2001

Forskrift om opphevelse av forskrift om forbud, inntil videre, mot import av visse fiskeriprodukter med opprinnelse i Kenya.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 9. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 6 første ledd, jf. § 4 åttende ledd, jf. kgl.res. av 29. april 1988 nr. 312, jf. EØS-avtalens vedlegg I del I (Kvedtak 2000/759/EF). Kunngjort 7. februar 2001.

§ 1. *Opphevelse*

Forskrift av 3. mai 1999 nr. 638 om forbud, inntil videre, mot import av visse fiskeriprodukter med opprinnelse i Kenya oppheves.

§ 2. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 39 2001

Forskrift om endring i forskrift om erstatning etter offentlige pålegg som følge av planteskadegjørere.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 11. januar 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18, og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 7. februar 2001.

I

I forskrift av 12. februar 1999 nr. 211 om erstatning etter offentlige pålegg som følge av planteskadegjørere gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder offentlig pålegg gitt med hjemmel i lov om plantehelse av 23. juni 2000 nr. 53 med tilhørende forskrift om planter og tiltak mot planteskadegjørere, kap. II.

II

Endringen trer i kraft straks.

12. jan. Nr. 40 2001

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Fastsatt av Vegdirektoratet 12. januar 2001 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16 jf. Samferdselsdepartementets delegeringsvedtak av 24. november 1980, jf. EØS-avtalens vedlegg II kap. I nr. 45v (Kdir. 1999/98/EF), kap. II nr. 23 (Kdir. 2000/1/EF) og nr. 7 (Kdir. 2000/2/EF). Kunngjort 7. februar 2001.

I

I forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) er det foretatt endringer i kapitlene 27, 38 og 48. Endringene gjelder gjennomføring i norsk rett av direktivene; Kdir. 1999/98/EF, Kdir. 2000/1/EF og Kdir. 2000/2/EF.

Endringsforskriften kan fås ved henvendelse til Statens vegvesen – Vegdirektoratet, postboks 8142 Dep, 0033 Oslo. Tlf.: 22073500.

Oppdatert forskrift kan skaffes ca. april fra Forlaget Last og Buss AS, Waldemar Thranesgate 86 c, 0175 Oslo. Tlf.: 22373449.

II

Endringene trer i kraft 12. januar 2001.

16. jan. Nr. 41 2001

Forskrift om endring i forskrift om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 16. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1341 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 § 6. Kunngjort 7. februar 2001.

I

I forskrift av 10. januar 2001 nr. 24 om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2001 gjøres følgende endringer:

Ny § 2 skal lyde:

§ 2. Ringnotgruppen

Ved beregning av fartøykvote i det konsesjonspliktige ringnotfisket brukes faktoren 5,5.

Nåværende § 2 blir ny § 3.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. jan. Nr. 42 2001

Forskrift om endring i forskrift om utseilingsstopp i havbrislingfisket i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 14. desember 2000 nr. 1295 om regulering av fisket etter brisling i norske og i EU-sonen i Nordsjøen, og i Skagerrak i 2001 § 10. Kunngjort 7. februar 2001.

I

I forskrift av 8. januar 2001 nr. 36 om utseilingsstopp i havbrislingfisket i 2001 gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd nye annet og tredje punktum skal lyde:

Fiskeridirektoratet har 16. januar 2001 opphevet maksimalkvoten, foretatt kunngjøring om påmelding til Fiskeridirektoratet samme dag og trukket ut fartøy for å sikre en hensiktsmessig avvikling av fisket av restkvantumet. Fiskeridirektoratet kan deretter gi dispensasjon ved enkelthenvendelser såfremt restkvantumet fortsatt ikke er tatt.

§ 1 annet ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. jan. Nr. 43 2001

Forskrift om endring i forskrift om forvaltningen av likviditetsfondet i Pensjonstrygden for fiskere.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 18. januar 2001 med hjemmel i lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 20. Kunngjort 7. februar 2001.

I

I forskrift av 10. november 2000 nr. 1134 om forvaltningen av likviditetsfondet i Pensjonstrygden for fiskere gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

Forvaltningen av likviditetsfondet i Pensjonstrygden for fiskere skal ledes av et styre, som oppnevnes av Sosial- og helsedepartementet for fire år av gangen. To av medlemmene skal oppnevnes etter forslag fra Norges Fiskarlag og Norsk Sjømannsforbund, samt et medlem etter forslag fra Fiskeridepartementet. Sosial- og helsedepartementet skal oppnevne to medlemmer, hvor et av medlemmene skal være styrets leder. Departementet kan ved behov oppnevne personlige varamenn.

II

Endringen trer i kraft straks.

18. jan. Nr. 44 2001

Forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 18. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 8. Kunngjort 7. februar 2001.

§ 1. Faktor mv. i ringnotgruppen

Faktoren i ringnotgruppens fiske er fastsatt til 6,4.

Det enkelte fartøy kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

18. jan. Nr. 45 2001

Forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 18. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 5 annet ledd. Kunngjort 7. februar 2001.

§ 1. Områdebegrensning

Det er tillatt å drive fisket etter lodde utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene og sør for 74° N, vest for et område begrenset av rette linjer mellom følgende koordinater:

1. 74° 00' N og 40° 00' Ø
2. 72° 00' N og 40° 00' Ø
3. 72° 00' N og 32° 00' Ø
4. fra 72° 00' N og 32° 00' Ø sørover i en rett linje rettvissende 180° langs 32° 00' Ø.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

18. jan. Nr. 46 2001

Delegering til fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning i saker etter industrikonsesjonsloven.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 18. januar 2001 med hjemmel i kgl.res. av 11. januar 1978 nr. 1, jf. lov av 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. § 26 annet og tredje ledd og § 27. Kunngjort 7. februar 2001.

§ 1. (Delegering til fylkesmannen)

Fylkesmannen får innenfor Landbruksdepartementets myndighetsområde fullmakt til

1. å ta avgjørelse i saker som gjelder vedtak om å trekke konsesjonen tilbake og fastsette frist for salg etter industrikonsesjonsloven § 26 andre og tredje ledd,
2. å begjære tvangssalg etter industrikonsesjonsloven § 26 tredje ledd, jf. § 32, og til
3. å endre konsesjonsbetingelser fastsatt av departementet etter industrikonsesjonsloven § 27.

§ 2. (Om klage til Statens landbruksforvaltning)

Fylkesmannens avgjørelser kan påklages til Statens landbruksforvaltning.

§ 3. (Ikrafttredelse)

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Departementet gjør oppmerksom på at myndigheten til å ilegge tvangsmulkt i medhold av industrikonsesjonsloven § 26 første ledd ikke tidligere er delegert til Landbruksdepartementet og således forblir hos Kongen.

19. jan. Nr. 47 2001

Forskrift om endring i forskrift om tilleggsavsetninger i livsforsikringsselskaper.

Fastsatt av Kredittilsynet 19. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 15. september 1997 nr. 1005 om premier og forsikringsfond i livsforsikring § 4, jf. lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 7–6 annet ledd annet punktum og § 8–2 fjerde ledd, og forskrift av 19. februar 1993 nr. 117 om forsikringsvirksomhetslovens anvendelse på pensjonskasser og pensjonsfond § 33. Kunngjort 7. februar 2001.

I

I forskrift av 25. september 2000 nr. 979 om tilleggsavsetninger i livsforsikringsselskaper gjøres følgende endring:

§ 3–3 skal lyde:

§ 3–3. Grense for en kontrakts tilleggsavsetninger

Tilleggsavsetninger knyttet til en kontrakt skal ikke overstige det beløp som tilsvarer premiereserven for kontrakten multiplisert med to ganger grunnlagsrenten for kontrakten.

For en kontrakt som er overført til selskapet i samsvar med lov om forsikringsvirksomhet § 7–8 med tilhørende forskrift, skal grensen etter første ledd forhøyes med den del av overførte tilleggsavsetninger som tilsvarer kontraktens andel av kursreserven i det avgivende selskap. Grenseforhøyelsen settes ned med en firedel for hvert år etter tidspunktet for overføringen av midlene knyttet til kontrakten til selskapet.

Fører de tilleggsavsetninger en kontrakt tildeles et år i henhold til reglene i forskriften her til at grensen etter første og annet ledd overskrides, skal det overskytende beløp tildeles kontrakten som overskudd med endelig virkning.

Selskapet kan bestemme at grensen for tilleggsavsetningene for de enkelte kontrakter skal være et høyere multiplum av grunnlagsrenten enn fastsatt i første ledd.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med regnskapsåret 2001.

19. jan. Nr. 48 2001

Midlertidig forskrift om utskiftning og ombygging av fartøy som har adgang til å tråle etter kreps.

Fastsatt ved kgl.res. 19. januar 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å drive fiske og fangst (deltakerloven) § 12. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 7. februar 2001.

§ 1. Fartøy som har adgang til å tråle etter kreps og som også har adgang til å tråle etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i henhold til Fiskeridepartementets forskrift av 18. desember 2000 nr. 1314 om regulering av fisket etter reker i Norges økonomiske sone sør for 62° N og i Skagerrak i 2001, eller forskrifter som for senere år kommer til erstatning for denne, kan skiftes ut eller bygges om i samsvar med reglene om utskiftning av fartøy i den forskriften.

§ 2. For fartøy som har adgang til å tråle etter kreps og som ikke driver rekefiske som nevnt under § 1, men som har andre konsesjoner eller faller inn under andre utskiftningsregler, vil de reglene gjelde i stedet for reglene i § 1.

§ 3. For fartøy som ikke faller inn under § 1 eller § 2 gjelder følgende regler for utskiftning og ombygging;

- a) fartøy under 11 meter største lengde kan bygges om eller skiftes ut med fartøy inntil 11 meter største lengde
- b) fartøy mellom 11 meter største lengde og 15 meter største lengde kan bygges om eller skiftes ut med fartøy inntil 15 meter største lengde
- c) fartøy mellom 15 meter største lengde og 19,8 meter største lengde kan bygges om eller skiftes ut med fartøy inntil 19,8 meter største lengde
- d) fartøy over 19,8 meter største lengde kan bygges om eller skiftes ut når det ikke medfører en vesentlig kapasitetsøkning.

§ 4. Søknad om utskiftning eller ombygging av fartøy etter foranstående regler sendes gjennom Fiskeridirektoratets fiskerikontor.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft straks.

22. jan. Nr. 49 2001

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetsrådgiver i forbindelse med transport av farlig gods på veg og jernbane.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 22. januar 2001 med hjemmel i lov av 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk § 18 første ledd første punktum, lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. § 6 annet ledd, § 7 første ledd, § 11 første ledd, § 12 første ledd, § 13 og § 13a, lov av 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk § 32 og § 37 og lov av 14. juni 1974 nr. 39 om eksplosive varer § 31 og § 37. Jf. EØS-avtalens vedlegg XIII, beslutning nr. 6/97 (Rdir. 1996/35/EF). Kunnngjort 7. februar 2001.

I

I forskrift av 8. september 1999 nr. 1075 om sikkerhetsrådgiver i forbindelse med transport av farlig gods på veg og jernbane gjøres følgende endring:

I hjemmelsfeltet tilføyes følgende EØS-henvisning:
beslutning nr. 110/2000 (Rdir. 2000/18/EF).

II

Endringen trer i kraft straks.

22. jan. Nr. 50 2001

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 22. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 27. Kunnngjort 7. februar 2001.

I

I forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan innenfor totalkvoten fastsette begrensinger i kvantum for levering til konsum på inntil 45.000 tonn. En konsumkvotebegrensing vil gjelde alle fartøygrupper, og omfatte all lodde levert til konsumformål, herunder leveranser til samfengt produksjon i den perioden fisket for rognloddeproduksjon pågår. Fiskeridirektoratet bestemmer hvilke periode konsumkvotebegrensingen vil gjelde.

§ 20 nytt sjettede ledd skal lyde:

Norges Sildesalgslag, Harstad, kan dispensere fra siste påmeldingsdato.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. jan. Nr. 51 2001

Forskrift om endring i forskrift om egenandel og ansvarsgrense ved naturskadeforsikring.

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 23. januar 2001 med hjemmel i lov av 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring § 3 annet ledd, jf. kgl.res. av 15. desember 1989 nr. 1241. Kunnngjort 7. februar 2001.

I

I forskrift av 15. desember 1989 nr. 1335 om egenandel og ansvarsgrense ved naturskadeforsikring gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Forsikringssselskapenes samlede ansvar ved en enkelt naturkatastrofe begrenses til 6.500 millioner kroner.

II

Endringen her trer i kraft straks.

18. jan. Nr. 70 2001**Forskrift om endring i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv. av kosmetikk og kroppspfleieprodukter.**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 18. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 2, samt Sosial- og helsedepartementets delegeringsvedtak av 26. mars 1990. Kunngjort 13. februar 2001.

I

I forskrift av 26. oktober 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv. av kosmetikk og kroppspfleieprodukter gjøres følgende endringer:

I vedlegg III skal punkt 1, 1 under «EF-nr. (2)» lyde:

<i>EF-nr. (2)</i>	<i>Stoff eller stoffgruppe</i>	<i>Bruks- område</i>	<i>Høyeste tillatte konsentrasjon i ferdig produkt (1)</i>	<i>Spesielle begrensning- er og krav</i>	<i>Obligatorisk bruksanvisning og advarselmerking</i>
1, 1a	Borsyre, borater og tetraborater CAS-nr. borsyre 10043-35-3 INCI borsyre: Boric Acid	a) Talkum	a) 5% (regnet som vektprosent borsyre)	a) – Må ikke brukes i produkter til barn under 3 år – Må ikke brukes ved peeling eller på irritert hud dersom konsentrasj- onen av frie løselige borater overskrider 1,5% (regnet som vektprosent av borsyre)	a) – Må ikke brukes til barn under 3 år – Må ikke brukes ved peeling eller på irritert hud
		b) Munnpfleieprod- ukter	b) 0,1% (regnet som vektprosent borsyre)	b) – Må ikke brukes i produkter for barn under 3 år	b) – Må ikke svelges – Må ikke brukes til barn under 3 år
		c) Andre produkter utenom badeprodukter og hårforming- sprodukter	c) 3% (regnet som vektprosent borsyre)	c) – Må ikke brukes i produkter til barn under 3 år – Må ikke brukes ved peeling eller på irritert hud dersom konsentrasj- onen av frie løselige borater overskrider 1,5% (regnet som vektprosent av borsyre)	c) – Må ikke brukes til barn under 3 år – Må ikke brukes ved peeling eller på irritert hud
1, 1b	Tetraborater	a) Badeprodukter	a) 18% (regnet som vektprosent borsyre)	a) – Må ikke brukes i	a) – Må ikke brukes ved bading av barn under

<i>EF-nr. (2)</i>	<i>Stoff eller stoffgruppe</i>	<i>Bruks- område</i>	<i>Høyeste tillatte konsentrasjon i ferdig produkt (1)</i>	<i>Spesielle begrensning- er og krav</i>	<i>Obligatorisk bruksanvisning og advarselmerking</i>
		b) Hårforming- sprodukter	b) 8% (regnet som vektprosent borsyre)	produkter til barn under 3 år	3 år b) – Skyll rikelig med vann

I vedlegg III under løpenummer 1, 14 (hydrokinon) fjernes punkt b) i 3. kolonne, hvilket innebærer at det i og med denne endringsforskriften ikke lengre vil være tillatt å anvende hydrokinon som middel for bleking av hud. Det vil heretter kun være tillatt å anvende hydrokinon i preparater til oksidasjonsfarging av hår. For slik bruk blir det tillatt med maksimalt 0,3% dvs. grensen på 2% senkes til 0,3% i og med denne endringsforskriften. Etter dette skal løpenummer 1, 14 lyde:

<i>EF-nr. (2)</i>	<i>Stoff eller stoffgruppe</i>	<i>Bruks- område</i>	<i>Høyeste tillatte konsentrasjon i ferdig produkt (1)</i>	<i>Spesielle begrensning- er og krav</i>	<i>Obligatorisk bruksanvisning og advarselmerking</i>
1, 14	Hydrokinon CAS-nr. 123–31–9 INCI: Hydrokinon	a) Preparater til oksidasjonsfa- rging av hår a) Til privat bruk b) Til yrkesmessig bruk	0,3%		Inneholder hydrokinon. Unngå kontakt med øynene. Har man fått produktet i øynene, skyll straks grundig med vann. a) Må ikke brukes til farging av vipper og bryn. b) Bare til yrkesmessig bruk

II

Endringene trer i kraft straks.

19. jan. Nr. 71 2001

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova.

Fastsett av Kyrkje-, utdannings- og forskningsdepartementet 19. januar 2001 med heimel i lov av 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova). Kunngjort 13. februar 2001.

I

I forskrift av 28. juni 1999 nr. 722 til opplæringslova blir det gjort følgjande endringar:

Overskriften til kapittel 1 skal lyde:

Kapittel 1. Innhald

(Opplæringslova § 1–3, § 2–2 første ledd og femte ledd, § 2–3 andre ledd, § 2–6, § 2–8, § 3–1 tredje ledd, § 3–2 første ledd og § 3–4 første ledd)

§ 1–3 skal lyde:

§ 1–3. Vidaregåande opplæring

Den vidaregåande opplæringa skal vere i samsvar med den generelle delen av læreplanen og dei fagspesifikke læreplanane. Etter framlegg frå partane i arbeidslivet fastset departementet i dei enkelte fagspesifikke læreplanane kva for fag som skal ha opplæring i bedrift.

Elevar med rett til opplæring etter opplæringslova § 3–9 som får opplæring ved ein knutepunktskole eller senterskole etter opplæringslova § 3–9 andre ledd, skal i faga teiknspråk og norsk ha opplæring i samsvar med læreplanane Teiknspråk som førstespråk og Norsk for elevar med teiknspråk som førstespråk.

Elevar med rett til opplæring etter opplæringslova § 3–10 har rett til 608 timar i tillegg til den ordinære fag- og timefordelinga som følgjer av læreplanane.

Overskriften foran § 1–7 oppheves.

§ 1–7 skal lyde:

§ 1–7. *Minoritetsspråklege søkjarar og eventuelle innføringskurs*

Minoritetsspråklege søkjarar som tek i mot tilbod om innføringskurs som forkurs til grunnkurs, får utsett opplæringsretten etter opplæringslova § 3–1 tredje ledd.

§ 1–8 oppheves.

§ 3–5 skal lyde:

Terminkarakterar skal fastsetjast:

- til jul, eller seinast innan utløpet av januar, for 8., 9. og 10. klassesteget
- ved slutten av skoleåret for 8. og 9. klassesteget i fag som ikkje er avgangsfag.

Avgangskarakterar skal fastsetjast:

- ved slutten av skoleåret: standpunkt-karakterar i avgangsfag for 8., 9. og 10. klassesteget, dessutan endelege karakterar i orden og åtfærd for 10. klassesteget
- seinast dagen før fellessensurmøtet etter forskrifta § 3–14 første ledd: standpunkt-karakterar i skriftlege fag
- seinast dagen før kunngjering om munnleg avgangsprøve: standpunkt-karakterar i munnlege fag
- i felles sensurmøte; tidspunkt fastsett av Lærings-senteret: avgangsprøve-karakterar
- etter at undervisninga og annan skoleaktivitet er avslutta: endelege karakterar i orden og åtfærd.

§ 3–13 skal lyde:

Avgangsprøve-karakterar blir fastsette på grunnlag av offentlege prøver. Avgangsprøva kan vere skriftleg og/eller munnleg. Kvar elev skal prøvast i minst eitt fag.

Lærings-senteret lagar oppgåvesett og fastset prøvofaga for den enkelte skolen til den skriftlege avgangsprøva, og ordninga for munnleg avgangsprøve.

Lærings-senteret avgjer kvart år kva for fylke og kommunar det skal haldast munnleg avgangsprøve i, medan kommunen fastset fag og prøveparti ved dei enkelte skolane. Faglæraren lagar oppgåver og drøfter dei før prøva med ein sensor oppnemnd av Statens utdanningskontor. Saman med den oppnemnde sensoren har faglæraren ansvaret for gjennomføringa av prøva.

§ 3–14 skal lyde:

Elevsvar frå den skriftlege avgangsprøva blir sensurerte av to sensorar etter retningslinjer laga av Lærings-senteret under førehandssensuren kvart år. Sensorane blir oppnemnde av Statens utdanningskontor i kvart fylke. Karakterane blir endeleg fastsette på fellessensurmøte.

Etter munnleg eksaminasjon fastset sensor karakteren etter drøfting med eksaminator (faglæraren). Sensoren og faglæraren har kvar for seg høve til å gi merknader til eksaminasjonen eller sensuren.

§ 3–16 skal lyde:

Ein elev som ikkje rettar seg etter dei reglane Lærings-senteret har fastsett for avgangsprøva, kan visast bort av rektor. Vedtak om bortvising kan klagast på til kommunen og vidare til Statens utdanningskontor i fylket. Skolen skal gi eleven og foreldra melding om klageretten.

§ 3–17 skal lyde:

Kvar skole skal føre ein protokoll for terminkarakterar og ein protokoll for avgangskarakterar.

Elevar som blir fritekne for opplæringsplikt, skal framleis stå i protokollen for terminkarakterar og protokollen for avgangskarakterar.

Terminkarakterane skal først i protokollen for terminkarakterar og underskrivast av faglærarane og klassestyraren innan ein frist fastsett av rektor. Avgangskarakterar skal først i protokollen for avgangskarakterar og underskrivast av faglærarane og rektor innan ein frist fastsett av Lærings-senteret.

Karakterane er fastsette når dei er førte i protokollen og protokollen er underskriven. Avgangskarakterane skal skrivast utan pluss, minus eller mellomkarakterar. Karakterrubrikkar som ikkje blir brukte, skal blokkerast med vassrett strek. Merknadsrubrikken i protokollen for avgangskarakterar skal berre brukast for eventuelt å gi opplysning om kva karakter oppgjer karakteren (karakterane) er henta frå, og om eleven har avlagt skriftleg avgangsprøve i munnleg form. Føringsfeil i protokollen skal rettast. Rettinga skal attesterast av rektor.

Terminkarakterar kan ikkje endrast etter at dei er fastsette. Avgangskarakterar kan endrast etter klage.

§ 3–23 skal lyde:

Grunnskolar med avgangselevar har plikt til å ta imot oppmelding frå vaksne som ønskjer vitnemål med karakterar på linje med avgangselevar i grunnskolen.

Vaksne som ønskjer vitnemål frå grunnskolen, kan gå opp til eksamen som privatistar utan å ta opplæring på førehand. Dette gjeld eksamen i både skriftlege og munnlege fag.

Vaksne som tek del i eit grunnskoetilbod organisert av kommunen, jf. opplæringslova § 13–5, kan få standpunkt-karakter og følgje den ordinære trekkordninga i grunnskolen. Vaksne må ta fire standpunktprøver som

utgjer grunnlaget for standpunktarakteren. Omfanget av lærestoffet må svare til det elevane i avgangsklassane har arbeidd med. Rektor godkjenner i kvart enkelt tilfelle lærestoffet og tek stilling til omfanget av prøvinga.

Kommunen skal gi vaksne orientering om den ordninga som er fastlagd i lov og forskrifter.

Kommunen er ansvarleg for oppmelding, prøving og utskriving av vitnemål for vaksne.

Reglane i forskrifta § 3–4 til § 3–8 og forskrifta § 3–17 til § 3–22 gjeld for vaksne så langt dei høver.

Nordmenn som bur utanlands, og sjøfolk i utanriksfart, kan ta prøver i fag/delar av fag der oppgåvene kan vere skriftlege. Læringscenteret er ansvarleg for det praktiske opplegget.

§ 3–28 skal lyde:

Læringscenteret er ansvarleg for sentralgitte skriftlege avgangsprøver. Vaksne nyttar dei særskilde avgangsprøvene for vaksne. I visse høve kan vaksne nytte dei same skriftlege prøvene som avgangselevane.

Vaksne privatistar som er oppmelde til eksamen, men som blir sjuke på prøvedagen, kan etter søknad frå kommunen til Statens utdanningskontor i fylket gå opp til lokalgitt avgangsprøve så snart det let seg gjere.

Dersom det ligg føre velferdsgrunnar, kan Statens utdanningskontor i fylket, etter søknad frå den enkelte kommunen, gi høve til å nytte lokalgitte avgangsprøver.

Skolen utviklar og ordnar den lokalgitte avgangsprøva etter sentralgitte retningslinjer.

Skolen er ansvarleg for munnleg avgangsprøve. Ved oppmelding godkjenner rektor i kvart tilfelle lærestoffet og tek stilling til omfanget av prøvinga.

Overskriften til kapittel 4 skal lyde:

Kapittel 4. Vurdering i vidaregåande opplæring

§ 4–1 skal lyde:

§ 4–1. Rett til vurdering

Elevar, lærlingar og lærekandidatar i offentleg vidaregåande opplæring og i private vidaregåande skolar godkjende etter privatskulelova § 3 bokstav a, c og d, har rett til vurdering etter reglane i dette kapitlet. Det same gjeld privatistar og praksiskandidatar. Fylkeskommunen og dei private skolane har ansvaret for at rettane til elevane, lærlingane og lærekandidatane blir oppfylte.

For vaksne i opplæring organisert for dei gjeld reglane i § 4–59 – § 4–67 uttømmende.

For vaksne som følgjer ordinær opplæring i vidaregåande skole, gjeld dei andre reglane om vurdering i kapittel 4.

§ 4–2 skal lyde:

§ 4–2. Verkeområde

Reglane i dette kapitlet gjeld:

- vurdering, eksamen, fag- og sveineprøve, kompetanseprøve og dokumentasjonsordningar som gjeld vidaregåande opplæring etter opplæringslova
- karaktersystemet i vidaregåande skole og fagopplæring
- oppmelding til eksamen, fag-/sveineprøve og kompetanseprøve
- fritak for vurdering i fag
- fritak for fag
- reaksjonar ved brot på eksamensføresegnene.

§ 4–3 skal lyde:

§ 4–3. Definisjonar

- Elev er etter reglane i dette kapitlet ein som er teken inn i den vidaregåande skolen, og som har teke imot plassen. Ein elev kan vere heilcourselev eller delcourselev.
- Lærling er ein som har skrive lærekontrakt med sikte på fag- eller sveineprøve i fag som har læretid i bedrift, jf. forskrifta § 1–3 og opplæringslova § 4–1.
- Lærekandidat er ein som har skrive ein opplæringskontrakt med sikte på ei mindre omfattande prøve enn fag-/sveineprøve, jf. opplæringslova § 4–1.
- Praksiskandidat er etter reglane i dette kapitlet ein som har meldt seg til fag-/sveineprøve etter opplæringslova § 3–5 utan å vere elev eller lærling.
- Privatist er etter reglane i dette kapitlet ein som har meldt seg til eksamen utan å vere elev.
- Fyrstegongsprivatist er etter reglane i dette kapitlet ein som har meldt seg til eksamen utan å vere elev og som ikkje har karakter i faget korkje som elev eller privatist.
- Eksamen er den prøva som blir organisert etter reglane i dette kapitlet, og som blir halden ved avslutninga av fag. Omgrepet omfattar ikkje den praktiske delen av fag-/sveineprøva.
- Fag-/sveineprøve er den avsluttande prøva for lærlingar og praksiskandidatar.
- Kompetanseprøve er den avsluttande prøva for lærekandidatar.

§ 4–9 skal lyde:

§ 4–9. Standpunkt- og terminkarakterar i orden og åtfærd for elevar

For elevar skal det givast ein felles karakter i orden og åtfærd.

Karakteren i orden og åtfærd skal gi uttrykk for:

- om eleven sine arbeidsvanar er prega av ansvar, orden og at eleven er ryddig, punktleg og påliteleg
- om eleven opptrer omsynsfullt, realt og høfleg mot andre.

Kriteria for karakterane i orden og åtfærd skal gjerast kjende for eleven.

Rektor har ansvaret for at terminkarakter og standpunkt-karakter i orden og åtfærd blir sette etter drøfting i møte der alle lærarane i klassen er til stades.

Standpunkt-karakterane i orden og åtfærd skal baserast på to terminkarakterar.

§ 4–10 skal lyde:

§ 4–10. Individuell vurdering som ikkje blir avslutta med karakter

Eleven/lærlingen/lærekandidaten skal få løpande individuell rettleiing og vurdering i forhold til måla i dei fagspesifikke læreplanane, under dette fellesmål, t.d. når det gjeld hans/hennar arbeid og utvikling i faget, med sikte på å hjelpe eleven/lærlingen til å nå desse måla på best mogleg måte. Lærekandidaten skal ha vurdering og rettleiing i samsvar med den opplæringsplanen som er utarbeidd for han/henne, jf. forskrifta § 6–37 eller opplæringslova § 5–5 første ledd.

Eleven/lærlingen/lærekandidaten skal få løpande individuell rettleiing og vurdering i forhold til dei mål i den generelle delen av læreplanen som ikkje inngår i dei fagspesifikke læreplanane, med sikte på at han/ho skal kunne nå desse måla på best mogleg måte.

Individuell vurdering som ikkje blir avslutta med karakter, skal givast for å utvikle heilskapleg kompetanse hos eleven/lærlingen/lærekandidaten, i samsvar med dei samla måla for opplæringa, mellom desse verdi- og holdningsmål, og utvikling av eigenskapar og dugleik.

Som ein del av den individuelle rettleiinga og vurderinga som ikkje skal avsluttast med karakter, skal skolen/lærebedrifta minst ein gong kvart halvår gjennomføre ein samtale med eleven/lærlingen/lærekandidaten.

Det er fylkeskommunen sitt ansvar å sjå til at rettleiinga og vurderinga blir gjennomført etter intensjonane.

§ 4–11 skal lyde:

§ 4–11. Planlegging, gjennomføring og vurdering av opplæringa

Den enkelte skolen/lærebedrifta skal ha eit system som sikrar at opplæringa blir planlagd, gjennomført og vurdert i samarbeid med eleven/lærlingen/lærekandidaten og som sikrar at opplæringa er i tråd med den generelle delen av læreplanen og dei fagspesifikke læreplanane.

Elevane/lærlingane/lærekandidatane skal få ei innføring som gir grunnlag for å kunne delta aktivt i dette arbeidet.

§ 4–16 skal lyde:

§ 4–16. Fritak for fag eller del av fag

Normalt skal elevane følge alle fag i eit kurs. Rektor kan likevel etter søknad gi fritak for fag som inngår i fagfordelinga i eit kurs, dersom vedkomande tidlegare har bestått det same faget eller har bestått likeverdig eller meir omfattande opplæring i faget. Dette gjeld ikkje for faget kroppsøving.

For den praktiske delen av faget kroppsøving kan rektor etter søknad gi fritak når det ved fråsegn frå lege er dokumentert at opplæringa er til skade for eleven, og tilpassa opplæring ikkje er mogleg.

§ 4–19 skal lyde:

§ 4–19. Typar av dokumentasjon

Følgjande dokumentasjon kan utferdast til elevar:

- Vitnemål
- Kompetansebevis.

Dokumentasjonen blir utferdast av skolen.

Følgjande dokumentasjon kan utferdast til lærlingar:

- Fag-/sveinebrev
- Kompetansebevis.

Til lærekandidatar skal det utferdast kompetansebevis. Kompetansebeviset skal vise kva opplæring lærekandidaten har gjennomført, og korleis opplæringa er vurdert.

Dokumentasjonen blir utferdast av fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda i samarbeid med lærebedrifta og prøvenemnda.

Departementet fastset dei formulara som skal nyttast etter denne paragrafen.

§ 4–20 skal lyde:

§ 4–20. Rett til dokumentasjon

Alle som har gjennomgått vidaregåande opplæring etter opplæringslova, har rett til å få opplæringa dokumentert.

§ 4–21 skal lyde:

§ 4–21. Rett til ny dokumentasjon

Ein elev/privatist som oppnår ny(e) karakter(ar) i fag eller som tek nye fag, har rett til ny dokumentasjon etter reglane i denne paragrafen.

Nytt vitnemål kan utferdast på grunnlag av:

- nytt fag som blir teke til erstatning for tidlegare fag
- ny eksamenskarakter som er betre enn gjennomsnittet av tidlegare oppnådd standpunktkarakter og eksamenskarakter, dersom eleven/privatisten tidlegare har oppnådd både standpunktkarakter og eksamenskarakter i faget
- ny eksamenskarakter som er betre enn tidlegare oppnådd standpunktkarakter, dersom eleven/privatisten tidlegare har oppnådd standpunktkarakter, men ikkje eksamenskarakter, i faget
- ny eksamenskarakter som er betre enn tidlegare oppnådd eksamenskarakter dersom eleven/privatisten tidlegare har oppnådd eksamenskarakter, men ikkje standpunktkarakter, i faget.

Dersom eit vitnemål eller eit kompetansebevis går tapt, skal det utferdast nytt, identisk vitnemål/kompetansebevis.

§ 4–22 skal lyde:

§ 4–22. Vitnemål

Vitnemål blir gitt som dokumentasjon for bestått treårig opplæringsløp som gir studie- eller yrkeskompetanse i fag som ikkje har læretid i bedrift.

For å få utferda vitnemål, må som hovudregel alle fag og eksamenar som kjem til uttrykk på vitnemålet i medhald av læreplan, vere bestått, sjå likevel § 4–15, § 8–2 og § 4–23 første og andre ledd.

§ 4–23 skal lyde:

§ 4–23. Unntak frå vilkåra for å få vitnemål

Privatistar i yrkesfaglege studieretningar som har minst 5 år allsidig praksis i faget, eventuelt inkludert opplæring i faget, er fritekne frå kravet om felles allmenne fag for å få yrkeskompetanse.

Elevar i yrkesfaglege studieretningar som har fulgt opplæringa, men ikkje bestått i inntil to av dei felles allmenne faga som inngår i fag- og timefordelinga for opplæringa, kan likevel i særskilde tilfelle få utferda vitnemål som gir yrkeskompetanse. Samtykke til slikt unntak kan givast når eleven anten:

- har vore friteken for vurdering med karakter i faget/faga i grunnskolen eller
- har vore friteken for vurdering med karakter i faget/faga i den vidaregåande skolen eller
- har spesifikke læreplansvanskar (t.d. store lese- og skrivevanskar eller store matematikkvanskar). Slike vanskar kan også vurderast etter at standpunktkarakter er sett eller eksamen har vore gjennomført.

I dei yrkesfaga der det er knytt offentleg nasjonal eller internasjonal sertifisering til eit utferda vitnemål, kan det ikkje gjerast unntak i strid med slike sertifiseringsføresegner.

Før søknad om unntak etter andre leddet kan bli behandla, skal det liggje føre dokumentasjon som viser at vilkåra er oppfylte. Dokumentasjonen må vere av nyare dato. Før søknad om unntak etter tredje strekpunkt i andre leddet kan bli behandla, skal det liggje føre sakkunnig vurdering. Den pedagogisk-psykologiske tenesta skal sørge for at slik vurdering blir utarbeidd.

Rektor avgjer søknad om unntak i samsvar med vilkåra i andre leddet. Det kan ikkje givast førehandstilsegn om unntak etter denne paragrafen.

§ 4–24 skal lyde:

§ 4–24. Førjing av karakterar på vitnemålet

I dei felles allmenne faga som har fleire nivå som byggjer på kvarandre, skal berre karakterar som er oppnådd på høgste nivået førast på vitnemålet.

I dei studieretningsfaga som har fleire nivå, skal alle karakterar oppnådde på kvart nivå førast på vitnemålet.

I dei studieretningsfaga der departementet har fastsett at nivåa byggjer på kvarandre, treng ikkje privatistar ta eksamen på lågare nivå. Dersom privatisten har karakter på lågare nivå i faget, skal denne førast på vitnemålet.

§ 4–25 skal lyde:

§ 4–25. Fag-/sveinebrev

Fag-/sveinebrev blir utferda som dokumentasjon for bestått fag-/sveineprøve.

§ 4–26 skal lyde:

§ 4–26. Kompetansebevis

Kompetansebevis blir utferda som dokumentasjon for vidaregåande opplæring i dei tilfella vilkåra for å få vitnemål eller fag-/sveinebrev ikkje er oppfylte.

Kompetansebevis blir utferda som dokumentasjon for modular og fag der det blir gitt standpunktkarakter og/eller eksamenskarakter. Kompetansebevis blir òg utferda som dokumentasjon for gjennomgådd opplæring.

§ 4–27 skal lyde:

§ 4–27. Fråvær

Alt fråvær for elevar skal først på vitnemål og kompetansebevis. Fråvær skal først i dagar og enkelttimar. For delkurselevar skal fråvær først berre i timar.

Årsak til fråvær kan krevjast ført på dokumentasjonen. Eleven eller kursdeltakaren har sjølv ansvaret for å dokumentere årsaka til fråværet.

Organisert eller sjølvstendig studiearbeid, deriblant skoleadministrative gjeremål, etter avtale med faglærer eller rektor, blir ikkje rekna som fråvær.

Avgrensa oppover til i alt 14 dagar i skoleåret skal følgjande ikkje først som fråvær og bør søkjast kompensert ved eigen innsats frå eleven, tilrettelagd av skolen:

- Arbeid på regionalt plan eller landsplan som tillitsvald i landsdekkjande organisasjonar
- Arbeid på regionalt plan eller landsplan som tillitsvald i elevorganisasjon
- Dokumenterte lovpålagde oppmøte
- Dokumentert langvarig eller kronisk sjukdom
- Organisert hjelpearbeid i krisesituasjonar
- Inntil to dagar ved religiøse høgtider for elevar som er medlemmer av andre trussamfunn enn Den norske kyrkja.

Stort fråvær kan medføre at grunnlaget for å gi vurdering med standpunktkarakter manglar.

§ 4–28 skal lyde:

§ 4–28. Dokumentasjon for privatistar og praksiskandidatar

Privatistar har rett til følgjande dokumentasjon når krava er innfridde:

- Vitnemål
- Kompetansebevis.

Privatist som har dokumentert likeverdig eller meir omfattande opplæring i enkeltfag, kan etter søknad bli friteken for faget.

Praksiskandidat har rett til fag-/sveinebrev når den teoretiske og den praktiske delen av fag-/sveineprøva er bestått.

Ny overskrift før § 4–29 skal lyde:

Eksamen

§ 4–29 skal lyde:

§ 4–29. Generelle føresegner

Departementet fastset kva fag som skal avsluttast med eksamen, forma på eksamen, fordelinga på lokale og sentrale eksamenar og instruks for den praktiske gjennomføringa av eksamen.

Når eit fag blir trekt, skal eleven normalt få vite kva fag han/ho skal prøvast i 48 timar før eksamen (søndagar, høgtidsdagar og heilagdagar ikkje medrekna). Den som har fullført eit fag, kan trekkjast ut til eksamen i faget.

Overskriften før § 4–30 utgår.

§ 4–30 skal lyde:

§ 4–30. Sentralt gitt eksamen

Ved sentralt gitt eksamen fastset departementet eksamensoppgåver, dato for den enkelte eksamenen, trekking av fag og elevar til eksamen, dato for melding om trekkfag og ordningar for sensur. Fylkeskommunen har ansvaret for den praktiske gjennomføringa av eksamen.

§ 4–31 skal lyde:

§ 4–31. Lokal eksamen

Fylkeskommunen har ansvaret for:

- at det blir utarbeidd og fastsett eksamensoppgåver etter retningslinjer gitt av departementet
- at trekking av fag og kandidatar til eksamen går føre seg i samsvar med retningslinjer fastsette av departementet

- at sensurering går føre seg i samsvar med retningslinjer fastsette av departementet
 - den praktiske gjennomføringa av eksamen og sensur.
- Faglærer har plikt til å utarbeide forslag til eksamensoppgåver.

§ 4–32 skal lyde:

§ 4–32. Ny eksamen

Ein elev som får karakteren 1 eller 0 ved eksamen, har rett til ny eksamen i faget.

§ 4–33 skal lyde:

§ 4–33. Utsett eksamen

Ein elev/privatist som har dokumentert gyldig forfall ved ordinær eksamen, har rett til å framstille seg til utsett eksamen.

Forfall til eksamen blir rekna som gyldig når eleven/privatisten er hindra frå å stille til eksamen, når hindringa er uføreseieleg og kandidaten elles ikkje kan lastast for hindringa. Dersom ein elev har rett til utsett eksamen i trekkfag, skal trekkinga av fag skje på ny.

§ 4–34 skal lyde:

§ 4–34. Særskild eksamen

Ein elev som får karakteren 1 eller 0 i standpunktkarakter i fag, har rett til særskild eksamen i faget dersom

- eleven ikkje er trekt ut til eksamen i faget
- det gjeld eit fag der eksamen ordinært ikkje blir halden.

Særskild eksamen blir normalt halden samtidig med utsett og ny eksamen.

§ 4–35 skal lyde:

§ 4–35. Plikt til å gi melding

Fylkeskommunen har plikt til å gi elev/privatist melding om høve til ny eksamen, utsett eksamen, særskild eksamen.

§ 4–36 skal lyde:

§ 4–36. Særskild tilrettelegging av eksamen

Når ein elev/privatist har særleg behov for det, kan fylkeskommunen samtykkje i at den praktiske gjennomføringa av eksamen blir særskilt tilrettelagd.

§ 4–37 skal lyde:

§ 4–37. Oppmelding til eksamen

Offentleg vidaregåande skole melder opp til eksamen alle elevar som tek del i opplæring som blir avslutta med eksamen.

Eleven må sjølv melde seg til ny eksamen, utsett eksamen og særskild eksamen. Oppmelding skjer til skolen.

Ein elev som på grunn av stort fråvær i skoleåret eller av andre grunnar ikkje kan få standpunktkarakter, kan ikkje meldast opp som elev til eksamen i faget same skoleåret.

Den som er elev i eit fag ved fristen for oppmelding til privatisteksamen, kan ikkje melde seg opp som privatist i faget til denne eksamenen. I særskilde tilfelle kan rektor gi dispensasjon.

Oppmeldingsfristar blir fastsette av departementet.

§ 4–38 skal lyde:

§ 4–38. Særlege føresegner om eksamen for privatistar

Privatistar har sjølv ansvaret for å melde seg til den skolen eller dei skolane som fylkeskommunen fastset innan fristar fastsette av departementet.

Skolen avgjer om oppmelding kan godkjennast.

Ein privatist kan ikkje melde seg til eksamen i same fag ved fleire skolar ved same eksamen.

I dei studieretningsfaga der departementet har fastsett at nivåa byggjer på kvarandre, kan ikkje elevar i fag på høgare nivå gå opp som privatistar til eksamen i faget på lågare nivå same semester. Privatistar kan ikkje gå opp til eksamen på lågare nivå etter at eksamen på høgare nivå er gjennomført.

Ny overskrift før § 4–39 skal lyde:

Fag-/sveineprøve og kompetanseprøve

§ 4–39 skal lyde:

§ 4–39. Generelle føresegner

Fylkeskommunen har det overordna ansvaret for at dei praktiske og teoretiske delane av fag-/sveineprøva blir

gjennomførte i samsvar med læreplanar og retningslinjer. Det same gjeld kompetanseprøva for lærekandidatane.

Overskriften før § 4–40 utgår.

§ 4–40 skal lyde:

§ 4–40. *Den teoretiske delen av fag-/sveineprøva*

Ved sentralt gitte prøver skal det innhenta oppgåver frå departementet. Departementet bestemmer korleis sensuren skal avviklast.

Ved lokale prøver har fylkeskommunen ansvaret for å utarbeide og fastsetje oppgåver og avvikle sensur, etter retningslinjer gitt av departementet.

§ 4–41 skal lyde:

§ 4–41. *Utarbeiding av oppgåver for den praktiske delen av fag-/sveineprøva*

Prøvenemnda har ansvaret for å utarbeide oppgåver til den praktiske delen av fag-/sveineprøva etter retningslinjer gitt av departementet. Opplæringsrådet for faget skal ha høve til å uttale seg om retningslinjene.

Lærebedrifta/skolen skal kome med forslag til oppgåver dersom prøvenemnda ber om det. Så langt det er mogleg, skal det arrangerast felles prøve for fleire kandidatar innanfor same fagområde.

§ 4–42 skal lyde:

§ 4–42. *Tidspunktet for den praktiske delen av fag-/sveineprøva*

Fag-/sveineprøva skal som hovudregel avviklast ved slutten av læretida/skoletida, og normalt vere avslutta seinast innan to månader etter dette tidspunktet.

§ 4–43 skal lyde:

§ 4–43. *Oppbevaring av prøvearbeid for den praktiske delen av fag-/sveineprøva*

Er den praktiske prøva ikkje bestått, skal prøvenemnda i samråd med fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda sørge for oppbevaring av prøvearbeidet. Det skal så langt mogleg oppbevarast slik prøvekandidaten leverte det frå seg. Kan prøvearbeidet ikkje oppbevarast, skal det ved fotografi og/eller ei nøyaktig beskriving sikrast for ei eventuell seinare vurdering i klagenemnd.

§ 4–44 skal lyde:

§ 4–44. *Kompetanseprøve*

Lærekandidatar skal ta kompetanseprøve. Lærekandidaten skal prøvast i forhold til dei måla som er fastsette for kandidaten, jf. forskrifta § 6– 37 eller opplæringslova § 5–5 første ledd. Fylkeskommunen har ansvaret for utarbeiding, gjennomføring og vurdering av kompetanseprøver.

§ 4–45 skal lyde:

§ 4–45. *Ny fag-/sveineprøve og kompetanseprøve*

Dersom fag-/sveineprøva eller kompetanseprøva ikkje blir bestått, kan det takast ny prøve. Læretida kan eventuelt bli forlengd ved frivillig avtale mellom lærebedrifta og lærlingen/lærekandidaten. Lærebedrifta for lærlingen/lærekandidaten og fylkeskommunen for eleven har ansvar for gjennomføringa av ny fag-/sveineprøve. Plikta etter denne føresegna kan i særskilde tilfelle opphevast av yrkesopplæringsnemnda. Fylkeskommunen dekkjer lærebedrifta sine utgifter til gjennomføringa av denne prøva.

§ 4–46 skal lyde:

§ 4–46. *Utsett fag-/sveineprøve og kompetanseprøve*

Ein lærling/elev/praksiskandidat/lærekandidat som har gyldig forfall ved fag-/sveineprøve eller kompetanseprøve, har rett til å framstille seg til utsett prøve. Utsett prøve skal haldast så snart det er praktisk mogleg.

Forfall til prøva blir rekna som gyldig når lærlingen/elev/praksiskandidaten/lærekandidaten er hindra frå å stille til prøva, når hindringa er uføreseieleg og lærlingen/elev eller ikkje kan lastast for hindringa.

§ 4–47 skal lyde:

§ 4–47. *Særleg tilrettelegging av fag-/sveineprøva og kompetanseprøva*

Når ein lærling/elev/praksiskandidat/lærekandidat har særleg behov for det, kan fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda samtykkje i at den praktiske gjennomføringa av fag-/sveineprøva eller kompetanseprøva blir særskilt tilrettelagd.

§ 4–48 skal lyde:

§ 4–48. Oppmelding til fag-/sveineprøva og kompetanseprøva

Lærebedrifta/skolen melder lærlingen/eleven opp til den praktiske delen av fag-/sveineprøva. Lærebedrifta melder lærekandidaten til kompetanseprøva.

Oppmeldinga skal sendast til fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda i det fylket der lærekontrakten/opplæringskontrakten er registrert/skolen ligg. Dokumentasjon om at den pliktige teoriopplæringa som er fastsett for faget, er gjennomført, må følgje oppmeldinga til fag-/sveineprøva.

Overskriften før § 4–50 skal lyde:

Krav om teori ved opplæring i bedrift

§ 4–50 skal lyde:

§ 4–50. Krav om bestått i felles allmenne fag for å kunne framstille seg til fag-/sveineprøve

Før den praktiske delen av fag-/sveineprøva kan gjennomførast, skal lærlingen/eleven som hovudregel ha gjennomført eller ha realkompetanse i dei felles allmenne faga som er fastsette for lærefaget med godkjent resultat.

Ein lærling/elev som ikkje har bestått i inntil to av dei felles allmenne faga som inngår i fag- og timefordelinga for lærefaget, kan likevel få framstille seg til den praktiske delen av fag-/sveineprøva.

Fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda skal gjere bedriftene merksame på høva til unntak når kontrakt blir teikna.

Lærlingen/eleven må framstille seg til ny eksamen, og oppnå godkjent resultat, innan to år etter at den praktiske delen av prøva er gjennomført for at fag-/sveinebrev skal kunne utferdast.

§ 4–57 skal lyde:

§ 4–57. Reaksjonsmåtar ved fusk

Eksamensprøve, fag-/sveineprøve og kompetanseprøve kan annullerast dersom kandidaten har fuska eller forsøkt å fuske ved eksamen eller prøva.

Spørsmålet om annullering av eksamensprøve skal avgjerast av rektor. Spørsmålet om annullering av fag-/sveineprøve og kompetanseprøve skal avgjerast av prøvenemnda. Annullering inneber her at fag-/sveineprøva skal vurderast til ikkje bestått.

Dersom eksamen blir annullert på grunn av fusk eller forsøk på fusk, kan kandidaten tidlegast gå opp til den eksamen i faget som blir arrangert eitt år etter at eksamen blei annullert.

§ 4–58 skal lyde:

§ 4–58. Bortvising frå eksamen eller fag-/sveineprøve

Den som er oppe til eksamen/prøve og som vanskeleggjer gjennomføringa av denne ved åtfærd som er forstyrrende for andre kandidatar, kan etter å ha blitt åtvara visast bort. Spørsmålet om bortvising skal avgjerast av rektor eller leiaren for prøvenemnda.

Ny overskrift og nye § 4–59 – § 4–67 skal lyde:

Særskilde reglar om opplæring organisert for vaksne

§ 4–59. Standpunktarakterar

Vaksne som følgjer vidaregåande opplæring som fylkeskommunen har ansvaret for, har rett til standpunktarakterar i dei modular eller fag dei følgjer og avsluttar opplæringa i. Vurderinga blir gitt med talkarakterar, jf. § 4–12. Dersom den vaksne ønskjer det, kan fylkeskommunen tilby opplæring som blir avslutta med eksamen som privatist.

Standpunktarakterar skal gi uttrykk for i kva grad måla i læreplanane er nådde, jf. § 4–6 andre ledd og § 4–7 første ledd.

Fylkeskommunen har ansvaret for at standpunktarakterar blir sette på forsvarleg grunnlag, jf. § 4–4 første og andre ledd.

Dersom det ikkje er grunnlag for å setje standpunktarakter, og årsaka er forhold hos den vaksne, kan den vaksne miste retten til å få standpunktarakter. Fare for tap av retten til å få standpunktarakter skal varslast utan ugrunna opphald etter at det er blitt klart at slik fare ligg føre.

§ 4–60. Fritak for delar av fag

Vaksne som følgjer opplæringstilbod organiserte for dei, har rett til å bli fritekne for opplæring og vurdering i den praktiske delen av faget kroppsøving. Elles gjeld § 4–15 andre ledd.

§ 4–61. Eksamen

For vaksne gjeld same eksamensordninga som for elevar, sjå § 4–8 og § 4–29 – § 4–38.

§ 4-62. Fag-/sveineprøve og kompetanseprøve

For vaksne gjeld reglane for fag-/sveineprøve i § 4-8, § 4-13 og § 4-39 – § 4-43 og § 4-45 – § 4-51.

For vaksne gjeld reglane for kompetanseprøve i § 4-39, § 4-44 – § 4-48.

§ 4-63. Rett til dokumentasjon

Vaksne som har gjennomgått vidaregåande opplæring etter opplæringslova, har rett til å få opplæringa dokumentert.

Fylkeskommunen har ansvaret for at vurderinga av realkompetansen blir gjort på forsvarleg grunnlag. Realkompetansen skal vurderast i forhold til læreplanen i faget. Vurderinga skal vise om realkompetansen er likeverdig med kompetanse oppnådd gjennom vidaregåande opplæring. Vurderinga skal vere godkjend/ikkje godkjend realkompetanse.

§ 4-64. Vitnemål

For å få utferda vitnemål må den vaksne ha bestått alle fag og eksamenar i medhald av læreplanen som kjem til uttrykk på vitnemålet. Godkjend realkompetanse er likeverdig med bestått.

Fylkeskommunen utferdar vitnemål sjølv.

§ 4-65. Fag-/sveinebrev

For å få utferda fag-/sveinebrev må fag-/sveineprøva vere bestått.

For fag i den teoretiske delen av fag-/sveineprøva er godkjend realkompetanse likeverdig med bestått. Elles gjeld § 4-52.

§ 4-66. Kompetansebevis

For vaksne som ikkje oppfyller vilkåra for å få utferda vitnemål eller fag-/sveinebrev, skal det utferdast kompetansebevis, jf. forskrifta § 4-26 andre ledd. Godkjend realkompetanse er likeverdig med bestått.

Fylkeskommunen utferdar kompetansebevis sjølv.

§ 4-67. Andre reglar

Desse reglane gjeld også for opplæring organisert for vaksne så langt dei høver:

- § 4-6 første ledd om karakterar i fag/kurs
- § 4-7 andre og sjetle ledd om standpunktkarakter i fag/kurs
- § 4-18 om vurdering av privatistar
- § 4-21 om rett til ny dokumentasjon
- § 4-23 første ledd om fritak frå kravet om felles allmenne fag for privatistar i yrkesfaglege studieretningar
- § 4-24 om føring av karakterar på vitnemålet
- § 4-28 om dokumentasjon for privatistar og praksiskandidatar
- § 4-53 – § 4-56 om sensorar og prøvenemnder
- § 4-57 – § 4-58 om fusk og bortvising
- Kapittel 5 om klage på vurdering.

Overskriften til kapittel 6 skal lyde:

Kapittel 6. Inntak til vidaregåande opplæring og formidling av lærlingar og lærekandidatar til lærebedrifter

(Opplæringslova § 3-1 åttande ledd, § 3-3 sjetle ledd, § 12-4 andre ledd og åttande ledd.)

§ 6-1 skal lyde:

§ 6-1. Verkeområde

Dette kapitlet gjeld inntak til all offentleg vidaregåande opplæring og formidling til lærebedrift. Kapitlet gjeld så langt det høver for inntak til statlege vidaregåande skolar, jf. § 6-38.

§ 6-2 skal lyde:

§ 6-2. Definisjonar

Søklar med lovfesta rett til vidaregåande opplæring er:

- ungdom som har rett etter opplæringslova § 3-1
- vaksne som har rett etter opplæringslova § 4A-3.

Heilkurselev er ein som er teken inn i den vidaregåande skolen til eit fullstendig kurs, grunnkurs eller vidaregåande kurs, og som har teke imot plassen og møtt fram.

Delkurselev er ein som er teken inn i den vidaregåande skolen til eitt eller fleire fag i eit kurs, og som har teke imot plassen og møtt fram.

Lærling og lærekandidat er definerte i opplæringslova § 4-1.

Utvexlingsselev er norsk ungdom som tek vidaregåande opplæring i utlandet/utdanning i utlandet på nivå med norsk vidaregåande skole, og utanlandsk ungdom som tek vidaregåande opplæring i Noreg, som ledd i elevutvexling.

Landslinjer er dei kurstilbod som til kvar tid er godkjende av departementet som landslinjer.

Overskriften før § 6–3 skal lyde:

Forskjellige føresegner

§ 6–3 skal lyde:

§ 6–3. Informasjon

Fylkeskommunen må sørge for nødvendig informasjon om dei reglar som skal nyttast ved inntak til dei vidaregåande skolane og ved formidling av lærlingar og lærekandidatar til bedrift.

§ 6–4 skal lyde:

§ 6–4. Kjønnskvoltering

Fylkeskommunen kan bestemme at det skal nyttast moderat kjønnskvoltering ved inntak til kurs og ved fordeling av lærlingar//lærekandidatar når det eine kjønnet er underrepresentert i det yrke eller den profesjon opplæringa skal føre fram til. Med moderat kjønnskvoltering er meint at kvoteringa skal skje på tilnærma like vilkår.

Overskriften før § 6–5 utgår.

§ 6–5 skal lyde:

§ 6–5. Plassar for utvekslingsselevar

Fylkeskommunen skal reservere eit tilstrekkeleg tal plassar for utvekslingsselevar frå andre land.

Fylkeskommunen skal også reservere plassar for norske elevar som tek imot plass som utvekslingsselev i eit anna land med avvikande skoleår.

§ 6–6 skal lyde:

§ 6–6. Klage på vedtak om inntak

Vedtak om inntak til vidaregåande opplæring er enkeltvedtak og gjenstand for klage i samsvar med føresegnene i opplæringslova § 15–2 og forvaltningslova.

Ny overskrift før § 6–7 skal lyde:

Søknad og søknadsfrist for elevar, lærlingar og lærekandidatar.

§ 6–7 skal lyde:

§ 6–7. Søknadsfrist og kunngjering

Søknadsfristen for søknad om inntak på grunn av behov for særskild tilrettelegging er 1. februar. Desse søknadene omfattar m.a.

- søknader om inntak til særskilt prioritert grunnkurs etter opplæringslova § 3–1 sjettede ledd
- søknader om opplæring utover tre år etter opplæringslova § 3–1 femtede ledd
- søknader om spesialundervisning etter opplæringslova § 5–1 i samband med inntaket.

Fristen elles for søknader om inntak som elev til vidaregåande opplæring i skole og om formidling til læreplass er 1. mars.

Når ein frist går ut på ein laurdag, søndag eller heilagdag, må søknaden vere postlagd eller innlevert nærmaste etterfølgjande yrkedag.

For seint innkomen søknad skal takast omsyn til så langt råd er, eventuelt behandlast som søknad om inntak det etterfølgjande skoleåret. Det må givast melding til søkjaren om at søknaden er for seint innkomen og om konsekvensane av det.

Søknadsfristen skal kunngjerast minst fire veker på førehand. I kunngjeringa skal nemnast dei opplysningar og dokument som skal følgje søknaden, og kvar søknaden skal sendast.

Inntak i samarbeid med oppfølgingstenesta kan skje uavhengig av dei fristane som er nemnde ovanfor.

Overskriften før § 6–8 utgår.

§ 6–8 skal lyde:

§ 6–8. Søknaden

Fylkeskommunen fastset søknadsskjema som søkjarar må nytte.

Søkjarar med lovfesta rett til vidaregåande opplæring etter opplæringslova § 3–1 må føre opp 3 alternative grunnkurs i prioritert rekkjefølgje. Dette gjeld også søkjarar som melder behov for spesialundervisning.

For andre søkjarar bestemmer fylkeskommunen kor mange alternativ i prioritert rekkjefølgje som skal førest opp i søknaden.

For søkjar under 15 år skriv foreldre under søknaden. Søkjar som har fylt 15 år, skriv under søknaden sjølv.

Ny overskrift før § 6–9 skal lyde:

Vilkår for inntak

§ 6–9 skal lyde:

§ 6–9. *Generelle vilkår for inntak til vidaregåande opplæring*

Det er eit vilkår for inntak til vidaregåande opplæring at søkjaren har lovleg opphald i landet. Søklarar som oppheld seg i landet i påvente av vedtak om opphaldsløyve, har likevel ikkje rett til inntak til vidaregåande opplæring.

Mindreårige asylsøklarar kan likevel takast inn til vidaregåande opplæring i påvente av vedtak om opphaldsløyve, men har ikkje rett til å fullføre skoleåret dersom vedkomande får avslag på søknad om opphaldsløyve.

Overskriften før § 6–10 utgår.

§ 6–10 skal lyde:

§ 6–10. *Vilkår for inntak til grunnkurs*

Vilkår for inntak til grunnkurs er vitnemål eller stadfesting på at søkjaren:

- har gjennomgått norsk grunnskole, eller
- har gjennomgått utdanning tilsvarende norsk grunnskole, eller
- er skriven ut av grunnskolen etter opplæringslova § 2–1 fjerde ledd, eller
- har tilsvarende realkompetanse, jf. § 6–27.

§ 6–11 skal lyde:

§ 6–11. *Vilkår for inntak til landslinjer og spesielle grunnkurs*

Ved inntak til godkjende landslinjer stiller søklarar frå heile landet likt i konkurransen om plassar.

For inntak til grunnkurs musikk, dans og drama og grunnkurs idrettsfag kan fylkeskommunen vedta at inntil 50% av plassane skal tildelast på grunnlag av dokumentasjon av dugleik/eventuell inntaksprøve i tillegg til poeng utrekna på grunnlag av karakterar.

Søklarane må elles fylle dei øvrige vilkåra for inntak.

§ 6–12 skal lyde:

§ 6–12. *Inntak som delkurselev*

Søklar som ikkje fyller vilkåra i forskrifta § 6–22 eller § 6–23 til å bli teken inn som heilkurselev, eller som ikkje har behov for heiltidsopplæring i eit kurs, kan takast inn som delkurselev dersom søkjaren:

- manglar bestått karakter i eitt eller fleire fag frå eit grunnkurs eller vidaregåande kurs, eller
- manglar fag for å ha full fagkrins i eit grunnkurs eller vidaregåande kurs, eller
- manglar fag for å oppnå generell studiekompetanse.

Søklar med lovfesta rett til vidaregåande opplæring etter opplæringslova § 3–1 bruker ikkje av retten dersom opplæringa utgjer 1/3 eller mindre av timetalet frå eit kurs.

Ny overskrift før § 6–13 skal lyde:

Grunnkurs: Inntaksrekkefølge for søklarar med lovfesta rett til vidaregåande opplæring etter opplæringslova § 3–1

§ 6–13 skal lyde:

§ 6–13. *Søklar med rett til vidaregåande opplæring etter opplæringslova § 3–1*

Søklar med rett til vidaregåande opplæring har rett til inntak til eitt av tre valde grunnkurs, jf. opplæringslova § 3–1.

Søklar som har rett til spesialundervisning etter opplæringslova § 5–1, har rett til inntak til eit særskilt prioritert grunnkurs når vilkåra i forskrifta § 6–19 til § 6–21 er oppfylte.

Dersom det til eit kurs melder seg fleire søklarar enn talet på elevplassar som fylkeskommunen tilbyr denne gruppa, skal elevplassane fordelast etter poengsum utrekna på grunnlag av forskrifta § 6–14 til § 6–17, og slik at søklar med høgare poengsum blir teken inn framfor søklar med lågare poengsum.

Når fleire søklarar står likt i konkurransen om den/dei siste plassen/plassane, blir rekkefølga mellom dei avgjord ved loddtrekning.

§ 6–14 skal lyde:

§ 6–14. *Poengverdiar for karakterar*

Ved inntak til vidaregåande skole tel talkarakterane frå grunnskolen med sine respektive talverdiar.

Bokstavkarakterar frå grunnskole gir følgjande poeng:

S = 6; M = 5; G og T (realskolen) = 3,5; Ng = 2; Lg og Måt (realskolen) = 1.

Dersom det i eit fag ligg føre fleire karakterar (munnleg – skriftleg, standpunkt – eksamen), skal ein rekne gjennomsnittet av karakterane.

§ 6–15 skal lyde:

§ 6–15. Karakterar frå grunnskolen

Avsluttande karakterar i faga (bortsett frå valfag/tilvalsfag) skal leggjast til grunn. Ved omrekning til poeng i dei faga som skal leggjast til grunn, følgjer ein denne framgangsmåten:

- Samla poengverdi for dei enkelte faga skal reknast ut som gjennomsnittet av poengverdiane for delkarakterar (munnleg, skriftleg, standpunkt/eksamen, delfag). Poengverdien skal ikkje forhøgjast.
- Dersom ein søkjar manglar karakter(ar) i faget kristendomskunnskap og/eller i inntil to andre fag, kompenserer ein dette ved at dei manglande faga får poeng tilsvarande gjennomsnittet av dei teljande karakterane.

Overskriften før § 6–16 utgår.

§ 6–16 skal lyde:

§ 6–16. Karakterar frå annan skolegang

For søkjarar med karakterar frå det tiande skoleåret i grunnskolen før 1997 eller frå prøver for vaksne vurderte etter krava i grunnskolen, legg ein det beste utvalet av karakterar til grunn ved inntaket.

§ 6–17 skal lyde:

§ 6–17. Søkjar utan bokstav- eller talkarakterar eller utan samanliknbart karaktergrunnlag

For søkjarar frå godkjende 10-årige grunnskolar som har vitnemål utan bokstav- eller talkarakterar, må ein på grunnlag av fråsegn frå desse grunnskolane rangere søkjarane etter pårekna føresetnader for vidaregåande opplæring.

Søkjarar som ikkje har samanliknbart karaktergrunnlag til å bli vurdert etter denne føresegna eller føresegnene elles i forskrifta § 6–14 til § 6–17, skal vurderast individuelt.

Ny overskrift før § 6–18 skal lyde:

Sakkunnig vurdering og vilkår for inntak til særskilt prioritert grunnkurs for søkjarar med lovfesta rett til vidaregåande opplæring etter opplæringslova § 3–1

§ 6–18 skal lyde:

§ 6–18. Kven som er sakkunnig

Sakkunnig instans er den pedagogisk-psykologiske tenesta, jf. opplæringslova § 5–6.

§ 6–19 skal lyde:

§ 6–19. Den sakkunnige vurderinga

Den pedagogisk-psykologiske tenesta må sjå til at det ligg føre tilstrekkeleg sakkunnig vurdering, jf. forskrifta § 6–20. Den sakkunnige vurderinga skal gjere greie for:

- det behovet søkjaren har for spesialundervisning
 - dei problem som utgjer grunnlaget for søknaden
 - dei føresetnader og moglegheiter søkjaren har for å meistre dei kurs han eller ho har søkt, og grunngeving for at det særskilt prioriterte grunnkurset er tilrådd av den sakkunnige
 - vurdering av om søkjaren eventuelt har føresetnader for å meistre andre grunnkurs enn det kurset han eller ho har ført opp som sitt primære val
 - opplysningar om tidlegare tiltak og behov for tiltak i vidaregåande opplæring
 - utviklingsmoglegheitene for søkjaren i det særskilt prioriterte grunnkurset som han eller ho har valt
 - om ein reknar med at det kan bli behov for opplæring utover 3 år etter opplæringslova § 3–1 femte ledd.
- Fylkeskommunen ser til at den sakkunnige vurderinga er i samsvar med føresegnene i dette kapitlet.

Overskriften før § 6–20 utgår.

§ 6–20 skal lyde:

§ 6–20. Vilkår for inntak til særskilt prioritert grunnkurs

Vilkår for inntak til eit særskilt prioritert grunnkurs er at søkjaren har rett til vidaregåande opplæring etter opplæringslova § 3–1 første ledd og rett til spesialundervisning etter opplæringslova § 5–1. Søkjaren må dessutan ha behov for spesialundervisning på grunn av:

- sansedefektar og motoriske defektar eller
- store lærevanskar eller
- emosjonelle eller sosiale problem eller
- store samansette funksjonshemmingar eller
- andre funksjonshemmingar.

Søkjaren har rett til inntak til det særskilt prioriterte grunnkurset dersom han eller ho har valt på grunnlag av og i samsvar med den sakkunnige vurderinga.

§ 6–21 skal lyde:

§ 6–21. Inntaksrekkefølga

Inntaksinstansen i fylkeskommunen tek inn søkjarar til særskilt prioritert grunnkurs på grunnlag av den sakkunnige vurderinga.

Ved innbyrdes konkurranse mellom søkjarar til eit særskilt prioritert grunnkurs må fylkeskommunen prioritere dei søkjarane som har størst behov.

Ny overskrift før § 6–22 skal lyde:

Vidaregåande kurs: Vilkår for inntak av søkjarar med lovfesta rett til vidaregåande opplæring etter opplæringslova § 3–1

§ 6–22 skal lyde:

§ 6–22. Vidaregåande kurs I

Vilkår for inntak til vidaregåande kurs I er

- a. Gjennomgått grunnkurs med bestått i fag det blir bygd vidare på i det vidaregåande kurs I. Dette gjeld også søkjarar med dokumentasjon frå bestått relevant grunnkurs før 1. august 1994.
I tillegg kan søkjar som i grunnkurset ikkje har bestått eitt eller fleire fag som det vidaregåande kurset byggjer på, likevel takast inn som heilurselev dersom det etter intern vurdering på skolen er dokumentert at søkjaren har dei kunnskapar og den dugleik som etter læreplanen er nødvendig for å følgje undervisninga.
- b. Dokumentert realkompetanse som viser at søkjaren har dei kunnskapar og den dugleik som er nødvendig for å følgje undervisninga.

§ 6–23 skal lyde:

§ 6–23. Vidaregåande kurs II

Vilkår for inntak til vidaregåande kurs II er

- a. Gjennomgått vidaregåande kurs I med bestått i fag det blir bygd vidare på i det vidaregåande kurs II. Dette gjeld også søkjarar med dokumentasjon frå bestått relevant vidaregåande kurs I før 1. august 1995.
I tillegg kan søkjar som i det vidaregåande kurs I ikkje har bestått eitt eller fleire fag som det vidaregåande kurs II byggjer på, likevel takast inn som heilurselev dersom det etter intern vurdering på skolen er dokumentert at søkjaren har dei kunnskapar og den dugleik som etter læreplanen er nødvendig for å følgje undervisninga.
- b. Dokumentert realkompetanse som viser at søkjaren har dei kunnskapar og den dugleik som er nødvendig for å følgje undervisninga.
Søkjar som har lovfesta rett til opplæring, men ikkje får tildelt læreplass, har rett til inntak i vidaregåande kurs II som byggjer på det vidaregåande kurs I søkjaren har dokumentasjon for.

Overskriften før § 6–24 utgår.

§ 6–24 skal lyde:

§ 6–24. Inntak av søkjarar med behov for spesialundervisning

Søkjar med behov for spesialundervisning og som ikkje har vurdering med karakter frå grunnkurset, skal takast inn på grunnlag av individuell vurdering. Det skal gjerast ei heilskapsvurdering der det også blir lagt vekt på sakkunnig vurdering og søkjaren si prioritering.

Søkjar skal takast inn på vidaregåande kurs som byggjer på det grunnkurset eller det vidaregåande kurs I søkjaren har gjennomgått.

Ny overskrift før § 6–25 skal lyde:

Vidaregåande kurs: Inntaksrekkefølge, poengutrekning for søkjarar med lovfesta rett til vidaregåande opplæring etter opplæringslova § 3–1

§ 6–25 skal lyde:

§ 6–25. Søkjar med lovfesta rett etter opplæringslova § 3–1

Søkjar med lovfesta rett til vidaregåande opplæring, jf. opplæringslova § 3–1, har rett til inntak på vidaregåande kurs som byggjer på det grunnkurs eller det vidaregåande kurs søkjaren har gjennomgått.

Dersom det til eit vidaregåande kurs melder seg fleire enn det er elevplassar i fylkeskommunen sitt tilbod, skal elevplassane fordelast etter poengsum utrekna på grunnlag av forskrifta § 6–26. Søkjar med høgare poengsum blir teken inn framfor søkjar med lågare poengsum. Så langt mogleg skal ein ta omsyn til søkjaren si prioritering av kurs, jf. forskrifta § 6–8. Står fleire søkjarar likt i konkurransen om den/dei siste plassen/plassane på eit kurs, blir rekkefølga mellom dei avgjord ved loddtrekning.

Overskriften før § 6–27 skal lyde:

Inntak og rangering av vaksne med og utan rett til vidaregåande opplæring

§ 6–27 skal lyde:

§ 6–27. *Kartlegging og vurdering av realkompetanse for vaksne med rett til vidaregåande opplæring*

Fylkeskommunen har plikt til å sørgje for at vaksne søkjarar med rett til vidaregåande opplæring etter § 4A–3 får kartlagt og vurdert realkompetansen sin, slik at denne kompetansen kan danne grunnlag for søknad om inntak, jf. § 6–10, § 6–22 og § 6–23. Kartlegginga og vurderinga av realkompetansen skal oppsummerast skriftleg.

Med realkompetanse er meint den formelle og uformelle kompetansen den vaksne har.

Vaksne søkjarar med rett til vidaregåande opplæring etter § 4A–3, skal til vanleg få tilbod om opplæring i samsvar med den sluttkompetansen dei ønskjer. I vurderinga skal det leggjast avgjerande vekt på kva moglegheiter den enkelte har for å oppnå yrkes- eller studiekompetanse.

§ 6–28 skal lyde:

§ 6–28. *Inntak og rangering av vaksne med og utan rett til vidaregåande opplæring*

Vaksne søkjarar skal primært takast inn til opplæringstilbod som er organiserte for vaksne.

Vaksne kan søkje om inntak til ordinær opplæring i vidaregåande skole. Vaksne søkjarar skal da prioriterast etter ungdom med rett etter opplæringslova § 3–1.

Vaksne søkjarar med rett til vidaregåande opplæring går framfor søkjarar utan rett.

I tilfelle fylkeskommunen har oppretta eit kurs med eit avgrensa tal på plassar, skal plassane tildelast søkjarar med rett etter tidspunktet for registreringa av søknaden. Dette gjeld både inntak til enkelte opplæringstilbod organiserte for vaksne og inntak til ordinær opplæring i vidaregåande skole. Dersom rangering etter registreringstidspunkt fører til at den enkelte vaksne ikkje får opplæring tilpassa behovet sitt, jf. opplæringslova § 4A–3, må fylkeskommunen gjere unntak etter konkret vurdering.

Dersom det er fleire søkjarar utan rett enn det er ledige plassar, skal dei som ikkje tidlegare har fullført vidaregåande opplæring gå framfor søkjarar med fullført studie- eller yrkeskompetanse. Dei vaksne innanfor desse to gruppene skal få tilbod etter kvart som søknadene blir registrerte i fylkeskommunen.

Ny overskrift før § 6–29 skal lyde:

Inntak av teiknspråklege søkjarar med rett til opplæring etter opplæringslova § 3–9

§ 6–29 skal lyde:

§ 6–29. *Definisjonar*

Knutepunktskolar er ordinære fylkeskommunale vidaregåande skolar som har tilrettelagde opplæringstilbod for døve og sterkt tunghørte elevar.

Senterskolar er skoleavdelingar ved dei spesialpedagogiske kompetansesentra for hørselshemma.

Overskriften før § 6–30 utgår.

§ 6–30 skal lyde:

§ 6–30. *Søknad og søknadsfrist*

Frist for søknad om inntak etter opplæringslova § 3–9 er 1. februar. Søknaden skal sendast til den fylkeskommunen der søkjaren er busett.

Søkjarar med rett til opplæring etter opplæringslova § 3–9 må føre opp i søknaden om dei ønskjer vidaregåande opplæring i eit teiknspråkleg miljø, eller om dei ønskjer opplæring ved å bruke tolk i ordinær vidaregåande skole. Med teiknspråkleg miljø er meint knutepunktskole og senterskole.

Søkjarar som ønskjer opplæring i eit teiknspråkleg miljø, kan ikkje føre opp andre kurs i søknaden enn dei kurstillboda som knutepunktskolane og senterskolane gir, eller som desse skolane gir i samarbeid med andre vidaregåande skolar.

Fylkeskommunen der søkjaren er busett, sender søknad om inntak til knutepunktskolane og senterskolane. Søknadsfristen for fylkeskommunen er 15. mars.

§ 6–31 skal lyde:

§ 6–31. *Sakkunnig vurdering*

I samband med inntaket etter opplæringslova § 3–9 skal det liggje føre ei sakkunnig vurdering som mellom anna skal greie ut og ta standpunkt til:

- det behovet søkjaren har for å få opplæring i og på teiknspråk
- om søkjaren har tilleggsvarskar utover hørselshemminga, slik at det kan vere behov for spesialundervisning etter opplæringslova § 5–1
- om ein reknar med at søkjaren kan ha behov for opplæring utover tre år etter opplæringslova § 3–1 femte leddet.

Sakkunnig instans er den pedagogisk-psykologiske tenesta, jf. opplæringslova § 5–6.

§ 6–32 skal lyde:

§ 6–32. *Inntaksrekkefølge til knutepunktskolar*

Dersom det til eit kurs ved ein knutepunktskole er fleire søkjarar enn elevplassar, skal fylkeskommunen der knutepunktskolen ligg, fordele plassane i denne prioriterte rekkefølga:

- søkjarar frå eige fylke med rett til opplæring etter opplæringslova § 3–1
- søkjarar frå eige fylke utan rett til opplæring etter opplæringslova § 3–1
- søkjarar frå resten av landet med rett til opplæring etter opplæringslova § 3–1
- søkjarar frå resten av landet utan rett til opplæring etter opplæringslova § 3–1.

Innanfor kvar av gruppene i første ledd skal plassane fordelast på grunnlag av dei generelle føresegnene om inntaksrekkefølga.

Skolane må reservere plassar for søkjarar som ikkje har vurdering med karakterar. Desse søkjarane skal takast inn på grunnlag av individuell vurdering. Det skal gjerast ei heilskapsvurdering, der det også blir lagt vekt på den sakkunnige vurderinga og prioriteringa til søkjaren.

Eleven skal normalt ha rett til å fullføre opplæringsløpet ved den skolen han/ho først er teken inn til.

§ 6–33. *Inntaksrekkefølge til senterskolar*

Ved inntak til senterskolane stiller søkjarar frå heile landet likt i konkurransen om elevplassar.

Dersom det til eit kurs ved ein senterskole er fleire søkjarar enn elevplassar, skal plassane fordelast i denne prioriterte rekkefølga:

- søkjarar med rett til opplæring etter opplæringslova § 3–1
- søkjarar utan rett til opplæring etter opplæringslova § 3–1.

Innanfor kvar av gruppene i andre leddet skal plassane fordelast på grunnlag av dei generelle føresegnene om inntaksrekkefølga.

Skolane må reservere plassar for søkjarar som ikkje har vurdering med karakterar. Desse søkjarane skal takast inn på grunnlag av individuell vurdering. Det skal gjerast ei heilskapsvurdering, der det også blir lagt vekt på den sakkunnige vurderinga og prioriteringa til søkjaren.

Eleven skal normalt ha rett til å fullføre opplæringsløpet ved den skolen han/ho først er teken inn til.

Overskriften før § 6–34 utgår.

§ 6–34 skal lyde:

§ 6–34. *Samarbeid mellom fylkeskommunar og kompetansesenter om inntaket*

Fylkeskommunar som har knutepunktskolar, og senterskolane skal samarbeide om inntaket for å kunne nytte det totale opplæringstilbodet ved knutepunktskolar og senterskolar på best mogleg måte.

§ 6–35 skal lyde:

§ 6–35. *Vedtak om inntak*

Før fylkeskommunen gjer vedtak om opplæring etter opplæringslova § 3–9, skal det liggje føre ei sakkunnig vurdering.

Fylkeskommunen der knutepunktskolen ligg, avgjer om søkjaren skal få plass og sender tilbakemelding til søkjaren sin heimfylkeskommune, som gjer det endelege vedtaket om inntak av søkjaren.

Senterskolen ved kompetansesenteret avgjer om søkjaren skal få plass, og sender tilbakemelding til søkjaren sin heimfylkeskommune, som gjer det endelege vedtaket om inntak av søkjaren.

Ved avslag på søknad om inntak til knutepunktskole eller senterskole skal det snarast mogleg sendast melding til søkjaren sin heimfylkeskommune, som i samråd med skolane må finne eit anna tilbod om opplæring i teiknspråkleg miljø.

Fylkeskommunen der søkjaren er busett, har ansvaret for at rettane etter opplæringslova § 3–9 blir oppfylte.

§ 6–36 skal lyde:

§ 6–36. *Andre reglar som gjeld ved inntak av søkjarar med rett til opplæring etter opplæringslova § 3–9*

Desse reglane gjeld så langt dei høver:

- § 6–1 – § 6–3 om verkeområde, definisjonar og informasjon
- § 6–6 om klage på vedtak om inntak
- § 6–7 – § 6–8 om søknad og søknadsfrist
- § 6–9 – § 6–12 om vilkår for inntak av søkjarar med rett etter opplæringslova § 3–1
- § 6–13 – § 6–17 om inntaksrekkefølge til grunnkurs for søkjarar med rett etter opplæringslova § 3–1
- § 6–18 – § 6–21 om sakkunnig vurdering og vilkår for inntak til særskilt prioritert grunnkurs etter opplæringslova § 3–1
- § 6–22 – § 6–26 om vilkår for inntak og inntaksrekkefølge til vidaregåande kurs.

Ny overskrift før § 6–37 skal lyde:

Formidling av lærlingar og lærekandidatar til lærebedrifter

§ 6–37 skal lyde:

§ 6–37. Generelt

Fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda formidlar elevane/vaksne til dei lærebedrifter nemnda på vegner av fylkeskommunen har inngått avtale om læreplassar med.

Formidlinga omfattar både søkjarar som skal fullføre opplæringa som lærekandidatar fram mot kompetanseprøve på lågare nivå enn fag-/sveineprøve, og søkjarar som skal fullføre opplæringa fram til fag-/sveineprøve som lærlingar.

Ved formidling av lærekandidatar skal fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda fastleggje eit opplæringsløp for den enkelte lærekandidaten mot planlagd kompetanse med utgangspunkt i læreplanane sine mål og modular.

Formidlinga omfattar ikkje søkjarar over 21 år som tek sikte på full opplæring i lærebedrift utan førehandsopplæring i skole. Formidlinga omfattar heller ikkje søkjarar med særskilde behov for tilrettelagd opplæring når opplæring i bedrift inngår som del av eller heile det tilrettelagde tilbodet utan at vedkomande er lærling eller lærekandidat.

§ 6–38 skal lyde:

§ 6–38. Vilkår for formidling

Søkjarar må fylle desse vilkåra for å bli formidla:

- For søkjarar som etter læreplanen skal ha opplæring som lærling eller lærekandidat i bedrift direkte frå grunnskolen, gjeld forskrifta § 6–10.
- For søkjarar som etter læreplanen skal ha opplæring som lærling eller lærekandidat i bedrift etter grunnkurs, gjeld forskrifta § 6–22. For søkjarar med særskilde behov gjeld forskrifta § 6–24.
- For søkjarar som etter læreplanen skal ha opplæring i bedrift som lærling eller lærekandidat etter vidaregåande kurs I, gjeld forskrifta § 6–23. For søkjarar med særskilde behov gjeld forskrifta § 6–24.

I tillegg må søkjarar fylle spesielle krav som går fram av læreplanen eller er tekne inn i avtalen med den enkelte bedrifta etter godkjenning av yrkesopplæringsnemnda. Krava skal vere grunnleggjande i bedrifta si verksemd, under dette i hennar produksjon, utstyr, kundebehandling o.l. Krava skal ikkje verke diskriminerande eller i unødig grad vanskeleggjere formidlinga. Prinsippet om lik rett til opplæring skal gjelde.

Fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda kan for enkelte lærlingar avvike frå første leddet, tredje strekpunkt som vilkår for formidling, på desse vilkåra:

- Lærebedrifta skal gi og/eller koste den moglege manglande opplæringa i forhold til læreplanen sitt krav ved at lærlingen ikkje har rett vidaregåande kurs I, og eventuelt ikkje rett grunnkurs. Dette gjeld så vel manglande teori som praksis.
- Lærebedrifta og lærlingen må vere einige om avviket.
- Konsekvensar og ansvarsforhold må komme fram i lærekontrakten.
- Lærlingen må framstille seg til den tverrfaglege teoriprøva for det vidaregåande kurs I lærefaget normalt vert rekruttert frå.
- Det kan ikkje krevjast ekstra tilskott for lærlingen.

Alle vilkåra må vere oppfylte.

Ny § 6–39 skal lyde:

§ 6–39. Fordelinga til den enkelte lærebedrifta

Fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda inngår avtale med lærebedrifter om dei læreplassar som blir stilte til disposisjon. I avtalen kan bedrifta stille krav til lærlingen eller lærekandidaten grunnleggjande i bedrifta si verksemd.

Fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda vel ut dei elevane som skal tilbydast dei læreplassane det er gjort avtale om, og formidlar lærlingane og lærekandidatane til bedriftene.

God kontakt mellom yrkesopplæringsnemnda og bedriftene er ein føresetnad.

Fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda skal ha prinsippet om lik rett til opplæring som utgangspunkt ved fordelinga/formidlinga.

Forutan elevønska om fagområde og dei krav bedriftene stiller, skal det ved formidlinga leggjast vekt på:

- kjønnsfordeling
- tilpassa tilbod til søkjarar med behov for tilrettelagd opplæring
- geografiske eller andre særlege forhold

Førerett til læreplass i bedrift kan givast i tilfelle da elevane står i nært forhold til bedrifta, anten gjennom familiar tilknytning eller arbeidsmessige forhold.

Det skal teiknast lærekontrakt/opplæringskontrakt mellom søkjar og bedrift. Bedrifta bestemmer sjølv om ho vil teikne kontrakt med den eleven/dei elevane som er formidla av yrkesopplæringsnemnda.

Dersom det er inngått avtale om fleire læreplassar enn det er søkjarar med lovfesta rett til vidaregåande opplæring, skal plassane tilbydast kvalifiserte søkjarar utan lovfesta rett. Utvelging og formidling skal skje etter same reglar som for søkjarar med lovfesta rett.

Ny overskrift før ny § 6–40 skal lyde:

Inntak til teoriopplæring for lærlingar og lærekandidatar

Ny § 6–40 skal lyde:

§ 6–40. Inntak til teoriopplæring for lærlingar og lærekandidatar

Fylkeskommunen har aleine eller i samarbeid med andre fylkeskommunar også plikt til å sørgje for teoriopplæring for lærlingar og lærekandidatar i spesielle små fag som ikkje følgjer hovudmodellen med grunnkurs og/eller vidaregåande kurs I etter føresegner gitt med heimel i opplæringslova § 3–3 sjettedde.

Fylkeskommunen har også plikt til å sørgje for teoriopplæring for lærlingar og lærekandidatar som får full opplæring i lærebedrift, jf. opplæringslova § 3–3 femte og sjettedde.

For lærling eller lærekandidat som inngår lærekontrakt eller opplæringskontrakt om full praktisk opplæring i bedrift etter fylte 21 år etter føresegner gitt med heimel i opplæringslova § 3–3 sjettedde, skal teoriopplæringa normalt givast som opplæring organisert for vaksne.

Ny overskrift før ny § 6–41 skal lyde:

Særskilt om inntak til somme statlege vidaregåande skolar

Ny § 6–41 skal lyde:

§ 6–41. Særskilt om inntak til somme statlege vidaregåande skolar

Føresegnene i dette kapitlet skal gjelde for inntak til desse statlege vidaregåande skolane så langt dei høver:

- Samisk vidaregåande skole, Karasjok, Sami joatkkaskuvla, Karasjogas
- Samisk vidaregåande skole og reindriftsskole, Kautokeino, Sami joatkkaskuvla ja Boazodoalloskuvla, Guovdageaidnu
- Statens skolar med studieretning for landbruksfag og naturbruk.

Søkjarar frå heile landet stiller likt ved inntak til dei skolane som er omfatta av føresegnene i denne paragrafen.

Dersom det melder seg fleire søkjarar enn det er plassar i dei vidaregåande statsskolane i Karasjok og Kautokeino, har samisk ungdom førerrett.

Søkjarar som berre kan få oppfylt sine fagønskje i dei vidaregåande statsskolane i Karasjok og Kautokeino, går framfor søkjarar som kan få oppfylt ønska sine ved annan skole.

Inntak til dei samiske vidaregåande skolane som er nemnde i denne paragrafen, skal gjerast av inntaksnemnda i Finnmark fylke.

§ 11–1 skal lyde:

§ 11–1. Godkjenning av lærebedrift

Lærebedrifta må vere godkjend av fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda for å kunne teikne lærekontrakt eller opplæringskontrakt, jf. opplæringslova § 4–3. Fylkeskommunen der lærebedrifta er lokalisert, gir godkjenning for kvart enkelt fag lærebedrifta skal kunne ha lærling i. Har bedrifta lokale i fleire fylkeskommunar, avgjer lokaliseringa til den aktuelle avdelinga av lærebedrifta kva for ein fylkeskommune som kan godkjenne bedrifta.

Godkjenning som lærebedrift kan givast til enkeltbedrift, offentleg etat eller institusjon, opplæringskontor eller opplæringsring, jf. forskrifta § 11–2 og § 11–3.

For å få godkjenning må lærebedrifta ha slik verksemd og slikt utstyr at ho kan gi opplæring som tilfredsstillar krava i læreplanen. Lærebedrifta må ha fagleg leiar med ansvar for opplæringa. Bedrifta må utvikle intern plan for opplæringa for å sikre at lærlingen eller lærekandidaten får opplæring som tilfredsstillar krava i læreplanen, eventuelt den individuelle opplæringsplanen for lærekandidaten.

§ 11–2 skal lyde:

§ 11–2. Opplæringskontor

Eit opplæringskontor er eit organ for bedrifter som samarbeider om opplæring for lærlingar og/eller lærekandidatar. Bedriftene må samla kunne gi opplæring i samsvar med dei fastsette læreplanane, også dei individuelle opplæringsplanane for lærekandidatar.

Lærekontrakt eller opplæringskontrakt blir da teikna mellom lærling eller lærekandidat og opplæringskontor.

For å få godkjenning som lærebedrift må opplæringskontoret ha vedtekter som fastset pliktene til dei samarbeidande bedriftene. Vedtektene skal godkjennast av fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda. Vedtektene skal m.a. fastsetje rutinar som sikrar at opplæringa blir gitt i samsvar med læreplanane.

Opplæringskontoret må melde frå til fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda om endringar i dei bedriftene som er knytte til opplæringskontoret.

§ 11–3 skal lyde:

§ 11–3. Opplæringsring

Ein opplæringsring består av to eller fleire bedrifter som samarbeider om opplæring av lærlingar og/eller lærekandidatar. Bedriftene må samla kunne gi opplæring i samsvar med læreplanane, også dei individuelle opplæringsplanane for lærekandidatar.

Lærekontrakt eller opplæringskontrakt blir da teikna mellom lærlingen eller lærekandidaten og den bedrifta som skal ha hovudansvaret for opplæringa.

For å få godkjenning som lærebedrift må bedriftene i opplæringsringen ha ein avtale som fastset pliktene til dei samarbeidande bedriftene. Avtalen må godkjennast av fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda. I avtalen skal det m.a. vere fastsett rutinar som sikrar at opplæringa blir gitt i samsvar med læreplanane.

§ 11–4 skal lyde:

§ 11–4. Tap av godkjenning

Fylkeskommunen ved yrkesopplæringsnemnda skal trekkje tilbake godkjenninga som lærebedrift dersom lærebedrifta ikkje lenger tilfredsstillar dei formelle krava, gir mangelfull opplæring eller gjer seg skuldig i vesentlege brot på pliktene sine. Lærebedrifta må ha ny godkjenning dersom det er gått meir enn to år frå siste avslutta lærekontrakt eller opplæringskontrakt.

§ 11–6 skal lyde:

§ 11–6. Fylkeskommunalt tilskott til lærebedrift

Fylkeskommunen der lærlingen eller lærekandidaten er busett, skal betale tilskott til lærebedrift og tilskott til opplæringsring og opplæringskontor etter retningslinjer og satsar fastsette av departementet. Betalingsplikta gjeld godkjend lærekontrakt for lærlingar og opplæringskontrakt for lærekandidatar.

Fylkeskommunen der lærebedrifta er lokalisert, kan krevje refusjon av utgifter som er direkte relaterte til lærlingen eller lærekandidaten frå fylkeskommunen der lærlingen eller lærekandidaten er busett.

Når ein lærling eller lærekandidat skifter lærebedrift, skal yrkesopplæringsnemnda i den fylkeskommunen som utbetalar tilskott, gjere vedtak om fordelinga av dei forskjellige tilskotta mellom lærebedriftene.

Har fylkeskommunen gitt lærlingen eller lærekandidaten delar av den opplæringa som etter læreplanen skal givast i læretida, skal lærebedrifta ikkje ha basistilskott for denne delen av opplæringa.

§ 11–11 skal lyde:

§ 11–11. Delegering

Yrkesopplæringsnemnda kan gi arbeidsutvalet eller sekretariatet fullmakt til å gjere vedtak i saker som er lagde til nemnda i lov eller forskrift. Nemnda fastset retningslinjene for kva saker arbeidsutvalet eller sekretariatet kan behandle.

Desse sakene skal behandlast og avgjerast av nemnda, og kan ikkje delegerast:

- Planar og retningslinjer for nemnda si verksemd i budsjettåret, og retningslinjer for arbeidet i sekretariatet
- Spørsmål om å ta frå ei bedrift retten til å ha lærling/lærekandidat
- Spørsmål om å ta frå ein lærling/lærekandidat opplæringsretten, jf. opplæringslova § 4–6
- Spørsmål om å heve lærekontrakten/opplæringskontrakten når ein av partane i medhald av forvaltningslova har klaga på eit vedtak.

Ny overskrift før § 19–1 skal lyde:

Refusjon av utgifter til opplæring for gjesteelevar som går i fylkeskommunale vidaregåande skolar

Ny overskrift før ny § 19–5 skal lyde:

Økonomisk ansvar for utgifter til opphald for teiknspråklege elevar som får opplæring etter opplæringslova § 3–9

Ny § 19–5 skal lyde:

§ 19–5. Fylkeskommunen sitt økonomiske ansvar for utgifter til opphald

Fylkeskommunen har det økonomiske ansvaret for utgifter til kost og losji for elevar som får opplæring etter opplæringslova § 3–9.

Fylkeskommunen har det økonomiske ansvaret for utgifter til nødvendige sosialpedagogiske tiltak for elevar som har behov for hjelp med å finne seg til rette i skole- og fritida, mellom anna utgifter til nødvendig miljøpersonale.

Fylkeskommunen sitt økonomiske ansvar etter første og andre ledd gjeld elevar som er busette i fylket, og som må flytte heimanfrå for å få opplæring. Fylkeskommunen der eleven er busett, gjer det endelege vedtaket etter første og eventuelt andre ledd.

II

Endringane trer i kraft 1. februar 2001.

19. jan. Nr. 72 2001**Delegering av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov av 14. desember 1917 nr. 17 om vasdragsreguleringer § 10 nr. 3 annet ledd.**

Fastsatt ved kgl.res. 19. januar 2001. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 13. februar 2001.

Kompetansen etter lov av 14. desember 1917 nr. 17 om vasdragsreguleringer § 10 nr. 3 annet ledd til å bestemme om sak for revisjon av vilkår i konsesjoner om vassdragsreguleringer skal tas opp, delegeres inntil videre til Olje- og energidepartementet.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 28/2000 s. 2732 (i forskrift av 15. desember 2000 nr. 1267 om endring i forskrift av 27. november 1992 nr. 875 om næringsmiddelavgift). Kunngjort 13. februar 2001.

§ 5 siste punktum skal lyde:

På importerte *ferdigvarer* utgjør avgiften 0,71 pst. av avgiftsgrunnlaget.

Nr. 33/2000 s. 3301 (i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1434 om endring i forskrift av 21. desember 1993 nr. 1382 om næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov).

§ 6 tredje ledd pkt. 3 skal lyde:

3. Næringsmidler beregnet til bruk i energibegrenset kost for *vektreduksjon*.

Nr. 35/2000 s. 3435 (i forskrift av 14. desember 2000 nr. 1545 om plantevernmidler).

§ 18 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Yrkesmessig bruk av plantevernmidler *skal skje* med spredeutstyr som tilfredsstillende de tekniske krav til funksjonstest nærmere spesifisert i vedlegg.

§ 18 niende ledd skal lyde:

Preparater *klassifisert som* meget giftig og giftig kan ikke brukes i offentlige hager, parker, anlegg og liknende steder åpen for alminnelig ferdsel.

Nr. 35/2000 s. 3512 (i forskrift av 27. desember 2000 nr. 1582 om endring i forskrift av 1. juli 1983 nr. 1239 om ansvarsforsikring for apotek).

Endringen i § 6 utgår.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2001-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2000	28	2732	Forskrift nr. 1267	1
2000	33	3301	Forskrift nr. 1434	1
2000	33	3435	Forskrift nr. 1545	1
2000	35	3512	Forskrift nr. 1582	1

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
NO-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider.

Abonnement koster for	Avd I	kr 820,-
	Avd. I og II	kr. 1.030,-

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas hjemmesider – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På de samme sidene finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Fax 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no